

de kasseistamper

Soldatenblad van Aarschot

Verschijnt maandelijks

Redaktie-nieuws

October 1955-2e Jaargang
Nummer 1

Beste Soldaten en Soldatenvrienden,

Het is niet zonder rechtmatige fierheid dat wij met volle vertrouwen deze tweede jaargang beginnen. Spijts het moeizaam debuut, spijts de finantiële mogelijkheden, mogen wij zeggen dat het eerste jaar een succes is geweest. Ons blad verscheen regelmatig en wij konden het jaar afsluiten zonder finantieel verlies.

Wat de toekomst betreft, kunnen wij van nu af aan reeds zeggen, dat de materiële mogelijkheden voor handen zijn om ons blad in stand te houden. Er werd beroep gedaan op de nijveraars van onze stad. Naast de vier firma's die reeds reclame plaatsten, zegden niet minder dan acht nieuwe firma's hun finantiële steun toe. Wij kunnen niet anders dan deze firma's aanbevelen bij onze soldaten en abonnenten.

Verder zijn reeds de nodige maatregelen getroffen opdat de sympathisanten in de gelegenheid zouden zijn hun jaarlijks abonnement te vernieuwen. De prijs bedraagt : 1) 30 F. gewoon abonnement 2) 50 F. steunabonnement. Wij hopen dat alle abonnenten zo vriendelijk zullen zijn hun abonnement te vernieuwen. Wij danken hen van harte. U moogt ook overschrijven op P.C.11.62.64 van E.H.Govaerts, Onderpastoor, Aarschot.

Over de invloed en de inwerking van ons soldatenblad kunnen wij minder een gegrond en gezond oordeel vellen. Het wil ons nochtans voorkomen dat onze invloed en gedachtesfeer diepgaander is dan wij vermoeden en wij op dit gebied een noodzakelijk en onontbeerlijke rol te vervullen hebben.

Wat er ook van zij, genoeg en voldoende voor ons is het feit dat wij onze soldaten niet uit het oog verliezen, en regelmatig nieuws uit Aarschot brengen. Wanneer wij er in slagen dit contact in stand te houdenen te bestendigen, kunnen en mogen wij onze opdracht als gelukt beschouwen. Wij zeggen wel gelukt, niet volbracht, want onze taak houdt daarmee niet op. Zij gaat steeds verder.

Beste Soldaten en Soldatenvrienden, een eerste jaargang is voorbijgegaan, de tweede neemt een aanvang. Wij hopen dat de tweede even succesvol mag verlopen, U nog meer genoegen verschaffen als de eerste.

Alvorens te sluiten, willen wij onze soldaten nog eens goed op het hart drukken ons altijd op tijd hun juist soldatenadres over te geven, vooral dan wanneer zij van kazernement veranderen.

Dank bij voorbaat.

De Redactie.

55/80

Het hangt van U af ...!

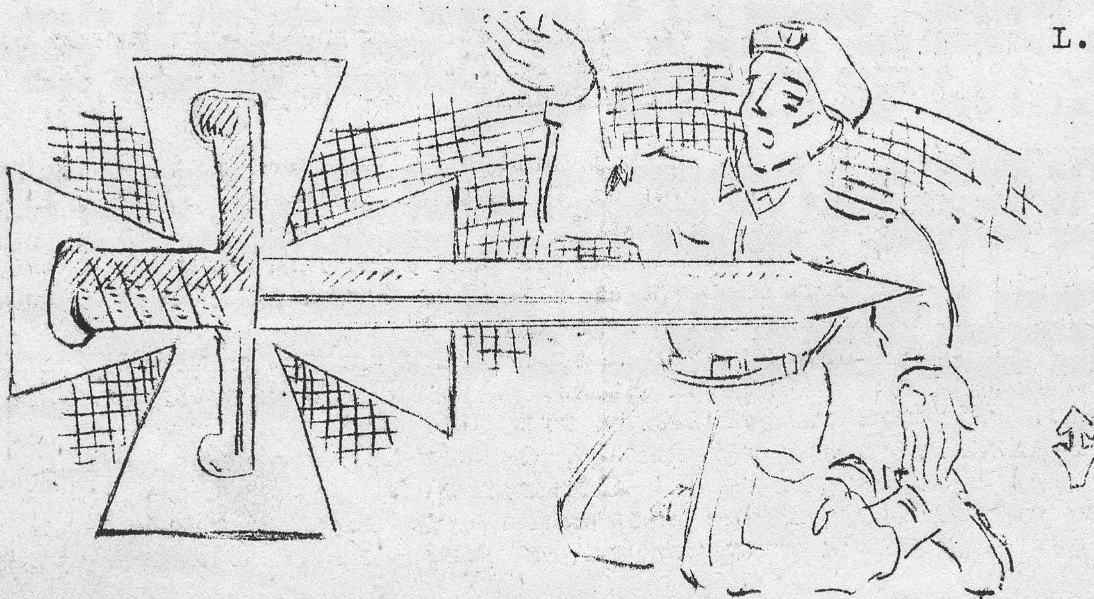
Beste Soldaten,

In ons vorig nummer schreef ik u dat ge "anders" van de troep zult terugkomen dan ge vertrokken zijt, doch dit "anders" wil hoegenaamd niet zeggen "slechter"... Er is in ieder geval ook veel goeds in het leger, maar het hangt van u persoonlijk af of het een tijd zal zijn van vorming of misvorming. Het is voor u ook wellicht de eerste maal dat ge "vrij" uw eigen weg gaat en het is een hele krachttoer om de vrijheid "baas te zijn". Zo gij werkelijk meester zijt over uzelf dan zal de legerdienst voor u geen totaal verloren tijd zijn. In hetleger kunt ge u trainen. Ge hebt het zeker reeds ondervonden dat het soldatenleven voor u dikwijls harde eisen stelt voor uw lichaam. Lange marchen, uren de wacht kloppen, wapens hanteren en allerhande oefeningen uitvoeren, kunnen van uw lichaam zeer vele krachten vragen, kunnen u gans uitputten, doch ook omvormen tot een sterke en gezonde kerel die van zijn lichaam wat durft vragen. Het wekelijke gaat er af en men heeft geen schrik voor een inspanning. Dat is goed en het kan voor uw later leven veel te betekenen hebben. Veel meer echter kunt ge uw karakter bewerken en smeden. De tucht en de wilskracht die van u gevraagd worden, kan soms hard vallen maar ook zedelijk harden en stalen tot een man met een stevig karakter, hetgeen u vooral na het leger zal ten goede komen. Wat is een man zonder wilskracht ? Een vod, een ongelukkige die zichzelf en een ander in het verderf kan storten. Maar nog schoner kans tot vorming biedt u het leger voor hetggen ge zijt. Ge hebt het al menigkeer ondervonden dat er soms heel wat moed gevraagd wordt om u deftig, eerlijk en christelijk te houden. Ge leeft daar midden jongens van alle gedachten en afkomst. Het kost u veel uw overtuiging te laten zien. Ja, wie het eens ernstig overdenkt stelt vast dat het leger ook een school kan zijn van levensvorming voor het lichaam, het karakter en de ziel. De vraag die ge u eens moet stellen is niet zozeer "wanneer" gij zult afzwaaien, maar wel "hoe" gij het zult doen. Gij staat er tenslotte voor in, gij moogt hierin niet onverschillig zijn.

Gij maakt van uw legerdienst wat ge er van maken wilt, niet uw moeder, noch uw meisje, niet uw officiers, doch gij zelf !

Vriend, vergeet uw thuis en uw toekomst niet ! Bijt op uw tanden als het soms hard valt en smeed u op het aambeeld van de troep tot een flinke, dappere man.

L.G.

KOMEN oooo oooooooo EN ooo

Ze stonden daar weer aan den toog van de beenhouwer te lameren als twee eksters die nooit uitgetaterd geraken. Och, ze hadden tijd genoeg. De venten naar het werk, de kinderen naar school en met de afwas het huis nog eens gauw opgenomen. Ze moesten zich voor niemand en voor niets preceren.

"We hebben toch veel chance met het weer, hé Joke ? Wat een verschil met passéde jaar ! Schoon weer is toch goed voor alles ! "

"Dat is zo, Belleke, en bijzonder voor de zieke menskens. Ge ziet gij de doktoors nu zo niet rond rijden en ge hoort gij zo niet van sterfgevallen."

"Ja, maske", zei Toke " dat is nu al weken geleen dat ik nog iemand heb horen doodluiden. Da valt nie g a veu in Oschot ! Dat komt met die Zomer, mens, onze Charel heeft het altijd gezeid."

"Naar 't schijnt is deze morgen Berre Meulemans in het Gasthuis gestorven, zei Kato, die juist binnen gekomen was op haar skoeffen. Ik weet niet of het waar is want ik heb het ook maar horen zeggen van Mietje neven ons en die wist dat Berre al een hele toer niet goe was en dat dat de pastoor hem toch maar bediend heeft."

"Is dat waar ?", viel Joke in, "ik ken den Berre goed. Hij heeft altijd op 't Begijnhof gewoond. Onze vader kande die van in den tijd. Hij was gere gezien in 't gasthuis en zijn vra was ook zo goe menske."

"Zeg, vralie, er worden voor de moment nogal kinnekes gekocht in Oschot, hé. Zou dat ook van dat goe weer komen ? Jean Verbruggen heeft in 't begin van de maand ne jonge zoon gekocht en Fons Verstrepen een jonge dochter."

"Ja, ne Gusje Macken, die nu op den Dorenberg woont, doet ook goed voort. Ik geloof dat het nu al zijn vierde of vijfde is. Ik wil het kwijt zijn!"

"Bakker Huygens op 't Schaluin heeft ook nog ne zoon bij gekocht. Dat had Chille ook niet meer gepeinsd. Het schijnt dat het zo'n dik was."

"Wete gij dat er bij dokter Verbist ook ne kleine is gekomen en Hubert Wijns zijn familie heeft vergroot met een dochterke ?"

"Nee, dat had ik nog niet horen zeggen, maar ik weet dat Valerie Bergen die getrouwd is met ne Govaerts ook heeft gekocht en dat er bij Frans Boeckmans op 't Schaluin daar aan ons, ge weet wel die met melk rondrijdt, ne kleine is gekomen, ne Guido geloof ik. En Roos uit ons geburen wist te vertellen dat Paul Vos zo'n schoon kinneke kreeg en dat het zo gezond is."

"Ik las in 't Kruis dat Sylvie Van Emelen ook een dochterke kreeg en Julien Verbiest een Lowieke zonder Jan Bellens te vergeten die een zoon bijkreeg. Juliaan Loozen kocht een Rudolf en de zoon van Hottat, een zoon."

"Op de Langdorpse steenweg is er bij Gustje Luyten en Justine Oostens ook al ne kleine gekomen, ne zoon en Valentine van Fons Massant heeft in Leuven nog een dochterke gekocht."

"Zeg Joke, hebt gij dat ook horen zeggen dat Hilda Severens uit de Lei getrouwd is met Louis Vervloessem en dat Elza Janssens met een jongen uit Nieuwrode van de preekstoel is gevallen ?"

"Nee, daar wist ik geen woord van maar ik weet in ieder geval, nu dat ge van trouwen klapt, dat Clairette Staar, ge weet wel die van de markt van bakker Staar, getrouwd is met iemand uit Deurne."

"Ja, het is allemaal nogal wat gezegd, de wereld staat niet stil. Als het maar goed weer blijft is dat allemaal niks. Zeg, Trees, gaat ge mee? Ik ben weg zuile, seffens komt onze vent thuis en dan moet ik zien dat alles gereed is. Ik ga vandaag eens frut bakken en daar is nogal werk aan."

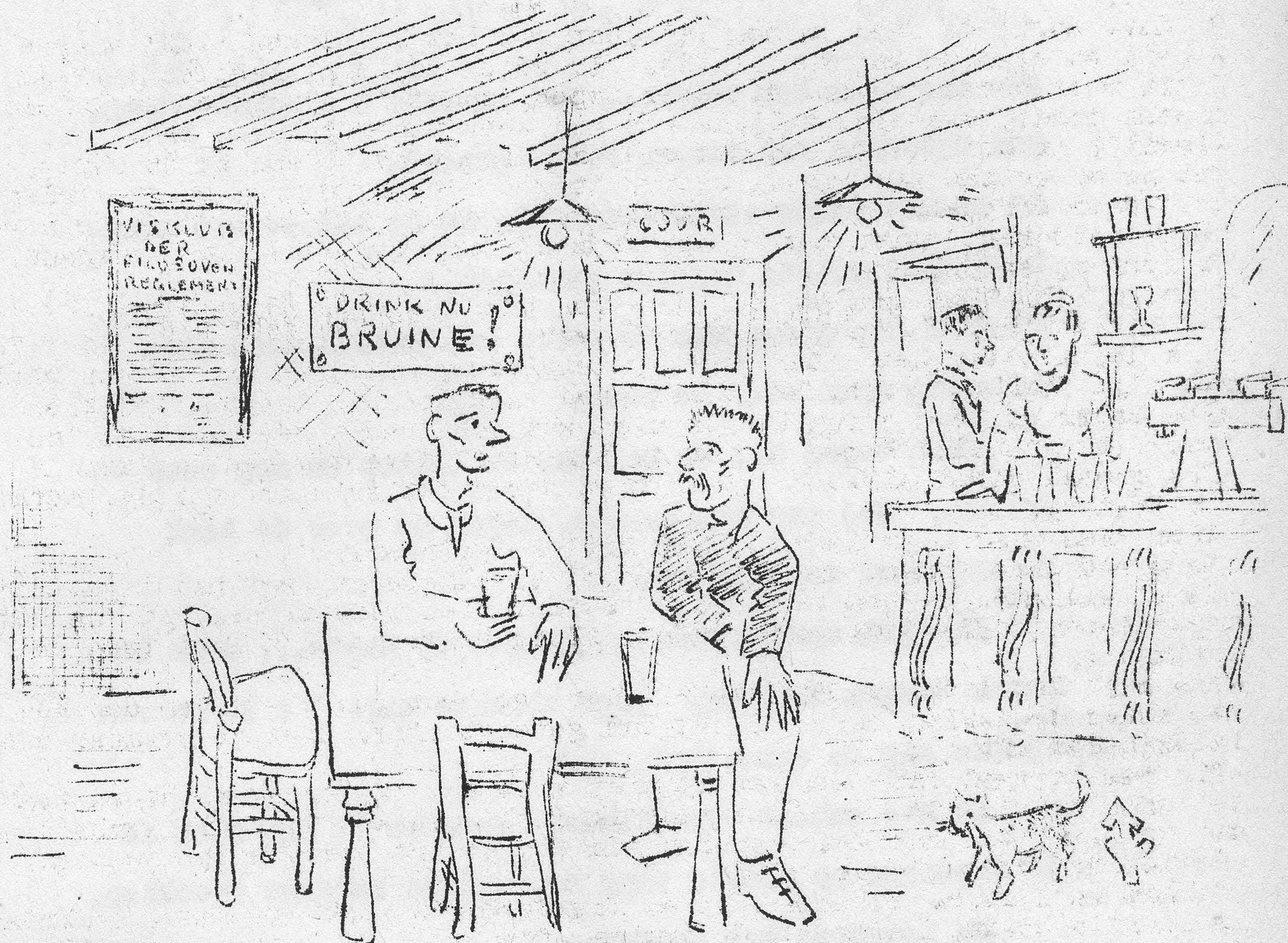
"Het is ook mijnen tijd. A llé vralie, houdt u goe en tot we nog een klappen...."

Klein Milleke

-Weer niets tegengekomen Milleke ? vroeg de Scheve .
-Bah, ja, een paar koppeltjes... en 'k ben daar mee ne paling aan 't discuteren geweest...
-Ne paling ?
-Ja, ja een paling en nogal ene met een baard van zeker zeventig centimeter.
De Sus, Gust, de Toet en nog een paar van het kliekske pinkten eens op ekaar en schoven wat korter bij. Ze zopen hun pint leeg en terwijl Nette weer verse bracht, die overliepen, zodat 't schuim op de tafels uiteen dreef, vertelde Milleke wat hij weer tegen gekomen was.
-Terwijl ik stil te dubben zat over de dienst en 't een en 't ander, leek het me of er een vis omhoog wipte, 't water pletste open en er vielen drie-vier droppels terug en vormden rondekens. Dat gebeurde zo een paar keren achtereen, toen zag ik opeens m'n stoppeken helegans ondergaan, 'k trek op en ... niets.
Maar gelijk ik zo opnieuw wil inwerpen was het precies of ze me stillekes uitlachten. 'k Zag eens naar boven, loerde nevens mij den kant in, maar dan kletste het water weer op dezelfde plaats, en 'k zag een paling, met zijn "bakkes" open, en ge kon goed zien dat hij lachte. Hij hield zich boven en toen eerst kon ik zien wat voor beest het was. En 'ne baard, hé mannen, 'k zeg, maar op z'n minst zeventig centimeter.
-Die groeit nogal Milleke. Daarjuist waren het er maar veertig, merkte den Toet op.
-Weer niet waar zijn zeker ? deed Milleke geërgerd.
Ge moet niet vragen hoe ik verschoot en almeteens zegt hij tegen mij :
-Awel Milleke, bijten ze nogal ? 'k Wist niet waar ik het had van het verschieten. Hij dook terug onder, sloeg en wrong zijn lijf rond en zei lachend :
-Gij zijt het toch, hé Milleke ? Voor 'ne mens zoals gij, en dan nog ene die onder de oorlog bij de lance-bom geweest zijt, ziet ge er maar een bageriksken uit ! !
-Dat was te veel zie, dat kon ik niet kroppen. 'k Spring recht en trek een paar "miljaars" los, maar voor ik iets doen kon dook hij lachend onder en bleef dan met het sippeken van z'n steert boven water zwaaien.
-Nette, doe ze nog eens vol !
-'t Kan waar zijn, zulle Milleke, zie Ward, 'n stokoude mens, en kriebelde in zijn baard, langswaar de bruine afdrupte. Ge kunt zo van alles tegen komen, maar een paling met 'ne baard toch weinig.
-Toch is 't zo, hield Milleke vol , en hij sprak daarbij nog op z'n Leuvens. En op die baard moet ge niet jaloers zijn, want g'hebt gij ook een schone !
-Jammar, we zeggen toch niet dat ge liegt, hé Milleke, zei de Toet, die tegen Toetine zijn vrouw, pinkte.
Milleke dronk zijn pint verder leeg terwijl Wardje vertelde wat hopen vis hij in zijn leven had mee naar huis gebracht, voor Wang zijn oudste dochter, en hoe hij Nele de Busscher zaliger nog eens uit de Demer gehaald had.
-Maar zeg, Milleke, nu eens serieus, waarom gaat ge niet in een vissersclub ? Zoals gij vangt, ge zoudt nogal wat prijzen winnen !
-Ge zegt zoal iets, Toet, maar waar gaat ge lopen hé ? 'k Heb al zo dikwijls gepeist, waarom zouden wij eens geen clubken ineen slagen ? We zijn met volk genoeg, allemaal van dezelfde "kottee", allemaal van de spoorweg en we vissen allemaal gère.
-Nette geeft er ons nog ene !
'k Ben content, zèi Sus van Lake.
-Op mij moogt ge ook altijd rekenen, Milleke, zei de Toet.

Langs alle kanten stemden ze er mee in.
- Jamaar, jamaar, niet te rap hé ! zei Milleke. Peinst niet dat het zo maar gaat met te roepen en te beloven. Er moet al vooreerst een bestuur zijn, werkende en steunende leden.
- En drinkende leden!... zei de burgemeester, die nog een grote pint aan Nette bestelde.

- Er moeten ook ereleden en vooral geld in 't kasken zijn ! Nog weten waar naartoe ook, we moeten voor zoiets toch een lokaal hebben !
- Awel, 't zal er door komen of ik ben geen burgemeester van de Konijntjesberg meer, zei de Gust. 'k Zal er de ene en andere eens over spreken en dan zullen we zien wat er kan gedaan worden !
Wang kwam heur vader halen, hij dronk zijn pint leeg, verzekerde Milleke dat hij op hem ook nog kon rekenen en slofte met tegenzin de deur uit. Ze praatten nog eens heen en weer, dronken d'een pint na de andere en trokken er een voor een van door, de ene naar huis, de andere naar 't werk en nog anderen tot in de "Lokomotief".

Milleke stapte met Gust voort den "Konijntjesberg"op. Ze spraken geen woord, de ene lachte monkelend als hij aan die paling dacht met z'n baard en de andere aan het plan om een club te stichten en aan zijn burgemeesterschap.

A.P. ('t vervolgt)

Er was eens een weide... die bestond uit twee weiden, met tussenin een diepe, brede gracht.

In de ene weide stond een ezel, in de andere een pereboom, met malse, sappige vruchten.

De ezel die graag van de peren zou hebben gesm uld, geraakte niet over de beek.

Toen begon hij te balken, te balken en nog eens te balken. Hij nam die balken, legde ze over de beek en hij naar de pereboom.

De ezel sprong omhoog, gaapte en hapte... doch de peren hingen te hoog. Toen vloekte hij: "'t Is om een floere aap te sch..ten".

En hij sch..t een "floere" aap, en de aap klom in de pereboom en plukte voor de ezel de sappige vruchten.

En iedereen was tevreden...

ESCARGOT.

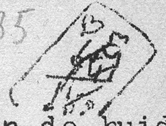
INGEZONDEN FOTO

ONZE LEZERS VOL INTERESSE VOOR HUN BLAD

Harten Heer

55/85

De huidige opvattingen en de beleving van de liefde maken in de huidige tijd gevaarlijke sprongen. Pers, radio, film, televisie en litteratuur stemmen alles af op het zinnelijke. Te weinig nadruk wordt gelegd op de hoge geestelijke en morele waarde, die van de liefde kan uitgaan en die van de mens een wezen maakt, hoog verheven boven de andere wezens der schepping. De liefde, hoogste en edelste beleving der menselijke vriendschap, brengt tussen twee mensen een eenheid tot stand van denken, van willen, van handelen. Het is eerst en vooral een geestelijke daad, gedragen door verstand en wil. Wanneer men overtuigd is van de geestelijke waarde van de liefde, bestaat er ook geen gevaar dat het huwelijk later een mislukking zal worden, want men zal er zorg voor dragen geen enkele daad te stellen, die deze eenheid kan in gevaar brengen. Beste Soldaten, wanneer je in de kazerne dit alles eens ernstig en oprecht overdenkt, moet je in uzelf toegeven dat de verbondenheid met uw meisje voor u een grote weldaad is in de lange tijd van het troepleven. In de oprechte en eerlijke beleving van uw jonge liefde moet gij de morele moed en kracht putten om U te gedragen zoals het hoort. Het gescheiden zijn mag u niet terneer drukken. Het moet voor U de gelegenheid zijn om eens ernstig en gezond na te denken over de taak, die U later wacht. Het moet U de gelegenheid geven om de geestelijke eenheid dieper uit te bouwen en eens hartelijk en oprecht van gedachten te wisselen met uw meisje over al de problemen die het leven stelt. Er zijn zovele zaken, waarover men moeilijk met elkaar kan spreken, maar waarover men des te gemakkelijker kan schrijven. Daarom, maak veelvuldig gebruik van het brieven schrijven. Daarom, maak veelvuldig gebruik van het brieven schrijven. Het is het beste middel om het geestelijk contact in stand te houden. Het zal de tijd veel lichter doen vallen. Het gevoel van eenzaamheid en verlaten zijn zal aanzienlijk verlicht worden. Het troepleven zal minder hard aandoen. Het vertrouwen tussen u beiden zal er zoveel sterker door worden. De geestelijk band zal dan geen hersenschim zijn, maar een tastbare, vaste werkel

Duivensport

De portrettengalerij der duivenmelkers ingezet met Louis Goossens, zetten wij thans verder met Warre en Gust Goossens. Zoals het spreekwoord "een aardje naar zijn vaartje" zijn ook de zonen zoals de vader duivenliefhebber geworden. En wanneer ons onderhoud met Louis aangenaam was, dan was het met Warre zo mogelijk nog jovialer en uiterst interessant. "Waarom Warre met duiven speelt ?" En hoelang ?" "Wel, ik geloof dat mijn wieg op het duivenkot gestaan heeft", zegt hij.

Nu ter zake. Het hok, simpel van bauw en inrichting, Oost-Zuid-Oost gelegen, is zoals alle zolderhokken zeer droog. Warre, die op de naam van vader Goossens speelt, beschikt over 45 duiven waarvan er 30 doorgewinterd worden. Als uitblinkers: de "Coppi" en de "Lichte", die naar het kweekhok verhuisde toen de "Coppi" wegbleef en de "Scheve bek" beiden van het ras "Coppi". Warre speelt van de eerste tot de laatste vlucht van het seizoen en het loont wel de moeite even techniek aan te raken. Wind op kop, sterk weer, mist gaan wij even in de vluchtanalyse plaatsen. Vele neofiten in deze sport hebben zich waarschijnlijk reeds afgevraagd waar de duif het haalt om haar hok terug te vinden. Aldus, Warre, en hij kan het weten, rust dit op zuiver orientatievermogen. Hij heeft ook duiven in herhaalde kleinere afstanden tot een bepaalde vlucht gebracht en het later anders geprobeerd omdat hij ervan overtuigd was dat dit nutteloos was. Trouwens wij geven u voorbeelden. Een late duivin van '54 die in twee maal het tot 100 Km. bracht, zette Warre hierna op 500 Km. van huis. Het duifje was echter zo gauw thuis als de andere. Een duivin, vier maand oud, ging van 300 Km. ineens naar Angoulême op 400 Km. verder en vloog prijs. Tot zover het opleren. Wind op kop is wat anders: de vleugel-klein of groot- wordt hier vergeleken aan het verzet op een fiets. Bij wind op kop steekt de fietser een kleiner verzet; de duif met de wind op kop is hier gehandikapt terwijl deze met de kleine vleugel het ge makkelijker haalt. Bij sterk weder is het de kracht van de duif die het haalt. Mist, derde punt in de analyse, brengt ons zover bij het orientatievermogen van de duif. Wanneer er mist is bij de lossing vertrekken de duiven niet. Zij zullen wel rondtoeren maar kiezen hun weg slechts wanneer de mist optrekt. Dit is dan nogmaals een bewijs dat de thesis orientatievermogen kracht bijzet.

Hier willen wij dan nog een staaltje aanhalen van de "Coppi", die fel omstreden duif, die haar eigenaar heel wat zaad in het bakje bracht. Bij een prijsvlucht uit Cormeil word de Coppi in Leuven ingezet. De dag van de lossing staat Louis Cornel in de hof de hemel af te turen. Wanneer hij de verwaachte duif ziet binnenvliegen, loopt hij naar binnen klimt 47 treden hoog naar het hok, grijpt de duif, bemerkt dat de constateur is stilgevallen en loopt met de duif tot bij Valvekens waar de controle plaats had. Dit alles heeft zeker zeven minuten in beslag genomen. Voortgaande op de controle wordt de Coppi gerangschikt... 1° met drie minuten voorop.

Na deze anekdote te hebben aangehaald willen wij U nog iets vertellen over Gust Goossens. Indien Warre reeds met flanel rond het achter... op het hok kwam, heeft Gust zich laten boeien door de duiven op 35 jarige leeftijd. Van hem kan veel en weinig verteld worden. Doch wij gaan slechts de plezierige noot aanraken. Gust speelt om te spelen en om bij duivenliefhebbers te komen. In andere woorden: evengoed dit als iets anders. Slechts twee anekdotes gaan wij hier neerpennen. Juist omdat ze pittig, misschien enig in hun genre zijn.

Bij het weduwschap worden de losgelaten duiven opgeschrikt door la waai of door een vlag die op het dak uitgestoken wordt. Gust probeerde ook die vlag en's avonds.... kwamen de boeren hem zeggen dat de duiven op de vlaggestok sliepen.

Praatje van de maand.

Om mij gelijk te geven in 't geen ik vorige maand verteld heb, heeft Nest Sterckx er voor gezorgd nog een palm naar huis te brengen. Na herhaalde pogingen waar het echter slechts tot een ereplaats of een defect kwam, ging het in Tienen beter... of zeer goed.

Toen al de kleine ontsnappingen, in de kiem gesmoord waren, kwam een andere, die als het ware de beslissing zou uitlokken. Doch even later bleek deze ook nutteloos en zou het tot een massaspurt komen. Van ver ging Jef Schils reeds de spurt aantrekken. Rik Van Looy en Nest sprongen op het wiel en de rest was op zijn "Heultjes".

Rik kwam een half wiel tekort en Jef beriep zich op een gebroken voethaak.

En daarmeê is dan ook het doek weer gevallen over het seizoen 1955. En de volgende wielerpraatjes komen in 1956 weer uit geest en pen van den....

TRAINER.

Meldenswaardig op dit hok is de "Zot". Deze duif - ze zit nu op het kweekhok - kreeg haar naam omdat ze regelmatig op andere hokken binnenvloog.

Twee jaar geleden stond de "Zot" op Daurdan. Op de thuisweg vliegt ze binnen bij melker Swings in Herent, wordt er twintig minuten later uitgegooid als men bemerkt dat hij op dezelfde prijskamp staat als de duiven van Swings en vliegt nog prijs in Aarschot.

En hiermede is dan zo ongeveer alles gezegd over het drietal Goossens. Volgende maand komen er dan weer anderen aan de beurt.

Tot volgende keer, beste vrienden !

TRAINER.

Voetbal op de Staeylanden en aan het Kerkhof.

Er is van Aarschot-sport heel wat verwacht, precies wel omdat iedereen vertrouwen stelde in de nieuw aangeworven spelers. Spijtig genoeg zouden wij moeten wachten tot de 5de Zondag om ze aan het werk te zien. Zwart-Wit totaliseert daarmee 5 punten en het zal nog minstens een wedstrijd duren eer de nieuwelingen zich zullen aangapast hebben. Ourodenberg telt nu 7 punten en wij begrijpen bijna niet hoe het mogelijk is. Wij zagen ze aan het werk tegen Begijnendijk en daar was iedereen volmondig akkoord dat het samenspel totaal zoek was.

De 1 - 1 uitslag die hier bereikt werd was wel de juiste weergave van het geleverde spel. Doch met beter en nauwer samenspel en enkele plaatswijzigingen moest en kon het 5 - 1 worden.

Laat ons dan besluiten met de hoop en de wens dat beide clubs het beter zullen doen in de eerstkomende weken.

TRAINER.

NIEUWS uit OSCHOT

Vriend Soldaat,

Wanneer ik deze bijdrage op stencil zet, ben ik comfortabel geïnstalleerd in een zetel... Ik bevind me namelijk op de Handelsfoor die momenteel in onze stad door het N.C.M.V. ingericht wordt. Die handelsfoor is er meteen de oorzaak van dat dit nummer andermaal met vertraging van de duplicator komt... Gelukkig toch hé, dat ik iedere maand een aanvaardbaar ekskuus klaar heb om mijn retard wit te wassen!

En ik moet U dus vertellen wat er gedurende de maand September zoal is voorgevallen aan de boorden van de "stinkende" Demer. Wel, er gebeurde heel wat, en wanneer ik alles nog eens kalm overschouw kom ik tot het besluit dat het wegnemen van de tramriggels in de Leuvense- en Martelarenstraat misschien wel het feit is dat we meest kunnen toejuichen. Het was inderdaad een schandalige toestand die talrijke ongelukken heeft veroorzaakt. De werken werden nu ineens groots aangepakt en vanaf de Albertlaan tot het huis van Apotheker Pattijn werd een prachtige asfaltbaan aangelegd! De Bonewijk komt er nu eens zo flink voor en meteen hebben de inrichters van een mogelijke wielerwedstrijd een ideale aankomstplek te meer: werkelijk schoon werk!

Op 12 September werd met veel tralala en tralaboem het nieuwe St Rochusrustoord voor ouden van dagen ingehuldigd. Z.E.H. Deken had een paar dagen tevoren de gebouwen plechtig ingewijd en op die memorabele Maandag waren er heel wat personaliteiten aanwezig om champagne te drinken, te banketeren en natuurlijk ook wel een beetje om het nieuwe Rustoord voor geopend te verklaren. Er waren de ministers Van Audenhove en Leburton en de Gouverneur van Brabant, dhr De Neeff. Op het Stadhuis werd heel den hannekensnest ontvangen en met champie en sigaren bedeeld. Daarna paradeerde men tot op de Albertlaan waar een gedenksteen werd onthuld, de eerste steen van "het gesloten hof" werd gelegd, redevoeringen van ministers en van dhr Voorzitter der C.O.O. Claes en andermaal champagne. En we kunnen U verzekeren dat het goede was, we hebben er zelf van geproefd. Na de middag zaten de genodigden aan de dis in "De Witte Molen".

Einde September werd in onze stad met grote luister de 125° verjaring herdacht van 's lands Onafhankelijkheid. Het Stadsbestuur had hiervoor een heel speciale inspanning gedaan. Er werd op geen kosten gezien om een onder alle oogpunten zeer hoogstaand programma samen te stellen. De feestelijkheden werden 's Zaterdags ingezet met eenwandelconcert door de verschillende harmonies der stad. Er was veel volk op wandel en in de feestelijk bevlagde straten was de marchmuziek niet uit de lucht. Op de Grote Markt werd hulde gebracht aan het gedenkteken der Oorlogsslachtoffers en dakte dhr Burgemeester Van Nuffelen de maatschappijen voor hun welwillende medewerking. De feestelijkheden van Zondag, die zich nochtans zo groots aankondigden, werden door het slechte weder in de war gestuurd. Na een plechige Hoogmis met Te Deum

55/89

werd op de Bonewijk door de Harmonie der Leuvense Weesjongens een prachtig en kunstvol concert gegeven. Na de middag moest een grootse optocht plaats hebben, gevolgd door een openluchtfeest op de Grote Markt. Omwille van de neergutsende regen moest het programma grotendeels worden weggelaten. Aldus kregen we slechts een gloedvolle rede vanwege dhr Burgemeester en een korte bloemenhulde aan het Oorlogsgedenkteken. De honderden schoolkinderen die dagen lang hadden herhaald om de toeschouwers op een pracht-nummer te vergasten dienden onverichterzake huiswaarts te keren. 's Avonds trad in de zaal der Rijksmiddelbare school de gekende fanfare Moed en Volharding ui t Heist op den Berg op met een prachtig muzikaal programma dat door honderden enthousiaste toeschouwers werd bijgewoond. Om de feestelijkheden te besluiten werd dan de daaropvolgende dag een groots kabaretfeest georganiseerd, eveneens in de zaal der R.M.S. Gezien de toegang totaal gratis was liep het natuurlijk storm!... Of hadt ge het anders verwacht?

Het grootste evenement van de maand hebben we dan maar tot 't laatst gehouden! Feitelijk, beste soldaten, zou dit nummer in gouden inkt dienen gedrukt en verdienen de hiernavolgende lijnen zeker in een kaderke te staan: ZONDAG I8 SEPTEMBER WERD TE AARSCHOT EEN NIEUWE KASSEISTAMPER INGEHULDIGD!!! Dat den ouwe - of moeten we schrijven, de eerste - gepikt werd voor enkele jaren, hebt U reeds vroeger in dit bladje kunnen lezen. Dat het C.T.B.V., en inzonderlijk de wakkere voorzitter Paessens, vroeg of laat met een nieuw beeld zou voor de pinnen komen, dat was wel te verwachten! En zo werd dan Louiske II, de Kasseistamper, op de pomp van de oude veemarkt gemetst met gewapend beton omdat hij in de toekomst niet meer schampanie zou kunnen spelen.

Er waren heel wat personaliteiten en toeschouwers om de inhuldigingsseremonie bij te wonen. Zelfs reus Bacchus en reuzin Bacchusvriendin waren van de partij! Na een ontvangst op het Stadhuis trok ee, stoet naar de Martelarenstraat waar dhr Paessens en dhr Burgemeester redevoeringen uitspraken. Namens de Kasseistamper sprak dhr Paessens tot de aanwezigen en bijzonder tot de meter, mw Pros. Heylen en tot de Peter, dhr Nest Seyen, die zich op de plechtigheid had laten vertegenwoordigen door Monneke den Drukker. Er kwamen natuurlijk ook pinten Bruine bij te pas en terwijl de genodigden het schuimende gerstennat door hun keelgat goten, keek Louiske van op de pomp verlangend likkebaardend neer op die grootse seremonie die zich daar aan zijn voeten afspeelde... 't Ventje zal zeker spijt gehad hebben dat hij zelf niet aan de Bruine kon!

De redactie van "De Kasseistamper" heeft het tot plicht gerekend die memorabele dag eens duchtig op den boemel te gaan - in alle deftigheid natuurlijk - want die inhaling van ons bloedeigen beeltenis, dat moest toch gevierd worden...

Als ge nu in congé komt mannen, vergeet niet eens even goeie dag te komen zeggen, daar bij de pomp, in de Martelarenstraat. Onnodig te pompen hoor, ze staat droog... Maar in de geburen kunt ge altijd eens binnen wippen om op onze gezondheid er eentje te pakken. Ge kent ons adres hé, in de Jan Van Ophemstraat?

IRENE.

Moppentrommel

55/90

In een gekkenhuis.

Een patient zit aan een tafeltje naarstig te schrijven. Een oppasser gaat naar hem toe en vraagt:"Wel, Louis, wat doet ge daar ?" -"Ik schrijf een brief." -"En naar wie schrijf je als ik het weten mag ?" - "Ik schrijf naar mezelf." -"Dat is flink, Louis,"lacht de oppasser,"en wat staat er zoal op je brief ?" -"Ja, dat kan ik nog niet zeggen. Ik zal het morgen zeggen als ik de brief ontvangen heb..."

Onzin.

Boer: (voor een deur waarop staat"verboden toegang") Alweer iets van die domme stadslui, eerst maken ze een deur en dan mag je er niet in."

De pappot.

Mevrouw tot de keukenmeid: Rozeke, ge zult vanavond moeten voor pap zorgen. Meid:-Ik kan niet mevrouw, de pot is gebroken. -Onhandig ding toch, hoe is dat gebeurd ? - Gisterenavond, mevrouw, toen ik een voetbad nam ...

Overbodig.

De begraafplaats had dringend een nieuw hek nodig, maar het geld was er niet. Nu moesten de dorpelingen maar wat meehelpen en er werd een collecte gehouden. Een boerke maakte echter bezwaar:-"Er hoeft toch geen hek in de begraafplaats, zei hij. Zij die er in zijn kunnen er niet uit, en zij die er uit zijn, willen er niet in !

Uit de school.

Onderwijzer: En hoe oud ben je nu al, ventje ?
Jongen: Twaalf jaar, mijnheer.

Onderwijzer: En wanneer ben je dat geworden ?

Jongen: Op mijn verjaardag, mijnheer.

Moderne jeugd.

Meester: Frans, in welk jaar stierf Conscience ? Frans: Dat staat niet in mijn boek. Meester: Kijk eens goed, staat er niet 1833 ? Frans: Ja, meester maar ik dacht dat het zijn telefoonnummer was.

redactie berichten

55/91

November 1955-2e Jaargang
N°. 2

Beste Soldaten en Soldatenvrienden,

Eerst en vooral moeten wij alle abonnenten bedanken voor de bereidwilligheid, waarmee zij hun abonnement vernieuwd hebben. Het betekent voor ons de onontbeerlijke, levensnoodzakelijke steun om onze taak te bestendigen en voort te zetten. Wij hopen dat onze lezers aan ons soldatenblad evenveel genoegen zullen beleven als onze soldaten zelf. Beste lezers, ge moogt er van overtuigd zijn: uw steun en sympathie wordt ten zeerste op prijs gesteld.

Verder kunnen wij niet nalaten er nog even op te wijzen van welke onschatbare steun alle nijveraars geweest zijn, die zonder aarzelen en met veel bereidwilligheid in ons soldatenblad reclame geplaats hebben. Wij kunnen niet anders dan onze soldaten er toe aanzetten om deze mensen te gedenken, wanneer zij het soldatenplunje zullen afgelegd hebben.

Een groot zorgenkind voor de redactie blijft steeds het juist soldatenadres. Ieder soldaat moet ons blad ontvangen. Er mogen geen verstotelingen zijn. Maar dan verwachten wij ook van onze soldaten dat zij zich de moeite zouden getroosten om ons elke adresverandering te laten weten.

Beste soldaten, wanneer gij van standplaats verandert of wanneer gij het soldatenblad niet moest ontvangen, verwittig onmiddellijk de redactie. Dat vraagt niet veel moeite of inspanning, alleen wat goede wil en tegemoetkoming van uwentwege.

Alvorens te sluiten, willen wij er nog op wijzen dat alle brieven, nieuws, opwerpingen, gedachten, bijdragen met dankbaarheid zullen aanvaard worden door de redactie. In de mate van het mogelijke zullen wij er rekening mee houden, en er ons soldatenblad naar richten. Het blad is immers voor u, van u. En zo groeit en bloeit het soldatenblad. Beste soldaten en soldatenvrienden, veel leesgenot en tot een volgende maal.

De Redactie.

55/92

een VOD of een Man

Vrienden Soldaten,

Dit nummer van onze trouwe Kasseistamper geeft me de kans om aan al onze Aarschotse soldaten een briefje te schrijven. Gaarne zou ik voor ieder van u, die zo verlekkerd zijt op briefjes uit de heimat, een persoonlijk briefje willen zenden, maar gezien het groot aantal is dat een onmogelijk werk. Daarom ben ik blij dat ik zo langs de weg van uw bladje elke maand een paar woordjes tot u kan richten. Neemt het en leest het als de uitdrukking van mijn priesterlijke bekommernis en innig meeleven met u allen die ergens, ver van thuis en de parochie, uw soldatendienst doet. Bij ondervinding weten wij, dat iedere soldaat steun nodig heeft gedurende die al te lange afwezigheid. Er zijn dagen, uren in uw leven dat gij het zeer hard hebt, dat alles u tegensteekt, dat ge het beu zijt en het leger langs alle kanten verwenst. Dat zijn de ogenblikken waarop gij in staat zijt alles te doen zonder te denken aan de grote gevolgen voor uw leven en uw toekomst. Daar staat ge zo scherp voor de keuze: een vod of een man. Dan hebt ge persoonlijk te beslissen.

Of kunt ge in het leger geen vod worden ? Hoe dikwijls, mannen, besluipt u de bekoring om te doen aan "plantrekkerij" of "karottentrekkerij" ? Ge kent zo van die jongens die de kenpen hebben gevonden om anderen telkens de "corvé's" te laten doen, om er zelf tussen uit te muizen en het gemakkelijke te zoeken ! Hebt ge nog niet ondervonden dat die mannen meer en meer zelfzuchtig worden en met een ander niet veel inzitten ? Denkt ge dat zulke manier van doen u niet kan maken tot een grote vod die in het latere leven ook alles zal doen om zich van de plicht te onttrekken ? Arm meisje dat zo'n kerel tot man zal krijgen ! Ja, in de kazerne zelf kan het wel interessant schijnen op zijn bed te gaan liggen, als de sergeant van week ver af is ! Veel goeds kan daar toch niet van voortkomen ! Het is veel gemakkelijker van zich aan alles de voeten te vagen, maar of het u beter zal maken, sterker in uw karakter, dat is wat anders !

Vrienden uit Aarschot, het soldatenleven kan en moet u helpen een flinke man te worden. Plezant is het zeker niet die troep en het nieuwe is er vlug af, maar ontvluchten kunt ge het toch niet. Ge zit er in en moet er door ! Laat zien dat er in uw bloed meer zit dan Demerwater en zorgt er voor dat die troep geen kans krijgt om van u een vod te maken.

Were di en sta je man !

Dit wenst u van harte,
L. Govaerts,
Uw vriend en onderpastoor.

Lief en leed uit onze parochie

55/93

Ditmaal willen wij voor onze parochiale dagklapper een tournéke maken op onze fiets doorheen Aarschot. Bolt ge mee, vrienden soldaten ?
We vertrekken natuurlijk aan de grote kerk, het hart van onze parochie waar al het lief en leed samenstroomt naar O.L.Vrouwke, de oorzaak van onze blijdschap en de Moeder van Smarten... We rijden langs de K.Mercierstraat waar in Sancta Maria de Eerw. Zuster Augustine na een langdurige ziekte naar de hemel is gegaan. Het is de zuster van de gekende soeur Joséé. Zo de Leuvense steenweg op waar bij Janneke, de zoon van Jules Roelants, de glazenmaker, een zoontje is geboren, natuurlijk een Juleke ! We slaan even links af en komen op het Nieuwland waar Antoinette Hertoge heel solemneel in het huwelijksbootje stapte met een flinke boerenzoon uit Wilsele - Putkapel. We komen terug lans de Gelrodeweg waar de ooievaar bij Fille Luyten een struise zoon bracht. Langs de plezante hoek bollem we de boulevard op, de Albertlaan en vernemen dat bij Advocaat Pelgrims de feestvlag wappert om de komst van een Hilde en horen in de Fabriekstraat bij Marcel Borremans, die getrouwd is met Lucienne Vansweevelt, ook een kleine schreeuwen, bellen even aan en krijgen een handsvol kinnekensk.. van het borelingske Geert. In dezelfde straat heeft Louis Van Backlé de hand weten te winnen van Alice Janssens om te varen op de levenszee. Zo draaien we langs het statiepleintje naar de Betekomse weg want daar gaan we een goede dag zeggen bij Louis Van Rompaey die nog een dochtertje, een Greta, bijkocht. Langs de Laak komen we aan de Picpussen, waar buiten de schone aanbouw van de nieuwe keuken alles krak hetzelfde bleef, en komen we op de Herseltse steenweg want daar bij Fons Massant is Maria Janssens, de moeder van Valentine gestorven. Langs het Withuis, waar we even een bruintje gaan pakken om vol te kunnen houden komen we op de Langdorpse steenweg waar wij Abols, die getrouwd is met Rachel Vanden broeck een kinneke is gekomen, ne jongen. In de Gijmel bracht de geboorte van een zoontje bij Moons ook vreugde. Vandaar trekken wij terug het stad in over het Schaluintje en stappen even af in 't Gasthuis om te vragen of daar deze maand niets gebeurd is. Buiten Hubert De Leender die veel heeft doorstaan alvorens hij mocht sterven, is er niemand weggegaan. Over de Hoogbrug komen we dan op de grote Markt en daar werd Moederke Deckers, ons oud Leonieke, uitgedragen na een tamelijk kortstondige ziekte. Hetmenske was opgewerkt en danig versleten. Ook in de Zwanestraat heeft de lijkwagen gestaan bij Rikske Verelst die toch ook zoveel afgezien heeft voor dat hij mocht naar O.L.Heer gaan.

Langs Paulientje trekken we de Molenberg op en een eerste geval is het afsterven van de moeder van Beke Vertommen, de gareelmaker. In de viswinkel bij Miel Weckhuyzen, werd een ferm Franske afgegeven. We kruipen dan langs het Steentje omhoog en komen op Aurheide waar Joke Van Vlasselaer is gestorven, de wed. Govaerts, en wel tamelijk vlug. Bij Roger Meynaerts, in de geburen was er dan weer vreugde om de komst van een zoontje. Op den Dubbeek werd een kleine Rita geboren bij Louis Van Vlasselaar en Elza Pelgrims de dochter van Bekke Pelgrims. Warke Cresens is daar ook getrouwd met Anna De Keyser, twee van daarboven. Zo bollen we langs de kapel en komen op Haterbeek en gaan een goeie dag zeggen bij Frakke Lemmens want de zoon Miel heeft zijn huishouden vergroot met een Remike. Er zal nog wel iets in de fles zijn...
We ma ken onze tournée rond langs Jef Dehond op de Diestse steenweg en daar werd bij Thierry Coomans de Brachène een dochterke geboren. We bollen langs de stinkende Demer de Lei binnen en gaan nog eyen zien in de Lombaardstraat bij kleine Van kets, een lieve Jules. Na deze ronde brengen we een bezoekje aan de kerk om aan Hem die alle touwkens van ons leven in handen houdt een mercike te zeggen voor die kleine baby's waarmee Aarschot deze maand aangroeide, de zegen te vragen over de splinternieuwe koppels die het grote leven instapten en tenslotte om een goede Vaderons te bidden voor de zielerust van al die geliefden die uit Aarschot vertrokken naar het land van de Hemel... We zetten onze velo weg en zorgen dat de banden hard blijven tegen de volgende maal....

BRISTOL.

Klein Milleke

55/94

De hele nacht had Milleke d'r over liggen napeinzen en plannen gemaakt hoe hij de mannen zou aanspreken en hoe 't bestuur moest ineengestoken. Over de bepalingen van het reglement en zo meer totdat hij eindelijk, tegen de morgen aan, in slaap was gevallen.

'S Anderendaags was de veldtocht begonnen. En niet alleen de vissers zelf, maar het vrouwvolk "lameerde" er de hele dag over.

Rika, de vrouw van Gust, wist tegen Karlien te vertellen hoe haar vent de ganse nacht liggen woelen en hardop dromen had, en "speken" had afgestoken als van "Geachte leden". Ze had er niet veel van kunnen maken, en hem vier-vijf keren wakker geschud, maar telekens was hij weer begonnen met zijn "Geachte leden".

Bij Leonieke, 't winkeltje aan den "atelier", waren ze ook als over 't stichten van de vissersclub bezig geweest en seffens wist de hele steenweg het.

In de stelplaats was de Toet er over aan 't blageren geweest. Petieke, 'n machinist, had het van zijn stoker gehoord. De Tuffer was in de hoogste hemel. Sus Pardon zoop zich die avond een stuk in z'nne kraag en de wagen was aan het rollen.

Een week later had Milleke een lijst van mannen waarop hij kon rekenen en dan werd de eerste vergadering belegd, bij Franske natuurlijk.

't Stak er gestampt vol, gelijk in een haringkasken. Een grijze rook, omhulde ieder en men zag met moeite de rode gezichten en de glimmende bierglazen.

Nette en Franske hadden hun handen vol met tappen en bestellen en 't was er een geroezemoes en een lawijd gelijk het er nog nooit een geweest was.

Opeens werd alles stil. Milleke had tegen Nette gezegd van de radio af te zetten en met zijn geweldige stem riep hij dat de staminee daverde :

VRIENDEN,

Voor de eerste keer in mijn leven, maak ik zo'n ambras en gebruik ik zulke "fontonten". Ge weet waarvoor we hier allemaal gekomen zijn, en zonder veel "sertifituten of er doekskens rond te doen" gaan we allemaal ons gedacht zeggen.

'k Weet op voorhand dat ge allen tot akkoord zijt, want anders zoudt ge met zo'n hoop niet gekomen zijn. 't Is de hoop die we moeten hebben en nu er die is, gaan we hem verenigen.

We gaan, gelijk ze dat heten, een club stichten van ons ondereen.

Dat de Ket ne "Rooien" is, dat gaat ons niet aan, en dat de Tuffer altijd in het "Volkshuis" zit, dat gaat de club niet aan. Het moet een vissersclub zijn en geen politieke partij; wij eerbiedigen alle gedachten ! !

-Nette geef er me ene, maske !

D'r brak een hoera los gelijk een onweer en ze spraken allen ondereen tot dat Gust het woord nam en om stilte vroeg.

-Hetgeen dat ons klein Milleke gezegd heeft is heel schonn, en hij heeft zijn best gedaan. Wij zullen het onze doen.

-Het eerste dat er ons te doen staat is het kind te dopen, de club moet toch een naam hebben, ik stel voor van haar te noemen:

"De club van Milleke."

Er brak weer een oorverdoevend lawijd los totdat de Gust herbegon.

-Ge zijt dus hiermee allemaal t'akkoord ? Wel dan moeten we overgaan tot het kiezen van het bestuur : er moet een voorvisser, een ondervisser, een schrijver enz. zijn.

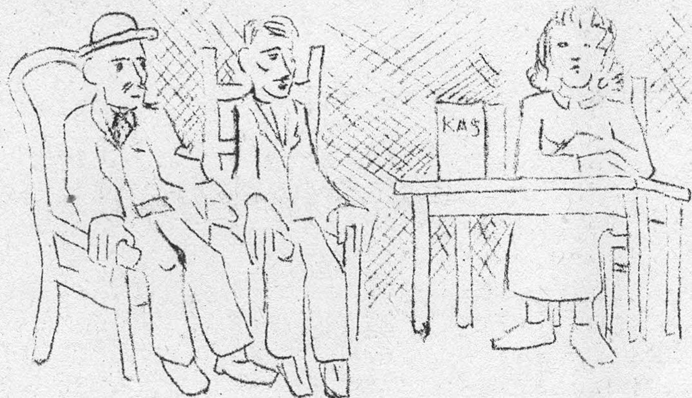
-Awel, wie durft er dat grappeken aanpakken? 55/95

De Scheve vroeg het woord.

-Ziet vrienden, als er een bestuurder moet zijn, dan komt het toch aan Milleke toe van die "djob" aan te pakken. 't Is er de mens naar, geen botterik en daarbij...

-Geen komplimenten, hé Scheve, al wat ge wilt maar als voorzitter zult ge me nooit zien, dat "refuseer" ik zulle !

Daar verschoten ze allemaal van en iedereen had er ook spijt om, maar hoe ze ook aandrongen en op hem gesteld waren, Milleke bleef halsstarrig weigeren.

Er werd dan nog een hele tijd gediscuteerd, achter ander potten gevraagd en bij den ene en andere aangedrongen tot dat eindelijk de Scheeve, die ook een eerste klas visser was, voorlopig het voorzitterschap wou aannemen, en de Tuffer liet zich ondervoorzitter maken waarmee allen het eens waren.

Dan kwam er te berde dat er een kassier moest gekopen worden en dat lokte een geweldige discutie uit tot dat Milleke weer eens zijn gedacht zei.

-Ziet, mannen, het geld dat moet een meester hebben, dat weten we allemaal. En onder ons gezegd, er is toch gene ene man bekwaam om geld gâte slaan. We hebben ons pree nog niet goed vast, of we lopen er mee naar huis om ze af te geven, behalve hetgeen dat we opzij steken en "poteren". Daarom, ge kunt er van zeggen wet ge wilt, maar voor mijn part moest ge een vrouw nemen om kassierster te zijn.

Er waren er voor en er waren er tegen.

-Mannen, hernam Milleke, 't is misschien een aardig gedacht van mij, maar ge moet toch toegven, dat het zo is. Feitelijk heeft die in het bestuur niets te brokken en zeker niet over hetgeen ons visserleven aangaat. 't Is maar enkel om de boekhouding, de checks en de kwittanties. En omdat het zo moeilijk is voor een getrouwde vrouw, stel ik voor een jonge dochter te pakken, die heeft geen last van klein gasten of huishouden.

-Wat zoudt ge er van zeggen als we aan ons Karlien vroegen die plaats te bekleden ? Ge weet goed genoeg dat het een deftig "vrâmers" is die met geen mansvolk in haar hoofd zit. Aan ulie van te beslissen.

Zo werd Karlien gekozen, zonder dat ze er iets van wist. Het bestuur zou haar schriftelijk de vraag doen en rekende op Milleke die z'n best zou doen om het jawoord van z'n zuster te krijgen.

En nu nog de kwestie van een lokaal.

-Daar moet ge niet achterzoeken, maende Franske, er is hier plaats genoeg.

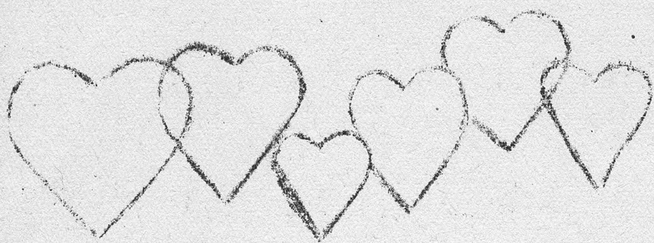
Ze stemden er allemaal mee in behalve Milleke.

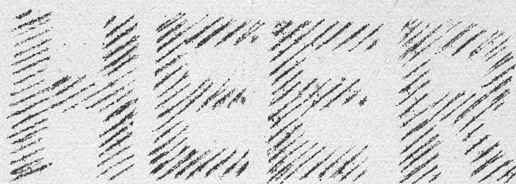
-Ziet vrienden, ik heb hier natuurlijk niets te zeggen, 'k heb geweigerd van in het bestuur te "zetelen", maar we zijn hier toch om ons gedacht te zeggen, awel ik stel voor van het lokaal van Franske te "refuseren".

-En waarom ? vloog Franske koleirig uit, terwijl Nette nijdig naar Milleke keek.

A.P. ('t Vervolgt.)

55/96

Op kamer 7 in blok 4 sliepen, in den tijd toen ik soldaat was, samen met mij, nog zes andere vaderlandlievende jongens, goeie gasten ook, zenne en als ik mijn soldatenblad in handen kreeg, lazen zij ook hun deel. Harten Heer was toen ook al een heel sympathieke redacteur, want zijn stukske Kasseistamper was altijd veel vlugger versleten dan de rest. Het zou misschien veel beter zijn dat de redactie er aan dacht juist die bladzijde uit karton te maken.

Deze keer is harten nu eens geen troef; ge kunt en ge moogt ervan denken wat ge wilt, maar nu is harten geen troef. Ik ben stillekensaan gaan inzien dat het erg vervelend moet zijn voor de mannen, die geen troef hebben, altijd een verloren nutteloze bladzijde te moeten vinden in hun blad.

En waarom is harten geen troef ? Wel, omdat de laatste statistieken meer dan duidelijk uitwijzen dat we naar het tijdperk gaan dat er van harten geen sprake meer zal zijn en dat Harten Heer op pensioen zal gesteld zijn. Als ge dat fijn nagaat : harten is troef totdat de ene met de andere meegaat, en van dan af is er van die troef geen spoor meer te vinden. Zalig die soldaten die hun schone kostelijke vrije tijd niet moeten verbrassen aan het schrijven van brieven waar toch niks instaat, aan denken en dubben over het spel dat zij met hunnen troeff later zullen kunnen maken, want er gaat bij den troep nogal wat tijd verloren, hé mannen. Zonder dan van de uitgaven te spreken aan schrijfpapier en omslagen. In Duitsland moeten onze, allé, onze mannen met de troef, zelfs hunne sigaretten verkopen om de briefwisselingsonkosten te kunnen blijven betalen.

't Is eigenlijk toch waar, hoor. Ne mens is nog ééns zo gerust als hij met die troef niet in zijn hoofd hoeft te zitten, als hij niet naar de facteur moet zitten wachten, als hij geen ruzie kan krijgen omdat de ene of andere brief niet op tijd of veel te laat komt.

En ge moet die artisten dan toevallig ne keer bezig zien als ze naar het beste opschrift zitten te zoeken om niet in ongenade te vallen bij hun Margrietje of hun schattig - ik weet niet waar ze het halen - Anne-Marieke. Over de moeite, die het hun kost ietwat fatsoenlijk te schrijven en de meeste fouten te vermijden, gaan we het niet hebben.

Harten Heer is nu precies wel niet fameus goed gezind met deze commentaar, maar 't moet niet altijd voor dezelfde zijn ook niet.

Voor hen die nu geen troef hebben is de toekomst hoopvol en hel rooskleurig. Er komt een tijd dat de rollen gans omgekeerd zullen zijn. Dat zij, die menen troef te hebben, trachten hun slagen thuis te halen en smeden terwijl het ijzer nog heet is. Gij die van het andere gedacht zijt, laat u niet van de wijs brengen, blijf tenvolle uzelf en richt van nu af op de mode van later.

PLUIZER.

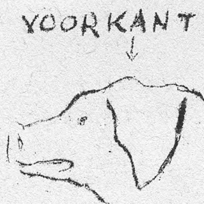
Opstel VAN EEN JONGEN UIT EEN VAKSCHOOL

Ik moet een opstel maken over het varken, maar dat kan ik niet, daar ben ik te dom voor, want dat is erg moeilijk. Ik heb al aan mijn vader gevraagd, maar die was pas naar de bruiloft geweest van Tante Mina, en die zei: Ik kan wel iets maken over een kater, maar niet over een varken. En toen zei moeder: Jantje, dat had ge gisteren moeten vragen aan vader juist toen hij thuis kwam van de bruiloft. Toen kreeg vader een rooie kop en zei iets dat ik niet kan nazeggen, omdat ik te klein ben. Toen heb ik het aan mijn broer gevraagd, maar die had geen tijd, die moet 's avonds altijd Nelly van de bakker thuis brengen en dat is nog niet eens familie. Het was beter dat die voor zijn eigen zuster zorgde want die moet altijd door een vreemde jongen naar huis gebracht worden, die haar niet eens kent, want die zegt altijd "snoes" tegen haar, en ze heet Barbara.

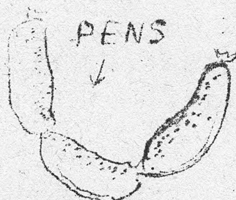

Nu moet ik zelf maar aan het varken beginnen. Het varken is gemaakt van spek. Daar zit de huid omheen, met haar, en dat heet varkenshaar, omdat men er borstels van maakt. Spek is lekker en spek dat heel lekker is heet hesp. Dat is aan de achterkant van het varken vastgemaakt, omdat het varken er zelf niet zou aankunnen. Men kan altijd weten waar de achterkant is bij het varken, omdat het daar niet knort. Recht daar tegenover is de voorkant, daar is de kop vastgemaakt, omdat het daar eet.

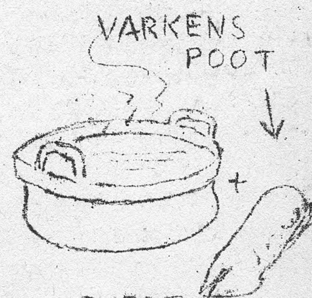
Met de darmen van het varken is het erg vreemd. De darmen zitten in het varken zolang het leeft, maar als het varken dood is doet men het in de darmen, dat heet worst of pens. Een varken dat helemaal in de war is noemt men kipkap. In het lijf van het varken zit een blaas, daar kan men mee voetballen. Maar ik begrijp niet hoe ze zo een groot ding erin gekregen hebben, want waar het uit moet is 't maar heel klein. Het varken is de vriend van de timmerman, want als het varken dood gaat krijgt die altijd de pezerik

Soep van het varken heet snert, daar doet men altijd pootjes in, daarvan geraakt men aan de loperij. Een heel lekker stuk heet krep, daar worden Pastoors en Kapelaans mee gevoed. Toen we laatst een varken geslacht hadden kwam Mr. Pastoor toevallig neven ons en die zei toen dat het zo'n schoon varken was, en dat

55/98

ik toch zo goed oplette in de katechismusles, waar niks van aan is, en dat ik maar om een mooi prentje moest komen op de pastorie. Maar toen de pastoor weg was zei ons moeder, dat zo'n prentje wel eens een krep kon kosten en vader zei ook iets maar dat heb ik niet verstaan.

Een varken is een soort trekvogel. Het gaat naar vreemde landen om er te sterven. Er zijn veel soorten varkens. Een heel erg dik varken noemt men zwijn. Vroeger waren er ook varkens waar duivels in kropen en die sprongen dan in het water en verzopen. Er zijn nu nog wel zwijnen waar een duivel in zit maar die moeten van water niks hebben.

Een varken waar de boer kleine varkens bijzet om ze op te voeden, heet zeug. De kleine varkens moeten niks van de zeug hebben. Zij bijten haar in het lijf en proberen al de kopen van haar jas af te trekken en haar op te blazen.

Een varken heeft ook een staart. Die staat altijd waar het varken uitscheidt. Vroeger waren de varkens niet zo dik en zo lui, want in de Bijbelse geschiedenis heb ik eens gelezen van zwijnendraf, er werden dus zwijnendraverijen gehouden. Daar gingen de slechte jongens naartoe die verloren waren gelopen, maar ze kregen nooit zwijnendraverijen te zien, 't was altijd juist afgelopen denk ik. Toen zei zo'n jongen bij zijn eigen, ik ga maar weer gauw naar huis toe en toen hij thuis kwam zei zijn vader: laten we er eentje op pakken. Maar zijn grotere broer zei toen sakkerdju en nog veel meer van die latijnse woorden die niet in de bijbel staan maar van mond tot mond tot ons zijn gekomen en die ik later ook wel zal leren.

Nu is het varken af...

TIJL.

Afscheidsbrief....

Aan de achterblijvers.

Ja, wij zwaaien, 't is zo ver. Eigenlijk zwaaien we al lang, want zo gaat het ook bij de troep, afzwaaien is iets, zoals een plechtige kommunie of een huwelijk, het is zo een van die gebeurtenissen die een mens zijn hart doen kriebelen, zonder dat er pillen of remedies voor bestaan, het is nieuw , zoals elk avontuur iets nieuws is, ongekend nog, vol schone verwachtingen, vol lange hoop voor hetgeen gaat komen.

Wij allen wachten op dat mooi ogenblik van onze demobilisatie, zelfs al zijn wij nog de dikste bleus die nog maar pas hun eerste paar bottinen aan hun voeten hebben, wij zien in die dag iets bijzonders, iets dat wij niet kennen en waar wij zo over praten.

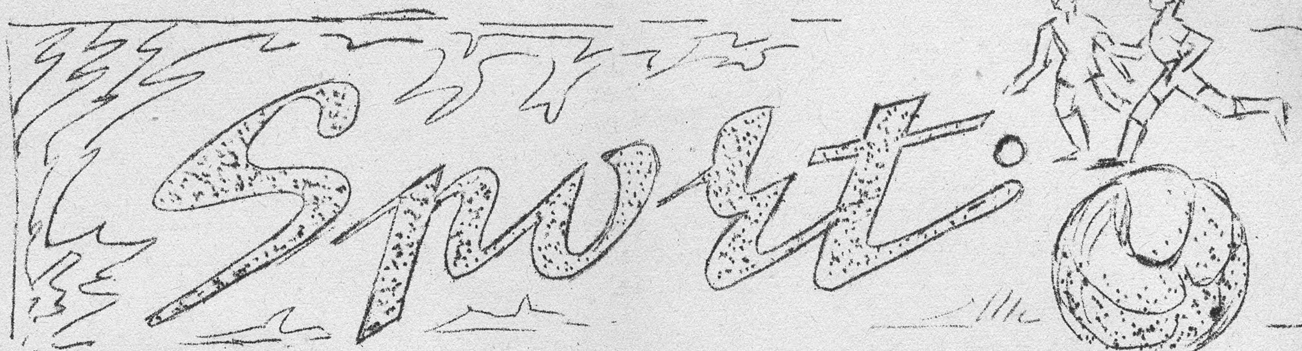
Want wat is eigenlijk afzwaaien ? Niemand weet het juist. Het is tevens een sterven en een wedergeboorte, als onze militaire dienst gedaan si, betekent dit het afsluiten van de eerste periode van ons leven, wellicht de beste periode, het is gedaan met de jeugdige onbezorgdheid, nu komt de grote veldslag, de slag van ons verder leven, gij valt met uw twee voeten op de grote wereld, alleen, sommigen met een mogelijke levenspartner, maar toch nog zonder houvast. Het wordt een zoeken en trachten, wees gerust, aan alles komt een oplossing voor de enen wat vlugger dan voor de anderen, het is als een loterij, als ge lang genoeg probeert wint ge wel eens. Het afzwaaien is ook een geboren worden, nu als man en niet meer als kind, de periode die wij nu aanvatten kan even mooi zijn als de eerste, wij hoeven er slechts zorg voor te dragen,dat zij mooi wordt.

Daarom, mannen, ik sta nu op dit grote kruispunt van mijn leven, maar ik heb moed, veel moed, en optimisme, zoals het spreekwoord zegt: waar een wil is, is een weg... wel, zo zal ik willen. Dit schrijf ik in naam van allen die u in de maand November 1955 verlaten hebben.

Ze verlieten u niet met schroom, niet met wrok, niet met spijt (zeggen zij), maar omdat zij moesten. Vaarwel, broeders...

Ingezonden door Sdt.Cypers, Jos.

55/99

Onze jongens van O.S. moesten met 2-1 de duimen leggen in Boortmeerbeek. Ze speelden weliswaar een mooie partij, met een zeer vlug verloop, soms wel eens hard. De eerste helft ging het spel gelijk op, het ging razend snel van de ene hoek naar de andere. Maar de thuisploeg was een weinig sterker in de aanval, die op een sterke verdediging botste met Julleke Busschodts als uitblinker. Niettegenstaande dat kan Boortmeerbeek de stand openen na corner op de 9 de minuut langs Rainhardt met kopstoot. Op de 40ste minuut, werd Julleke voor de tweede maal het nakijken gegeven, weerom na hoekschop door Ploegaerts. Vier minuten later kon Willy Doeyen door strafschop de eer redden. Na de rust was het Boortmeerbeek die zich de meerdere toonde, en de aanvallen van Ourodenberg leverden niets op. Het was een verdiende overwinning van Boortmeerbeek, die mogelijk kunnen promoveren naar Iste Provinciale. Bij onze jongens lieten Busschodts - welke de ster van het veld was- Van Dijck en Vleugels zich gelden. Tien minuten voor het einde werd Fr. Verbinnen naar de kleedkamers gestuurd.

De JEF.

55/100

Nieuws uit Ovrodenberg

MISSIE.
=======

Voor twee weken kwamen de paters op de parochie om de missie te prediken. Het was de eerste week zoals alle jaren, de kapel gestampt vol met vrouwen (de eer was aan de vrouw). Zelfs tot boven op het oksaal kregen voor éénmaal de toelating om gaan te zitten, en dat voor éénmaal slechts op tien of zeven jaar.(???)

Waarom de vrouwen geweerd werden op het oksaal, dat spreekt vanzelf, ze zingen zo al hoog genoeg. De volgende week was het de beurt aan de mannen. Natuurlijk, die hebben het niet zo groot nodig, die kwamen dan ook ruim toe met de stoel alleen. Een Pater kwam na de eerste dag bij een vrouw op bezoek in de parochie, welke erg nieuwsgierig was, hetgeen eigen is aan een vrouwmens, en ze vroeg: "Wel, Pater, was bij de mannen het oksaal ook volzet ?" -"Neen", zei de Pater, "maar dat betert nog wel." -"U ziet", zegt Mevrouw, "dat wij, vrouwen, toch beter naar de kerk gaan als mannen". Waarop de Pater heel filosophisch vroeg :"Madammeke, waarvan is een vrouw gemaakt ? Hoe heeft God Eva geschapen ?" -"Hij nam een rib van Adam". -"Welnu" zegt de Pater, "er is slechts één rib van de man weggenomen, daarvan werd een vrouw gemaakt, en we hebben nog veel ribben in ons karkaske zitten. Begrijpt ge nu hoeveel vrouwen, één man waard is ?" Het incident was gesloten. De mannen moeten het horen vertellen hebben, want 's anderdaags was het héél wat beter. Ze hebben ook zo vol gehouden, zoals het behoort natuurlijk. 's Zondags hebben ze dan allen samen de Missie gesloten op plechtige wijze, om 2 u 30' met een slotsermoon, waarna de processie ging rond het Kerkplein. Op de speelplein van de meisjesschool ging er dan een Mariahulde en Kruishulde door, om ten slotte in de Kerk de Pauselijke Zegen te ontvangen, en waar de godvruchtige voorwerpen werden gewijd. Het "Te Deum" werd gezongen, en de Zegen gegeven met het Allerheiligste. Tot slot uideling van de gedachtenissen.

J.C.

55/101

nieuws uit Oschot.

't Heeft lang geduurd eer we ons aan 't schrijven hebben gezet, vriend soldaat. Zo op 't eerste gedacht had oktober immers zo bitter weinig stof tot "Stadsnieusjes" gegeven dat we meenden echt voor een hopeloos geval te staan. Wanneer we dan echter even ons notaboekje open sloegen, dat we ter intentie der soldaten nauwgezet bijhouden, stelden we tot onze verbazing vast dat er toch wel 't een en 't ander te vertellen was...

Het grootste evenement van de voorbije maand is zeker de grootse Handelsfoor geweest, die plaats had van 1 tot 9 oktober. Hiervoor was in het stadspark, op het Drossaerdeplein, een reuze-tent met zeven masten opgetimmerd. Van buiten bekeken leek het een echt cirkus, zo een van die grote, die plaats bieden aan duizenden toeschouwers. Binnen in kreeg men echter de indruk in een reusachtige hall te staan, zo iets in de aard van de Heizel-gebouwen, maar dan kleiner natuurlijk. Tientallen handelaars onzer stad hadden er met grote zorg hun prachtige standen opgetimmerd waarin de koopwaar op de meest voordelige wijze was uitgestald. De grootste stand werd ingenomen door de Brouwerij Tielemans in de vorm van een ruim café. Onmiddellijk naast dit café vond men de standen van de Likeurstokerijen De Torens, van Jos Serneels, van Stassano, van Friture Patteet, beenhouwer Louis Huysmans e.a., waar de bezoekers naar hartelust konden drinken en smullen. De Handelsfoor werd een schitterend sukses en duizende kijk- en kooplustigen brachten een bezoek. 's Avonds was het telkens volle bak, vooral omdat de Brouwerij Tielemans er voor gezorgd had dat de meest gereputeerde sterren aanwezig waren om de toehoorders op hun beste nummers te vergasten.

Het Gemengd Koor der Koninklijke Aarschotse Eendracht gaf, samen met het Groot Gemengd Koor van Heist-op-den-Berg een concert in het stadspark. Het optreden van deze groep - meer dan 100 man sterk - viel natuurlijk buitengewoon in de smaak can de talrijk opgekomen luisteraars.

Woensdag 5 oktober om 11 uur 's avonds brak plots brand uit in de gekende tabaksfabriek van Pros Mertens. Hoewel de blussingswerken spoedig werden aangevat brandde de fabriek gans uit. De schade is begrijpelijkerwijze zeer groot.

Op 23 oktober had in zaal Harmonie de trekking plaats van de reuze-tombola, ingericht door het bestuur de Aarschotse Speelpleinen

"Bekaf". Bij deze gelegenheid zorgde de gekende humoist-conferencier Louis Baret voor de plezierige noot.

55/102

Door de Vlaamse Studiekring werd gedurende de maand oktober een aanvang gemaakt met een voordracht-ciklus, die plaats heeft in het Damiaancolege.

Het gereputeerde Aarschotse Jazz-ensemble deed deze maand ook van zich spreken en trad twee maal op voor de mikro van Studio Gent.

x x x x x

Aarschot-Sport doet het goed, soldaten. De laatste zeven wedstrijden kenden onze wit-zwarten slechts een enkele maal de nederlaag. Ziehier trouwens de uitslagen die in oktober werden behaald: A.S.- Vilvoorde: 6-2; Ans-A.S.: 3-2; A.S.-Winterslag: 2-1; U.S. Centre-A.S.: 0-3; Melen-A.S.: 1-3; A.S.-Prayon: 1-1; Hautrage-A.S.: 3-3.

Hoewel het de clubdirigenten de laatste tijd niet steeds voor de wind is gegaan, bekleedt ons elftal thans een eervolle plaats in de rangschikking en blijft de kans om het kampioenschap te veroveren gaaf. Nochtans moet gezegd dat men er nog steeds niet in gelukt is de ideale ploeg samen te stellen. Vooral de aanvalslijn loopt nog mank. Praktisch beschikken we bij de forwards maar over een vaste waarde: Louis Broos, die dit seizoen reeds schitterende matchen leverde. De overigen: Theys, Ceulemans, Janssens, Vermunicht, Maurissens en Sneyers kenden hoogten en laagten. Het zijn vooral de inside's die steeds in gebreke blijven. Laat ons hopen dat het selektiecomité er spoedig in slaagt de juiste opstelling te vinden.

Met de aanvang van het cross-countryseizoen is de A.S.A.C? weer in aktie getreden. Na een zeer geslaagde Interscholen-cross werden tal van ofenwedstrijden ingericht in het vooruitzicht van de Cross "Le Soir" waarin de Aarschotse athleten zich hopen te onderscheiden.

De Aarschotse Bassket-balvedetten van Rimelago doen zich ook herhaaldelijk opmerken en slaan in het aan gang zijnde kampioenschap goed figuur.

Ourodenberg-Sport schijnt er dit seizoen werkelijk zin in te hebben. Ze bekleden thans een zeer bevredigende plaats, en ware het niet dat ook hier het bestuur met allerhande moeilijkheden af te rekenen had, de zwart-gelen hadden misschien de eerste plaats bekleed...

Om te besluiten dan, nog een nieuwtje: Het stadsbestuur heeft besloten de vijf-dagenweek in voege te brengen. Weldra zal het stadspersoneel dus 'r Zaterdag's vrij zijn, behalve da mannen van de Burgerlijke Stand natuurlijk, want de zaterdag is en blijft nog steeds de ideale trouwdag...

IRENE

55/103

Het HOOFDKWARTIER

December 1955 - 2e Jaargang.
N° 3

Beste Soldaten en Soldatenvrienden,

Ons soldatenblad groeit en bloeit. Het is echter niet al winst en vooruitgang geweest gedurende de afgelopen maand. Een trouw medewerker, nl. Jos Cypers, soldaat in Duitsland, werd op 26 november met onbepaald verlof gezonden. Wij kunnen niet nalaten deze rasechte kasseistamper van harte te bedanken voor de welwillende en offervaardige medewerking, die hij elke maand aan ons blad verleende. Wij wensen hem veel succes voor zijn verdere burgerlijke loopbaan.

Ook aan de soldaten uit Ourodenberg werd gedacht. Er zal in de toekomst regelmatig een kroniek gewijd aan de Ourodenberg, in ons blad verschijnen. Wij hopen dat het met de tijd een blad op zichzelf zal worden. Wij wensen onze nieuwe medewerkers veel succes toe.

Eèn van onze grote doelstellingen is het blad aan te passen aan de verwachtingen en betrachtingen van onze jongens. Gezien het feit dat vele van onze jongens tot een of andere jeugdbeweging behoren, hebben wij het nuttig en nodig geoordeeld een rubriek in te lassen voor deze organisaties. Zo zullen onze soldaten op de hoogte blijven van de werking, de activiteiten en de uitbouw van hun jeugdbeweging. Het contact tussen jeugdbeweging en soldaat zal niet verbroken worden, wel integendeel, het zal er door bestendigd en versterkt worden. Het mag niet zijn dat, wanneer eenmaal bij het leger, de jonge soldaat het leven van zijn beweging niet meer zal delen en volgen. Het zal voor hem een sterke morele factor betekenen. Aan de jeugdbewegingen de schone en heerlijke taak hun rubriek tot iets betekenisvol voor hun soldaten uit te bouwen.

Zondag 27 november ging in de zaal "Ons Huis", in de Lei, een grote voorlichtingsdag voor onze soldaten door. Het soldatenblad verleende zijn welwillende medewerking. De grote attraktie was Z.E.H. Willems, aalmoezenier van het leger. Wij hopen dat onze jongens veel nut uit deze vergadering zullen getrokken hebben.

Veel leesgenot en tot de volgende keer.

De Redactie.

Ten Strijd Bevolen !

55/104

Goede vrienden,

De goede kant van het leger is wel het feit dat men willens nillens mensen leert kennen en met mensen leert omgaan van alle gedachten en alle mogelijke en onmogelijke karakters. Ge moet eerst een tijdje binnen zijn om te weten met wie ge te doen hebt op uw kamer, wat ze in het diepste van hun hart dragen en hoeverre ze te betrouwen zijn. Schijn bedriegt en hoe dikwijls gebeurt het dat ge bedrogen uitvalt ! Er komt bij de mannen van uw compagnie van alles te voorschijn: het goede, het minder goede en soms ook het slechte.

Op dat slechte moet ge gewoonlijk niet lang wachten. Ge weet echter beter dan gelijk wie dat er tussen de soldaten echt goei jongens zijn, flinke kerels, echt mannen die ge stil bewondert en waar tegenover ge u misschien nog heel klein voelt. Er zijn zo van die typen die durven leven en het durven zeggen, zoals ze het werkelijk in hebben. Van die jongens kunt ge veel houden. Ze zijn dwarsdoor te betrouwen, want wat ze beloven dat doen ze en wat ze willen dat gebeurt. Voor die mannen kunt ge sympathie hebben en dat zoudt ge ook moeten hebben of er is bij u persoonlijk iets niet in de haak. Het kan best zijn dat ge ze niet kunt verdragen omdat ze ver boven u uitsteken, meer van zich kunnen bekomen en als 't er op aan komt zich kunnen gedragen zoals het zou moeten zijn voor een deftige mens. Tegen dat gevoel moet ge vechten. Geeft daar niet aan toe, mannen, want dat kan uw ongeluk worden. Ge waart misschien goed op weg om ook zulk een prachtkerel te worden, maar ge betrapt u dikwijls op zwakheden en tekorten en dat kan u zo ontmoedigen dat ge op de lange duur alles opgeeft en u laat gaan volgens uw goestingskes. Denkt niet dat die anderen dat van zelf zijn geworden ! Hoeveel offers heeft hun dat misschien al niet gekost ? Hoeveel zaken hebben ze zich wellicht niet moeten ontzeggen! Voor u ligt de weg ook open, als ge maar volhoudt. Zo er immers iets van uw troepleven zal overblijven en u later ten goede komt, dan zal het dat zijn, die offers, die volgehouden inspanningen om een man te worden, om u zelf meester te zijn in alle omstandigheden. U zult later geen sterke man zijn, geen goede huisvader omdat ge nu veel lawijd kunt maken en van alle smeerlapperij kunt vertellen, omdat ge nu goed kunt schieten, veel pinten kunt pakken zonder er iets van te weten en in alle verdachte soldatenkroegjes zijt geweest ! Ge zult dan misschien met een groot woord wel kunnen zeggen aan uw kameraden in Aarschot: "Ik heb het niet aan mijn hart laten komen, ik heb heel de tropp aan mijn hielen gelapt en daarbij nu ken ik het leven..." Arme jongen, die denkt dat hij het daarmee ver zal brengen in het leven. Hij zou wel eens bedrogen kunnen uitvallen ! Maar dan kan het te laat zijn... Het is toch waar, goede vrienden, dat ge van die mannen kunt tegenkomen, die werkelijk voor niets terugschrikken. Echt zo van die bedorven jongens, echt gemene kerels die met niets inzitten. Het zijn gevaarlijke jongens, en ge vindt ze overal, ge moet er dikwijls mee omgaan, dag en nacht. Ge eet met hen, ge slaapt in dezelfde kamer, ge zit er bij tijdens de rust, op oefening en op wacht. Dat kan erg zijn en van u heldenmoed vragen om niet mee te doen en ook zo niet te worden. Het kwaad leert toch zo gemakkelijk aan ! Het enige dat ge kunt doen, is er voor te zorgen dat ge een goede kameraad hebt, een echte zo die u kent en die ge zelf kent en kunt betrouwen en daarbij volhouden, doorbijten van het begin af aan en vast houden aan uw overtuiging. Ge weet toch wel dat er velen thuis zijn die u garne zo goed of als meer mens zouden terugzien na die zware en soms harde achttien maanden...

Goede vrienden uit Aarschot, houdt het roer recht en were di.

I.G.

Uit Eigen Parochie

De wereld staat niet stil. Ook in Aarschot niet. Het is een gaan en een komen. Zo was het ook weer deze maand.
Als sterfgevallen de volgende :

Jaak De Caerlé uit de Gasthuisstraat, het winkeltje vlak voor de kapel
Baptist Verlinden van op het Schaluin. Het is de schoonvader van de commies Milis, iets voorbij het kasteeltje van Namen. Oude brave man, doch zuiver versleten.
Maria Mattheus of Maria van Firmin Janssens. Ze is gestorven in het Rustoord als eerste uit het nieuw gedoen. Ze woonde voorheen in de Amerstraat.
Alfons De Noodt van op de Orleanstoren, het eerste barakske de berg op. Fons is te Leuven gestorven.
Henri De Cremer uit de Leliestraat, beter gekend onder de naam van Struifke. Het is de broer van Gust die in de kerk rondgaat voor de stoelen en hij is na een jaar erge ziekte naar Leuven gevoerd voor een operatie die slecht afliep.
August Goossens of Gust van Cornel, de bakker uit de Martelarenstraat. Hij was een zestal maanden op rust en woonde op de Stwg. op St;Joriswinghe. Van een hartcrisis is hij te Leuven ook zeer plots gestorven. Als ge weet dat Gust overal tussen zat in het bestuur dan moet ge niet verwonderd staan dat er veel volk was op zijne lijkdienst.
-- Al die mensen zullen blij zijn met een vaderons voor hun zielerust.--

Als aanwinst t.t.z. de ooievaar bracht weer een hele reeks babys naar de Demerstad :

Jozef Vanderborght en Paula Van Braekel	MICHELINE
Paul Joris en Patteet Hélène	HERMAN
Henri Geeraerts en Luyten Elsy	DIRK
Peeters Baptist en Puttenaars Maria	ANNA
Polydoor Grandjean en Huysegems Clem.	ODETTE
Jozef Cypers en Grade Maria	INGRID
Alfons Michiels en Morren Augusta	JEANNINE
Maurits Van der Borght en Braes Simone	GERRIT
Emiel Van Aerschot en Baetens Regina	GILBERTE
Frans Roelants en Wittemans Paula	LUC
Hendrik Vercammen en Van Goethem S.	DIANE
Marcel De Keyzer en Curinckx Odile	GILBERT
Hugo Vandenbosch en Peeters Jacqueline	HARRY
Jozef Boeckx en De Vleeschauwer	PAUL
André Lemmens en Meynaerts Rosa	FERDINAND
Cyrile Eraly en Persy Marie-Jeanne	WILLY
Frans Ceulemans en Verstrepen Maria	INGRID
Roger De Groof en Du Gouy Alice	CHRISTINA
Georges Weckhuysen en Vernelen Maria	MARGARETHA en MYRIAM (Proficiat !)
Jozef De Smet en Wijns Liza	WALTER

-- Hartelijke gelukwensen en telt maar eens na : WIE wint het deze maand de jongens of de meisjes ??? Soldaten, een pronostiek voor de volgende maal ! -----

En niet vergeten : de fonkelnieuwe KOPPELTJES ofte gelukkige PAARTJES :
Irène Meynaerts trouwde met Constant Suyckens uit Nieuwrode ; Simone Hermans met Armand Tambeur uit O.L.V. Tielt ; Jeannine Pattijn met Maurits Van Lommel uit Zaventem ; Maria Terweduwe met Roger Lowet.
----- Aan al deze Herfstbloempjes : een zachte levenswinter en een eeuwig zonnige zomer ..... -----

AAN DE VRIENDEN ZONDER ♥ TROEF

Hartenheer heeft u een schone brief geschreven. Ik heb hem blug gelezen, toen thuis uw "Kasseistamper" zich heel gewillig tussen de post kwam schuiven. En ik heb gedacht dat Hartenheer wel goede ogen heeft om eens terdege uit te loeren, waar zijn beschermelingen zich nog niet genesteld hebben.

Het is wel zo, dat niet in alle harten, "harte" troef kan zijn. Gelukkig maar. Gelukkig !... Grietje heeft haar Jan nimmer nog gezien. En Lieve, ja Lieve zette nog geen voet op de weg, waar straks haar "Rik" zal naderen. En dat prettige Roosje bloeit immer in haar tuintje, tot de uitverkorene toch een plukken mag... Zo is het, Hartenheer. Niet ieder koos een hart voor zijn hart. En niet ieder zit aan de tafel, waar slechts "harte" troef kan zijn.

Lieve en Roosje en Grietje en nog een Roosje en een Lieve en een Grietje, allen staan vol blijdschap op de drempel van het leven. Zeg het aan uw vrienden, Hartenheer, dat zij goed en schoon en edel zijn. Dat zij het juweel van hun hartnog fijner willen slijpen om er het levensbeeld van de echte vriend te schoner in te doen weerspiegelen. Zeg hun dat zij niet spelen met hun liefde, dat zij ze stil laten groeien buiten de schok van elk avontuur. De gaven, die zij mooi in kiem ontvingen krijgen thans de kans om heerlijk uit te bloeien : dat zijn de goedheid, de zachtheid, de vreugde, de offerzin. Dat zijn de diepe trouw en de ware godsdienstzin. Kijk, in hun ogen glanst een schone vrede en diep in hen zingt een blij verlangen.

Misschien is hun dagtaak hard, misschien wijst de arbeid hen dagelijks naar een verre plaats; misschien delen ze de zorgen van een druk gezin. Om het even, gij vrienden zonder "harte" troef. Ik weet hoe schoon de droom gedijt in het hoofd en in het hart van hen, die niet met jacht voor het leven staan en die de kunst beoefenen der ware voorbereiding. Is liefde niet de tere plant, die veilig dient omkoesterd en wel vaak in het honderd wordt vergooid ?

Geduld, geduld, gij vrienden, die in het leven kijkt... Straks kruist uw weg een schone baan. Straks vindt uw blik de blik, die de uwe peilt. Straks drukt uw hand de hand die de uwe zoekt. En uw hart, ja uw hart zingt straks een lied zo wonder klinkend met een ander hart.

Kunt gij nog wachten, gij goede vrienden van Hartenheer ? ?...

NIEUWS UIT DE HEIMAT !

55/107

November is de zielemaand ! Ook onze stad heeft de dierbare dden herdacht. Rond Allerheiligen en Allerzielen werden de graven van de overledenen druk bezocht en versierd met peperdure chrysanten, die ieder jaar de proef van de eerste nachtvorst moeten doorstaan en het daardoor niet lang uithouden. Op Allerheiligen brachten Oudstrijders en de officielen van de stad hun traditioneel bezoek aan het kerkhof met de magistrale speech én de brabançonne in rouwtoon. Ook de parochie bracht een biddend bezoek, waaronder op de graven van de overleden leden van de Bond van het H.Hart grafplaatjes werden neergelegd. Bij die gelegenheid zagen wij dat de wegenis op het kerkplein te Ourodenberg zo goed als voltooid is in afwachting dat er ooit een kerk zal tussen komen tronen.

Het Lyrica-gezelschap heeft heel de maand door geglimlacht in de Harmonie doch vooral de kassier die zich telkens mocht verheugen in een goede opkomst van het Aarschotse publiek. De operette van Lehar "Het Land van de Glimlach" heeft dit jaar een groot sukses gekend onder de kundige leiding van de Mielen Deca en Rens en met behulp van de gekende sopraan Georgette Demares die de hoofdrol vertolkte. Enfin, Lyrica op haar best ! Dat zullen vele soldaten getuigen die tijdens een congéke thuis de kans vonden om een opvoering mee te maken.

In de zaal van de Rijksmiddelbare School trad een gezelschap op en wist een talrijk opgekomen publiek met "Madeliefjes en de rest... een avond aangenaam te ontspannen. Kortelings treed het Jeugdkabaret op van de school.

Op de Molenberg heeft het deze maand, naar 't schijnt, fameus gest.... ! Dat moet wel zijn, want er werd een vlugschrift rondgedeeld onder de titel : "Is één stinkende Demer niet genoeg ?" Het ging namelijk om een protest tegen de volstrekt te mijden film "Adam is Eva". De eerste avond stond het in de straat rond de Centra vol volk en er werd wat kabaal gemaakt tegen al diegenenedie deze film toch wilden gaan zien. Die uitzonderlijke gebeurtenis werd natuurlijk bepraat en besproken want daarover moet nu eenmaal iedereen "zijn zeg" en "zijnen dunk" hebben...

11 november was zoals alle jaren in de voormiddag : H. Mis, optocht muziek, aanspraken en bloemen. Het banket ging door in de Centra en alles eindigde met de film "De val van Berlijn".

In de Witte Molen hielden de Hoogstudenten een zogenaamd hoogstaand bal, overgoten met even hoogstaande dranken en omringd door soms wel minder hoogstaande danseuses... Op gebied van voetbal gaf Aarschot-Sport de grote rivaal Diest een duchtige klopping. De Diestenaren waren in hun voetbaltrots diep gekrenkt. De wraak zal dan ook eenmaal te Diest verschrikkelijk zijn !

De mannen van de Sint Barbaragilde gaven op 6 november in de zaal van de Lei een Kabaretavond verzorgd door het gezelschap van Michel Van Atterhove uit Sichem : veel volk en een fijne avond. De mannen waren content !

De Vlaamse Studiekring was ook actief deze maand. Op 7 november sprak Mej. Maria Rosseels, de filmcriticus van de Standaard, over het onderwerp : "Bioscoopzaal, opiumkit ?" Goede belangstelling voor deze leerrijke avond. Pater Engels kwam op 21 november een voordracht geven over de Anti-Haat-Liga.

De Aarschotse kajotters gaven een flinke ouderavond in kabaretstijl. De ouders en de vrienden waren goed opgekomen en er werd

55/108

duchtig gelachen met de guitenstreken van den Doren en C°...

De leden van het Christen Syndicaat tak Spoor staken met hun vrouwke de voetjes onder de tafel voor een smakelijke bijeenkomst in de zaal "Ons Huis". Michel van Attenhove trad eveneens op en met sukses.

Voor de jonge vrouwen ging er een club door en er werd gesproken over een moeilijk onderwerp : "Ge zijt getrouwd, maar kent ge hem ?" Die "hem" zijn natuurlijk de mannen !

En hebt ge het al horen zeggen dat "De brave Moordenaar" werd opgevoerd door de studentengroep van Tijl en dat de telepaat Richards een occulte show heeft gegeven in de Lei ? Het was anders goed en we hebben hard gelachen ! De mannen van de Cerkel hebben een tournéke gedaan in de stad op het feest van Sinte Cecilia en in de Harmonie hebben ze die patrones eer aangedaan met een stevige diner en een knap gezelschap dat de leden een ganse avond spannend en fijn heeft bezig gehouden.

Want Sint Niklaas doet natuurlijk zijn ronde reeds in de stad. Uitgestreken van schoonheid of opgevuld van overvloed staat hij op vele plaatsen in de winkels te pronken om maar te zeggen dat hij dit en dat maar moet brengen voor de kinderen èn de grote mensen, want rond die tijd is dat feitelijk hetzelfde : de groten zijn dan gaarne kinderen en de kinderen liever groot.

Aan de kerk verandert het ook langs alle kanten. De rij bomen langs het huis van de onderpastoor zijn uitgedaan en er wordt rond de kerk een stevige kasseiweg aangelegd, om allen die passeren te herinneren aan de Aarschotse waarheid : "Wij zijn een volk van Kasseistampers..." In de kerk zelf wordt een nieuwe verwarmingsketel geplaatst en in de stad werden bijna al de rails van de tram opgebroken, hetgeen een buitengewone verbetering betekent.

En tenslotte, vrienden soldaten WIST GIJ :

-dat de café van de plezante hoek verhuurd wordt omdat het er meer hoek werd en minder plezant ?

-dat de café "In Ghelrode" waar Polycarpus van Mol zo lang en zo veel pinten heeft getapt voor de gepensioneerden, is afgebroken maar dat we nog niet weten wat er in de plaats zal komen ?

-dat de weg naar Bergvijver nog ver van gereed is en dat het ligt aan het feit van de bergop of aan wat anders ?

-dat in de hovingen van het nieuwe Sint Rochushuis, waar de huisjes worden gebouwd, een poort blijft staan van de stallingen, die de stad tracht te verkopen aan een of ander oudheidskundig museum ?

-dat Rik Viool nog altijd de grote commerçant is in messen en alle snijartikelen en dat hij iedere week zijn waren verkoopt naast de nieuwe Ton in het hondenstraatje ?

-dat de stad een splinternieuwe auto gekocht heeft om al het vuil van Aarschot weg te zuigen uit de riolen en naar men vertelt ook van de Demer ? (As 't maar waar is...)

-dat men in de Statiewijk de koppen bij mekaar heeft gestoken om de Eremis van Eerw.Heer Warke Janssens, de zoon van Miel, met gans de wijk feestelijk te vieren ?

-dat deze Eerw. Edward op Kerstdag te Mechelen zal priester gewijd worden en op Nieuwjaarsdag zijn Eremis zal doen in de grote Kerk ?

-dat Fonske Verdonck uit Langdorp schrik heeft voor een algemeen faillissement nu de stad zelf een moderne en zeer praktische beerwagen heeft gekregen als extra-cadeau van Sint-Niklaas ?

-dat de gendarmerie nog steeds in het stadspark is ondergebracht in afwachting dat alles klaar is in de Statiestraat ?

-dat de reporter van de Kasseistamper nog van alles weet doch voor voor de volgende keer nog wat over wil houden ?... Groeten van

Reporter zoveel.

vanwege de belleman

55/109

PAROCHIENIEUWS. - In de maanden september en october noteren we 10 geboorten.

1. Rita Rely, dochtertje van Emiel en Rosa van Geel.
2. Alfonsine Serneels, dochtertje van Albert en Louisa van Aarschot.
3. Wim Ceulemans, zoontje van Leo en van Germaine De Roover.
4. Anne-Marie Verduyckt, dochtertje van Emiel en van Lucienne van boerke Hendrickx.
5. René De Meuter, zoontje van Gustaaf en van Agnes Van Eepoel.
6. Sidonie Derboven, dochtertje van Lucien en van Laura Van De Broeck.
7. Maria Van de Velde, dochtertje van Louis en van Maria Salaets.
8. Erwin Rens, zoon van Frans en van Maria Pelgrims (Mit van Jeanne)
9. Liliane Walschaers, dochtertje van René en van Bertha Vercammen (Bertha van Mieke, nevens de Smalle).
10. Yves Vrancken, zoontje van Frans en van Esther Claerebout.

Huwelijken.

1. René Luyten en Jacqueline Airon (Zaventem)
2. Maurice Weckhuyzen (van Betekom) en Maria Luyten.
3. Hyppoliet Van Dijck en Yvonne Vets.
4. Henri Van Dessel (Ramsel) en Maria Sterckx.
5. Achiel Daems en Rosa Nijs (Betekom).

VOOR U DIE THUIS ZIJT OP 20 EN 27 NOVEMBER :
Jaarlijkse toneelopvoering van de vrouwengilde. Wordt opgevoerd: "Als Moeder faalt". Drama in drie bedrijven en slot.
Daarbij een dolle klucht: "De dove Erftante."
Plaatsen te bekomen aan de eenheidsprijs van 15 F Te verkrijgen bij speelsters en wijkmeesteressen.

K.A.J.-NIEUWS; Toneel : Binnen onafzienbare tijd voert de K.A.J. op : "Hoe geraakt men zijn geld kwijt?"

-o-o-o-o-o-o-

SPORTKLANKEN.

Ourodenberg 5 - Eclair 2.

De gastheren nemen bij de aanvang het initiatief en het is Coenen die reeds na 4 min. spel, de stand kan openen op pas van Hendrickx via de voet van Serneels (1-0). Aan de 10e min. geeft Boeyen een geweldig schot op doel welk met brio wordt opgevangen door de keeper. Daarna golft het spel vrij vlug over en weer met weinig fameuze aanvallen langs beide kanten. Aan de 30e min. weet Eclair gelijk te maken op ontsnapping van de centervoor. 2' later reeds mist Grève een open kans. Enkele minuten later wordt een strafschop toe gestaan welke zal genomen worden door Hendrickx, welke door een goede verstandhouding met Van Dijck H. en een goed gericht schot weer voorsprong neemt. (2-1) Ourodenberg is nu aanhoudend in de aanval en op de 42e min. plaatst Serneels alleen voor doel (offside) nummer 3 binnen. Na de rust zou de centervoor van Eclair niet meer in het veld treden wegens kwetsuur. De bezoekers zullen zich nochtans kranig verdedigen reeds op de 9' weten zij een doelpunt af te dwingen dank zij ontzetten van Vleugels in eigen netten. De gastheren die veel vlugger waren dan de bezoekers bouwden aanval op aanval op en op de 30' lost Hendrickx een over de grond scherend schot buiten het bereik van de keeper (4-2). Op de 34' zal Coenen de eindcijfers vastleggen op geharrewar voor doel. Enkele minuten later kan Eclair-keeper zijn pleeg van een 6-2 nederlaag vrijwaren met een schot van Grève in hoekschop te verwerken. Verder zou niets merkwaardigs meer gebeuren en Ourodenberg won deze match oververdiend.

551110

Van Keubbers en Duivinnen

Wegens onvoorziene omstandigheden kon vorige maand het derde en laatste deel van deze rubriek niet tijdig klaarkomen. Wij excuseren ons hiervoor bij onze vrienden soldaten en geachte lezers. Intussentijd is dit dan gebeurd, doch vooraleer aan te vatten moeten wij ons van een plicht van kristen en naastenliefde kwijten.

Op 25 november overleed Gust Goossens. Pas twee maanden geleden handelden wij over hem en zijn broer Warre in deze kroniek. Vader Louis, familie en bloedverwanten zal het zwaar om dragen zijn. Zijn vrienden en de duivenliefhebbers uit het Aarschotse zullen hem ten zeerste missen. Langs deze weg bieden wij onze gevoelens van innige deelneming aan. Hij ruste in vrede.

In het laatste deel dezer rubriek brengen wij u dan in het kort het meldenswaardige over die andere goede duivenmelkers die bij de uitbetaling regelmatig het geld uit de kas helpen zonder evenwel "grand champion" te zijn. Vooreerst is daar Staf Van Criekinge, die goed en kwaad heeft meegemaakt, maar veel meer van het goede. Hij liep trouwens zeer dikwijls aan bij Warre Goossens en dezes raadgevingen waren zeker niet vreemd aan de bereikte uitslagen. Het heeft verschillende jaren geduurd eer Staf werkelijk besmettelijk getroffen was door de duivensport. Voor de jongste oorlog reeds was er interesse, tot het in 1945 zo ver kwam. Het eerste exemplaar van het hok was een product van een koppeling Goossens-Couckaerts. Het was het begin, maar het kwam tot verhuizen en uiteindelijk belandde Staf in de Amerstraat waar de prijzen kwamen. Staf gaat met nooit meer dan twee duiven naar een concours, maar dan top in orde. Met weduwschap loopt hij nogal op, hij zette onderandere in halve fond een duiver tot boven Parijs. Uitslagen aanhalen zou zeker al te overdreven zijn. Het volstaat te vermelden dat Staf meer prijzen haalde dan hij verwachtte. In 1954 liefst 130. Op Bourges nationaal, 2 series, 3 pouleprijzen, enz...

Zijn tegenstrevers op de Amer, zijn natuurlijk Valvekens en Buysse. Beide hokken zijn goed gelegen. De voeding der dieren is er ten zeerste verzorgd. Grote eters vinden er geen plaats. Het verschil in spel ligt echter hierin : Zij proberen meer duiven, ziften niet zo fel maar hebben dit voor zich : uitstekend ras en ook heel wat kennis. Jammer genoeg kregen wij ze niet aan 't praten over uitslagen, bescheidenheid, spijtig voor ons!

Al de melkers die we vermeld hebben en ook de anderen maken reeds projecten en hopen in 1956 meer en beter te bereiken. Wij wensen het hun van harte !

TRAINER.

SPOTTEN

Als er onder u het tegen sommige supporters van Aarschot moesten aandurven te beweren dat ons elftal toch geen kampioen kan worden, het zou hem slecht vergaan !

55/111

Goed bekeken moet gezegd dat de onzen evenveel kans hebben als de kopploeg Diest of een andere outsider. Na de wedstrijd tegen Houthalen bekleedt Aarschot afgescheiden de tweede plaats en de drie puntjes achterstand op Diest kunnen gauw onverwacht overbrugd worden. Alles laat vermoeden, dat de leiders, die na een moeilijke zege tegen Melen hier of daar moeten en zullen struikelen. Neem het ons niet kwalijk indien wij aan kritiek gaan doen, doch dit wilden wij toch zeggen: het goede verband en de snelheid op beide vleugels zijn nog steeds zoek, komen die er, dan eindigt Aarschot-Sport dit seizoen als een grote kampioenenploeg !

Wat Ourodenberg betreft, die ploeg hangt na de 12e speeldag te zweven op de 8e plaats met 13 punten. Het is wel eigenaardig hoe raar het er soms aan toe gaat bij Geel-Zwart ! Soms krijgt men daar aangenaam spel te zien en gaat nauw samenspel er gepaard met mooie aanvallen. Doch dan is het weer heel anders en komt er van dat alles niets terecht. Ourodenberg is te onregelmatig om kort vooraan te eindigen wat niet belet dat hun 13 puntjes op 11 wedstrijden zeer verdiend zijn. In wedstrijden als tegen Begijnendijk en Hougaarden verdienden zij beter. Maar ja, gebeurd is voorbij en met een tikje geluk kan de 5e en misschien de 4e plaats wel bereikt worden.

Voor Betekom mogen wij zo ongeveer hetzelfde zeggen. Twaalf punten op 12 matchen. Waarvan de kopploeg tot de acht eerst geklasseerden alles van puntje tot puntje in mekaar hangt, kunnen de mannen van het pensionaat naar voren of naar achter schuiven want zonder beter verdediging zal de hoogvogel zeker niet voor hun zijn.

Hiermede nemen wij dan weer afscheid en tot volgende maand.

---TRAINER.

VAN HET K.A.J.- FRONT...

In de loop van de laatste twee maanden is er natuurlijk weer heel wat gebeurd in onze afdeling. Onze kajotters zijn van wal gestoken met een nieuw bestuur (voor de zoveelste maal), eehte, flinke typen die er tot nu toe de blijken van geven dat er nog werkelijke kajotters zijn, echte mannen waar kruim in zit !

Onze Dore is nu gouwleider verkozen, hetgeen voor ons, kajotters uit Aarschot, een grote eer is, want al staat hij nu voor zovele afdelingen, toch blijft hij nog de kasseistamper van Aarschot. Laat ons nu hopen dat hijzijn zware taak die hij op zijn schouders genomen heeft tot een goed einde mag volbrengen. Onze jongens bleven er niet bij stilstaan want onze kas heeft zware verliezen te lijden gehad, de bodem is poederdroog, want er is zoveel schuld. Daarom voerden we een Haverende non-stop-rechtdoor op, waar in optrad het nieuwe K.A.J.- orkest van Aarschot. Dit bracht wat zaad in het bakske (voor onze Jerom en compagnie ook, die waren bijna zat van limonade te drinken op kosten van de kas, maar ze hadden het verdiend ook.)

Onze jongens wedijveren tegen elkaar op. J.K.A.J. tegen K.A.J. om het mooiste lokaal, want moet ge weten, de K.A.J. heeft een nieuw lokaal, iets prachtigs, in de Lei !

Op het ogenblik hebben onze jongens de koppen bij elkaar gestoken voor een groots en machtig toneelstuk, deze maal als afwisseling een drama : "Tot weerziens vriend". Mogen onze jongens slagen in hun moeilijk werk, en laat ons het prachtig bestuur dat we nu hebben, goede moed wensen !

Zeschreven

Uit de Kazerne Baron Michel ontvingen wij het volgende briefke van onze vriend S.M. JAAK HOLEMANS:

"Voor de eerste maal ontving ik enkele dagen geleden het soldatenblad "De Kasseistamper", waarvoor hartelijk dank. Maar, ik ben echt verwonderd geweest daarin zo weinig interessant te vinden. Zijn er dan tussen onze soldaten zo weinig poëten of dichters ? Een soldaat kan toch over een massa onderwerpen zeveren, zoals bv.

1. -Kazerne-echo's (melding van adres verandering - plus bevinding in nieuwe kazerne)
2. -'n Brief over 't een of 't ander.
3. -Taptoe voor 't hart (brief met onbekende lezer-verloofde!)
4. -Sport in 't leger - in Aarschot.
5. -Moppen enz.....

Verzoek de SOLDATEN in 't blaadje zelf meedere inzendingen te doen, allen een beetje goede wil en we halen onze achterstand op sommige andere soldatenblaadjes ZEKER in.
Ik, als soldaat van de administratie heb tijdens mijn vrije uren al iets ineen geknutseld, wat ik als eerste inzending hieronder bijvoeg :

DE TIEN GEBODEN VAN DE ADMINISTRATIE.

Bovenal bemin de pen,
Want 't is beter dan een sten,
Lieg niet ijdel in de telefoon,
Want aan de andere kant staat ook 'n kloon !
Heilig steeds de gratis coupons,
Maar houd ze zoveel mogelijk voor ons !
Chef en luitenant zult ge eren,
Maar hun verlof moogt ge niet begeren.
Mijd steeds en altijd de karwei,
Haal daar maar wat gestraften bij.
Laat dagelijks geen druppel zweet,
En naar huis ! Eenmaal per week... "

Proficiat, Jaak, en we hopen dat onze Aarschotse soldaten het zullen begrepen hebben ! Uw woord en uw voorbeeld zal zeker trekken.
Van U persoonlijk verwacht de REDACTIE van de KASSEISTAMPER
Jan van Ophemstraat, 22,
A a r s c h o t
nog vele interessante briefjes voor het Stamperke uit Oschot...

--- Van een trouwe lezer uit Soest, die gekazerneerd is in de le Afvoer Hosp.Sem.Mob.B.P.S. 1, ontvingen wij ook een nieuwsje dat meldenswaardig is. Zo iets mag niet geheim blijven voor Soest:
"Deze week is er in 't hospitaal een schandalig voorval geweest. Verleden Woensdagmorgen heeft men een stukgebroken kruisbeeld in een W.C. gevonden. Niettegenstaande het klein percentage mishoorders, vond iedereen dat heiligschendend. Men kent natuurlijk de toestand niet van de misdadige persoon, op het ogenblik dat hij het gedaan heeft. Na een grondig onderzoek is de type in kwestie voor de pinnen gekomen. Hij heeft een duchtige straf opgelopen. Acht dagen cachot, en zestien dagen na zijn term. Ge begrijpt dus dat de overheid van 't hospitaal niet erg opgezet is met die ontering. Ge moet weten onze kommandant is een zeer goed katholiek, hij is ten andere vader van vijf kinderen.

55/113

SOLDAAT TER PLAATS... RUST !!!

Vandaag had er in de kapel een plechtigheid plaats tot eerherstel. Het stukgebroken kruis lag voor de kommuniebank op een rood kussen, en het altaar was omhangen met een zwarte doek zoals bij een lijkdienst. De aalmoezenier heeft eens duchtig gepredikt over de haatvolle anti-kristenen door de tijden heen..."

---De 26 november is onze vriend Georges Janssens, de voetballer van Aarschot Sport, het uit den troep afgetrapt. We ontvingen van hem een zeer plezierige doodsbrief waaruit we een brokske overnemen :

"Sgt. Janssens G. Stn. 54/31847. Tegen zijn goesting geboren in het 3e O.C.I.-Moederhuis te Turnhout op 1-6-54 en als volwassene zijn laatste adem uitgeblazen te Siegburg kamp Vinkt, waar hij op jammerlijke manier in de kantien verdronk op 20-11-55.
Hij was lid van al de grote Drankopslagplaatsen, gedecoreerd met de gouden medaille van borstel, aftrekker en dweil. Grootste onderscheiding 1ste Klasse moed- en uithoudingsvermogen tijdens het lang slapen en het halen der koeken.

Zijn leven was gelijk een kinderhemmeke :
te kort en te vuil..."

---Zwaaiden eveneens af : Willy Claes, Sterrencomplex, Gent
Jos De Noodt, (B.P.S. 5)
Jos Cypers, (B.P.S. 10) - die op zijn eigen een coiffeurszaak gaat beginnen (soldaten, vergeet de Jos niet!)
Hoeyen Willy (Bierzet)
De Haes Jos (B.P.S. 3)
Lambrechts Luc (B.P.S. 10)

Aan al deze goede vrienden betuigt de Redactie de oprechtste deelneming in hunne ..... (naar keuze)

--- Wij wensen van harte geluk soldaat Paul Ooms, die Brigadier is geworden; Gevers René uit de Kortstraat, die het tot Sergeant heeft gebracht en tenslotte ook Severin Van den Broeck, van de Langdorpse steenweg, die de zilveren ster van adjudant heeft gekregen. Het zijn de mannen van "Oschots glorie"...

--- Beste vrienden, wij willen niemand vergeten ! Laat ons tijdig in te lichten, vooral wanneer gij van ADRES VERANDERT !

--- Wij wensen aan allen een rijkbedeeld Sint-Niklaas-feest en een zalige Advent !

----- RORATE COELI -----

°o°

de Bestuurstafel

-Ja, Franske, ge moogt dat niet kwalijk nemen, maar volgens mij moeten wij, vissers, tegen alle weder bestand zijn en daarom een vergaderplaats hebben, zoals de oude Belgen, in het diepste van het woud of toch zeker in de vrije natuur. Wat is er schoner voor ons ? Voila, dat is mijn gedacht, nu het uwe !

Ze gaven hem weer allemaal gelijk en de stamineebaas nam het ook niet kwalijk, behalve Nette, die grommelde over een mislukte "oude Belg"

Maar nu rees er weer een moeilijke vraag : waar w as er een geschikte plaats ? Er bleef nu een hele tijd stilte en allen zochten in hun verbeelding geheel Aarschot af.

-Gevond en ! riep Pedde Stoop, 'n kleine vent die nooit iets zei maar er van avond wat meer gedronken had dan gewoonlijk.

-Ik stel voor van ons vergaderingen te houden in "De dobbele Kant", 't is er zo romantisch als m'n huwelijksleven en zo episch als ons Marieke. Daar heb ik met haar gevreeën en zij met mij en we hebben er nog nooit spijt van gehad !

-Dan zal het er zeker goed zijn, lachte het bestuur, we zullen de plaats aan een nachtelijk onderzoek onderwerpen en er verslag over uitbrengen.

-Mag ik nu ook eens iets vragen ? piepte Ward, terwijl hij door z'n baard streek, wanneer zullen die vergaderingen plaats hebben ?

-Bah, alle weken of maanden, gelijk het zoal 't beste valt.

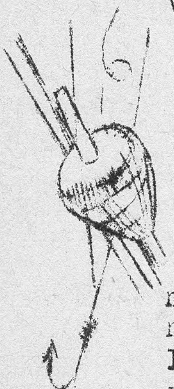
-Awel Scheve, als ik mijn gedacht mag zeggen, de vergaderingen moesten 's nachts gehouden worden, dan zal het volledig op zijn "Pedde's" zijn.

-Een aardig gedacht, zei Sus van Lake, maar een goed, omdat het van onze Ward komt. Ik stel voor dat hij aan het bestuur wordt toegevoegd als technische raadgever ! Als oudste inwonder der stad, eerste klas visser van de Steenweg: Wardje ge moet onze helper zijn !

Langs alle kanten riepen ze instemmend het voorstel met de ouderling toe.

Dan werd de inschrijvingslijst geopend en Fernand die nogal goed met de pen weg kon, schreef :

Op Zaterdag 14 Oktober 1928, stichtten wij, wier namen hier volgen,
"DE CLUB VAN MILLEKE" bestaande uit het volgende bestuur :
Voorzitter : de Scheeve
Ondervoorzitter : de Tuffer
Raadgever : Watje
Kassierster : Karlien
Lokaal : de Dobbele Kant, naar ingeving van Pedde Stoop
Lijst der leden : Klein Milleke, Sus van Lake, De Boemer, De Bien, Het Standbeeld, Petieke, De Toet, Gust de Burgemeester, De Spits, De Pipper, Peerke Daar, Kromme Peer, Sus Pardon, Pedde Stoop, Stek Pieter, De Ket, Jef Pas, Gust de Schouwer, de Kavits, Revee, Lamme Slek.

Er werden daarna nog veel potten gedronken en 't werd een beste dag voor Franske.

Over het gekozen lokaal en Pedde werd nog druk verteld en eindelijk besloten dat de eerste nachtelijke vergadering zou gehouden worden te half één, op een nog vast te stellen datum.

Dien avond bijzonder had Wang grote last om Wardje naar huis te krij-

55/115

gen, want de vreugde was naar z'n benen geslagen, terwijl bij de meeste andere leden alles naar het hoofd ging.

Alzo verliep de eerste vergadering en de stichting van "De Club van Milleke".

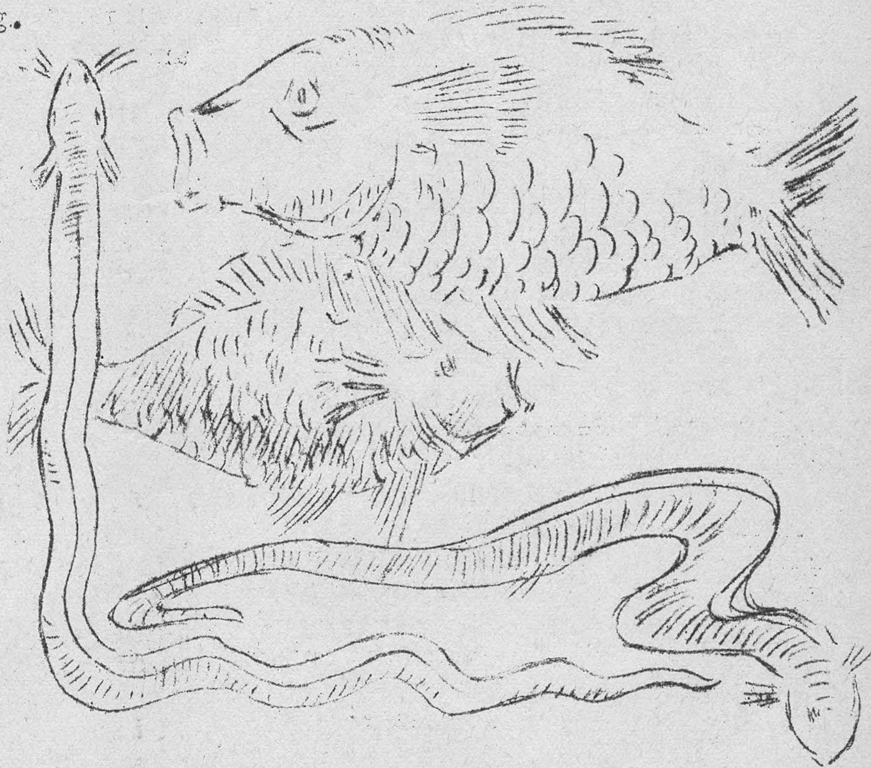
ooooooooooooooo

IN VOLLE WERKING...:
===============

De eerste dagen en weken werd er, onder het statiepersoneel, allemaal lijnvissers over niets anders gesproken dan over de club. Wanneer ze van het werk kwamen en ze gingen bij De Wel of Franske "ene scheppen" dan was het om over "de club" te kavelen, over het bestuur en de reghementen.

Dat duurde soms uren, dat ze zwart bestoven van kolen, vol vet en smeer, bleven plakken en maar pinten zopen, de ene achter de andere. Hoe warmer strijd er kwam tussen de gedachten, des te meer potten pakten ze. Wanneer ze dan thuis kwamen dan was het een zuur gezicht, een gezanik van de vrouw, of zat het er vierkappens op.
Waar ze gezeten hadden, dat ze met het eten blijven zitten waren en hoe ze aan dat geld geraakten, en het eeuwig zagen over achterhouden en poteren...

En dan was de eerste nachtelijke vergadering gekomen. In purpere nevels doezelde het kasteel boven op de "Liedeberg" weg. De bomen rilden nu en dan en stonden als omgloord en omhangen van mysterie... Het was er zo geheimnisvol stil. Nu en dan stuwde de maan om door het nevelgordijn te geraken. De grashalmen, langsheen de dreef hingen slap, met de puntige kop omlaag, af en toe rillend als er een neveldrop op de natte grond lekte. Donker een eenzaam wiegden de treurwilgen over de verlaten graven der vermoorde burgers, achter de doening van Stockmans.
De schrille lichten van station, signalen en seinhuis, langsheen de baan, deden hun best om door de nevels heen te boren over de brug, recht naar de Dobbele Kant toe. Het had twaalf uur geslagen op de toren van Gelrode.

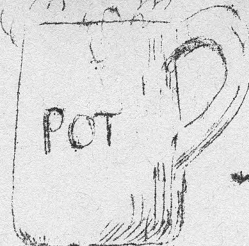
't Waren de enigste klanken die doordrongen, eerst sterk en dan stil uitstervend, verloren lopend door de dichte mist. De tonen botsten tegen de langs weerszijden liggende bergen, schoten naar elkander toe en stierven uit over de vijvers van de "Hoek".

Twaalf keren probeerden ze hun rit opnieuw, maar telkens stierven ze weg als kwijnende zuchten.

In groepjes kwamen de clubleden nu af, over de kiezel waar nu en dan er ene strompelde. Ze hadden bij "Franske" op elkaar zitten wachten en nu wandelden ze naar hun lokaal.

A.P. ('t vervolgt)

tussen

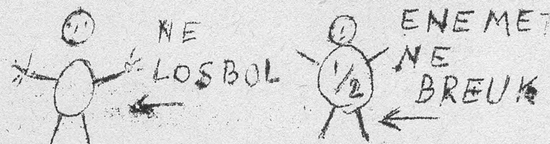

+

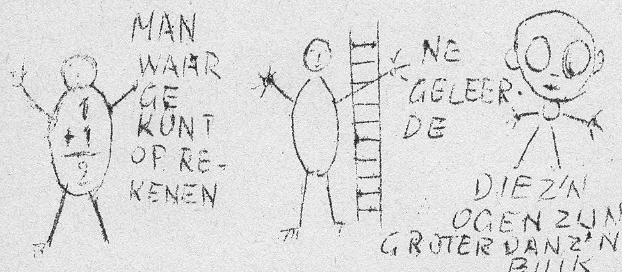

55/116

Hoe een beschaamde jongen aan zijn meisje geraakte.

Ze ontmoetten elkaar op een Zomernamiddag langs de vijver. Hij zocht tevergeefs naar het eerste woord om een gesprek aan te knopen. Zij nam eindelijk het besluit en deed een schuchtere poging om de stilte te breken.
Zij zegde: "Ik heet Monique..."
Hij werd rood en antwoordde: "Ik niet..."

Als het einde nadert.

Baron Altijdzat was dodelijk ziek. De Familie stond rond het sterfbed. Plots richt de baron zich op:
- Louis brèng me een glas water...
Iedereen stond te gapen. Verloor de baron zijn zinnen ? Hij die niets anders dan bier of jenever dronk ? Water ?
-Water, meneer de Baron ? vroeg Louis.
-Ja, Louis, water ! Op zijn sterfbed moet men zich met zijn ergste vijanden verzoenen....

De eend.

Het pas getrouwd vrouwtje zette vol trots haar eerste eend op tafel.
Man : Prachtig. Ziet er heerlijk uit! Is zij gevuld ?
Vrouw: Gevuld ? Waarom zou ik haar vullen ? Zij was vol...

Wat is een K U S ? ? ?

Volgens de Wiskunde: Eén onbekende gedeeld door twee.
Volgens de rechter: Vrijwillige botsing van een jongen en een meisje die soms levenslang kan opleveren.
Volgens de student: Een mondeling examen.
Volgens de moeder: Kalmeermiddel bij 't schreien van de kleine.
Volgens de bejaarde vader: Dwaasheid die hij niet graag toegeeft, vroeger gedaan te hebben.
Volgens de ongetrouwde dame: Iets dat ze wou krijgen van de man die ze niet kon krijgen.
Volgens de mondaine dame: Directe aanval op portefeuille van oude, rijke heer.
Volgens de politieker: Manoeuvre tot verzoening.
Volgens de romannetjesschrijver: Directe oplossing bij gebrek aan inspiratie.
Volgens de verloofden: Geliefkoosde bezigheid en soms diplomatieke onderhandeling bij onenigheid.
Volgens de infanterist: Tactische aanval zonder dekking.
Volgensede commando: Geliefkoosde opdracht bij avondschemering.
Volgens de parachutist: Zelfde gevoel als dan wanneer hij tussen hemel en aarde zweeft.
Volgens de aalmoezenier: Veelvuldige beoefening van een bepaalde vorm van naastenliefde.

Ingez. Sdt. Cypers Jos.

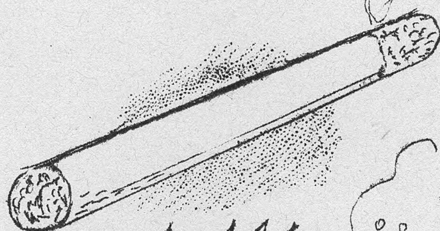
1956

56/1

Mijn Offer bij het Kruis

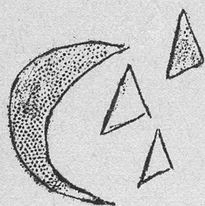

BAL

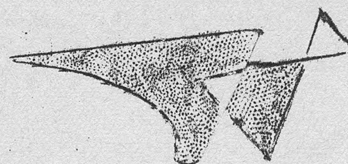
Cine REX

DE VASTEN
is voor elke jonge Kristen
een tijd van
KRANIGE TRAINING

SOLDAAT, doet ge mee ?

Je zult wel genoeg gehoord hebben over die machtige atoomenergie. Maar heb je er wel eens diep over nagedacht ?

Leven kan zij brengen in stad en land, woestijnen kan zij omvormen tot vruchtbare vlakten en steden. Maar ook... je weet tot wat de atoombom in staat is : geen leven, noch mens noch dier of plant is veilig voor dat satanische wapen. Zij maakte een stad tot een puinhoop en bracht angst en ontzetting in 't hart van alle mensen.
Zo'n atoomenergie bezit jij ook... in je wil !

Je kunt jezelf gelukkig maken, nu en voor eeuwig, je kunt ook de miserie van heel de wereld op je hals halen en met 't toegangbewijs voor de hel rondlopen. 't Ligt aan je wil !

De menselijke wil is een kracht in de wereld, die beschikt over voorspoed en ellende. Er zijn stille pyramiden, grote kunststukken, machtige bouwwerken, kerken.... er zijn ook vergane rijken, uitgestorven volken, ontvolkte landen, puinhopen en massagraven. Er zijn helden en bandieten ! !

De wil is een goddelijke kracht. Terwijl de mens in 't paradijs hoogmoedig sprak : ik wil niet dienen, vernederde Gods Zoon zich tot een slaaf, trad voor Zijn Vader met het woord: Ik wil dienen. Ik wil gehoorzamen, ja zelfs tot de kruisdood...
En een onopvallend nederig meisje ergens in Palestina zeide tot een Engel : Ik wil..., en zij werd de Moeder van Gods Zoon.
Die wilsdaad van Christus heeft de wereld verlost, de hemelpoort geopend, ons gemaakt tot godskinderen, waardoor wij een goddelijk leven kunnen leven...als wij willen.....

Je komt de wereld niet goed door, zonder krachtige wil, want er moet gestreden worden. Je leven, zegt St.Paulus zo ongeveer in 't Epistel van Septuagesima, je leven is een stadion en daarin moet je strijden, lopen, worstelen, rijden - ik weet 't niet - maar in ieder geval je inspannen om de prijs te behalen. Je moet je trainen : aangename dingen zul je je dikwijls moeten ontzeggen, lastige oefeningen en richtlijnen volgen.

O die traagheid en lusteloosheid ! Want plotseling of niet, de strijd zal toch eens oplaaien ! Je bent er zelf de schuld van wanneer je dan niet klaar bent. Immers, al de lessen van je ouders, alles wat je meekreeg van je opvoeders en van je dierbare jeugdorganisatie, al die vergaderingen, programma's en leuzen hebben pas iets uitgehaald, als je wil er op is ingegaan.

Anders kan ook jou overkomen, wat dezer dagen in een van onze kazernes gebeurde, toen enige leiders van onze katholieke jeugdorganisaties, gezamenlijk in hun schulp kropen en bewijs leverden van een onkrijgshaftige platbroek-mentaliteit, toen men openlijk al wat voor een waarachtig Vlaams hart 't dierbaarste is, op een duivelse wijze bespotte en onteerde.

Ja, de atoomenergie van je wil ligt in je hand, en jijzelf en jij alleen hebt er de beschikking over. Zie, nu is 't nog de tijd om goed te oefenen en dan "de goede strijd te strijden, de prijs te behalen, 't Geloof te bewaren ! "

CANDIDUS

Parochie NIEUWS

56/3

Alhoewel februari het kort en dit jaar het ijskoud maandeke wordt genoemd, toch is Pietje de dood te Aarschot rond geweest en heeft de ooievaar het isotermisch vlak van nul graden doorvlogen om hier en daar een babyke te parachuteren. De ene bracht rouw en de andere grote vreugde. Lief en leed blijven de grondtonen van het Aarschotse volk...
Op de Saffraanberg kwam Maria Van de Velde, de vrouw van Eugène Vansweevelt zeer plots te sterven. Gène, de coiffeur van in dentijd en de kolenmarchand van tegenwoordig, was er ongelooflijk diep door getroffen en in het hart gebroken... Op den Aurhei vertrok op een nacht dat het vervaarlijk sneeuwde Jules Van den Ende van een hartkwaal. Op de lijkdienst was er van daarboven veel volk, ook al was het geweldig koud en glad..
Fons Verbist of beter gekend als meester Verbist was reeds een paar weken in het Rustoord en dan op een avond bezweek hij aan een crisis. Daarmee is weer een zeer gekende en uitzonderlijke figuur van het Aarschotse toneel verdwenen en het zal vreemd aandoen onze vriend Fons niet meer langs de straten te zien trekken en de vriendelijke bonjourkens niet meer te horen. Nu rust hij in vrede en is hij gelukkig.
Op de Leuvense steenweg, van voor links, is Gust Herckens, de gepensionneerde gendarm ook op een nacht ongewoon plots moeten gaan. Gust was nog tamelijk jong en kon nog niet gemist worden thuis. Het is een erge slag voor dit gezin... De vrouw van Jef Leyssens, Bertha, die naast de café van de Baets op de Bonewijk woonde, is ook al gestorven. God hebbe hare ziel, want in de grond was ze een sukkel die op de wereld niet veel plezier meer zou kunnen vinden. Op de Staeylanden, aan het voetbalplein, is Frans Wouters, de man van Maria Milis, een dochter van de commies op het Schaluin, eveneens naar de hemel gegaan. Frans was nog maar 38 jaar en had al vier jaar lang tegen zijn ziekte moeten vechten. Veel heeft de jongen moeten afzien voor hij mocht gaan. De mizeries staan toch niet stil in de wereld, zeggen de mensen, want in de gracht namelijk in de Hoogstraat, is de dochter van Jefke Isenborghs, Gabrielle, gestorven na een langdurige en pijnlijke ziekte. Het is erg want ze laat een sukkelaar van een man achter en Joske, een grote jongen die nog thuis is en moeder nog brood vandoen had. Ja, Gods wegen zijn de onze niet...en we zullen maar bidden dat al die mensen mogen bij O.L.Heer in den Hemel zijn !!!

Maar er zijn ook mensen gekomen en zo blijft Aarschot bestaan. Bij Alfons Van Passel arriveerde een Hildegonda en zo heeft de Gasthuisstraat weeral een bewoner meer. Jozef Verbinnen, die getrouwd is met Laura Verbist ontving een Gerda en Fons Vermunicht een Margaretha. Jef Van Edom die in de Steystraat woont heeft zijn huisgezin vergroot met een Guy en Cyriel Cumps uit zijn geburen, kocht een negende bij, namelijk een Christiaan. Op de Leuvense steenweg bracht de ooievaar bij Jozef Stroobants een kleine Gilbert en Liza Colin, de vrouw van Jules Janssens bracht haar getal kinderen op vijf door een lieve Gerrit bij te kopen. In de Steystraat kwam er bij Gust Claessens een zoontje Louis en bij meester Meylemans op den Boulevard werd een Godelieve afgegeven. Maria Terweduwe die op Bekaf woont en getrouwd is met Roger Lowet ging in het moederhuis te Aarschot een kleine Guy halen evenals Irène Crauwels, de vrouw van Fernand Discart een Diane. Bij Stuyckens kwam een Sonja bij deze maand en in de Kerkstraat bij Rik Raeymakers een dochter Alexandra. Op de Langdorpse stwg ontving de familie Van Rompuy-Discart een Rita en in de Lei werd bij Smets-Folyé een Maria geboren en bij Frans Alaerts een Rigobertus en tenslotte bij Jan Cuypers een Yvan.
Deze gelukkige ouders feliciteren wij van harte. Het waren wel sneeuwmannekes doch weldra zullen het frisse lentebloemekes zijn waarmede die gelukkige moederkens langs de winkels van Aarschot met de

Liefdeszangen

Wanneer in de huidige tijd het probleem van de liefde behandeld wordt in pers, radio, televisie, toneel, roman, komt men tot de pijnlijke vaststelling dat de diepe en schone betekenis en inhoud van de liefde verloren is gegaan. Op tergende en heiligschennende wijze worden de edelste gevoelens en opvattingen met de voeten getreden. Er wordt te veel nadruk gelegd op het sensuele en het sexuele, alsof dat alleen het geluk en de bevrediging kan verschaffen. Men houdt geen rekening met de geestelijke verhevenheid van de liefde, alleen het materiële instinct telt.

Het wil ons voorkomen dat hetbegrip liefde herleid wordt tot zijn minst verheven vorm, alleen met het doel de mens te misleiden en af te leiden van zijn uiteindelijke bestemming, bewust en met methode. Daarin ligt juist het pijnlijke. Men weet dat de levensopvatting verkeerd is, uit den boze, maar men speculeert op de menselijke zwakheid en erfelijkheid. Wat telt is de handel, de opbrengst, de zedelijke waarden hebben geen belang.

Daarom lijkt het ons nodig de betekenis, het doel van de liefde eens nader toe te lichten.

Het begrip liefde is één, ondeelbaar, volledig, niet te scheiden, maar is samengesteld uit verschillende componenten, die op zichzelf onvolledig zijn, maar bij elkaar genomen de hoogste uiting zijn van een rijk en innig liefdeleven, waaruit de offerbereidheid voor het leven ontspringt. De echtelijke liefde geeft de mens het recht zich lichamelijk te verenigen en een geestelijk leven op te bouwen dat gericht is op de verwezenlijking van het geluk van beide echtgenoten. Hetis een welgevallen aan hetmenselijk geslachtelijk goed in het geestelijk en zinnelijk streefvermogen als beginsel en eindpunt van alle betrekkingen tussen man en vrouw, want de liefde is niet alleen zinnelijk, maar eerst en vooral geestelijk.

De sensuele liefde, die gericht is op de vereniging als zodanig, wekt bij ieder mens met gezond verstand, fatsoen en normale sexuele aanleg afschuw, wanneer men hierdoor de liefde verstaat. De erotische of sexuele liefde wordt opgewekt door de specifieke en algemene geslachtsmerken. Wanneer de liefde gebouwd wordt op de eros alleen is de minste vermindering van schoonheid al voldoende om man en vrouw van elkaar te verwijderen. De eros komt niet uit het verstand, maar is het logisch uitvloeisel van de geslachtsdrift.

De sociale liefde beoogt de vereniging en instandhouding van het gezin. Men neemt op zich kinderen voort te brengen, op te voeden en groot te brengen. Menwil daarvoor alle offers brengen om dat doel te bereiken. De geestelijke liefde wordt gaande gemaakt door geestelijke karaktereigenschappen. Men bemint de betrokken persoon omwille van de goedheid en achtenswaardigheid, het mens zijn. Hierbij sluit nauw aan de ethische liefde, die alle handelingen van het leven beheerst. Die sensuele, de erotische en zelfs de sociale liefde vinden wij bij de dieren terug, wezens zonder verstand. Eerst wanneer de ethische en geestelijke liefde zich bij deze drie voegen, wordt de liefde geboren. Dan zal de liefde beheerst worden door het verstand. Men ziet in wat de liefde, het huwelijk is.Men zal bereid zijn om alle lasten met blijdschap en vreugde op zich te nemen, om het offer te brengen, om het geluk vande tegenpartij te bewerkstelligen. Dan eerst zal men inzien dat dat offer geen ongeluk betekent, maar wel geluk, een levensdoel. Eerst wanneer men overtuigd is van de noodzakelijkheid van het offer, van de omvang en de grootheid van de liefde, zal men inzien dat de goedkope en gemakkelijke voorstelling van de liefde, verspreid door radio, pers, televisie, film, uit denboze is, en enkel gericht op het uitbuiten van de menselijke zwakheid, zonder zich te bekommeren om het geluk van de mens. De liefde is één, ondeelbaar, groot, schoon, verheven, offer, geluk, voor beide partijen. Zij is van goddelijke oorsprong !

HARTEN HEER

Brief van SONJA

Aarschot, de zoveelste.

Jongen lief,

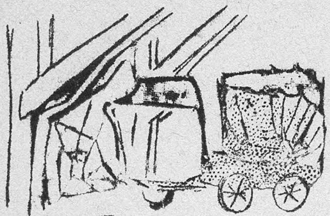
Terwijl buiten het weer zo guur is, zit ik gezellig bij 'n warm vuurtje en luister naar 'n schoon radioprogramma. Ge weet wel, van die succesliedjes waar we altijd samen naar luisteren. Het is alleen maar spijtig dat ge nu niet hier zijt... Weet ge, lieveling, dat de muziek voor mij één van de schoonste herinneringen is in m'n leven ? Bij 't horen van die deuntjes denk ik dikwijls aan iets of ergens waar ze dat ook speelden. Onvrijwillig gaan m'n gedachten op hol, en zit ik aan zee, op een kermis, op een bal of nog ergens anders, waar ik toen gelukkig was. Weet je nog, die Nieuwjaarsavond, en die tango die we toen speciaal voor ons beiden hadden aangevraagd ? Ik denk er nog iedere maal aan als ik hem hoor, en in gedachten zie ik ons nog dansen. Die avond zal ik nooit vergeten. Later als we getrouwd zullen zijn, hoop ik hem nog te horen, en dan kunnen we samen terugdenken aan de tijd toen we verloofd waren...

Ja, lieveling, ge zult wel denken :"Waar zit ze nu reeds met haar gedachten !". Maar waar kan een meisje dat thuis wacht meer aan denken als aan later...als haar jongen terug zal zijn van 't leger en als ze samen hun nestje zullen gaan bouwen. Ik stel me dit alles al zó schoon voor ! Ik zie me al eten voor u maken, ...alles wat ge het liefst eet...en uw pantoffeltjes warmen als ge 's winters doorkoud thuis zult komen... Ja ! ik zou u vertroetelen, hoor ! Als het zo ver zal zijn zult ge het wel ondervinden ! Het is alleen maar spijtig dat 't wachten me zo enorm lang duurt.....

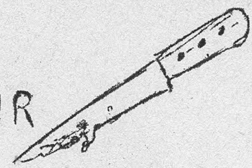
Ach ja... zie je, zo ben ik weeral helemaal op hol geraakt...een meisje heeft nu eenmaal zoveel luchtkastelen, en later als ze tot de ontdekking komt, dat er niets dan puinen overblijven, dan gaat al haar hoop en vertrouwen naar haar jongen om samen hun toekomst op te bouwen, langzaam maar gelukkig door iedere stap die ze bereiken. Zo droom ik nu onze toekomst, lieveling. Misschien wel eigenaardig volgens u, maar een zweefvliegtuig moet ééns terug naar beneden, en puinen moeten weer naar omhoog. Zo verkies ik dus met 't moeilijkste te beginnen, omdat ik weet dat ik met u er in lukken zal.

Met dit vertrouwen en veel hoop sluit ik mijn briefje. Nog veel liefs van uw toekomstig vrouwtje die u innig lief heeft.

Je Sonja.

MOORD op de kindervoituur

56/6

Er was eens.....een kindervoituur. Zij leefde een leven zoals alle voituren : reed op en af,schokkelde en borg huilende stukjes mens.

En aldus leefde zij, doch niet lang en gelukkig, want een voortdurende dreiging hing boven haar. Immers, zij smokkelde... Menigmaal borg de begeleidster flessen in de wollige boezem van de kindervoituur, tot dezer grote ergernis. Wat een schande, voor een voituur van deftige afkomst, tot dergelijke minderwaardige doeleinden te worden gebruikt !

Natuurlijk wekte haar onspontaan gedrag, de jaloezie op van de collega's welke haar op een schandalige manier begonnen te pesten ! Overal waar ze haar ontmoetten, stootten ze haar aan, zodat haar omhulsel op korte tijd veel kale plekken vertoonde, en haar staven benen meermaals werden gekraakt !

Zo werd de kindervoituur door haar ongewild wangedrag, een vroegoud meubel. Om haar aankomende staat van ontbinding werd haar dan ook de medeleving in de deftige maatschappij ontzegd. En zij verhuisde naar de zolder, en moest van daaruit ressortwringend en wielenknarsend toezien, hoe zij in haar nobele taak was verdrongen door een nieuwmodische modepop-voituur, met afgebeten omhulsel en lippenstiftrode kap.

Dit was voor haar een kwelling welke diepstekend in haar gevoelige ziel een brede kloof sloeg die niet onhersteld kon blijven...

Op een lugubere avond toen het landschap alleen maar werd verlicht door rosse bliksemschichten, schoof de kindervoituur, voor zover haar verroeste wielen het toelieten, langs de trapleuning naar beneden. Het bliksemlicht weerkaatste op de muur haar schaduw : een moordlustige silhouet....

Stil hield zij voor de deur en loerde een wijle door het sleutelgat. Langzaam opende zij de deur, rolde plots vooruit..... een flikkerende priem ging in de hoogte en plofte in des vijands verlakte banden ! Een ijselijk gepiep overstemde de donderslag....toen werd alles stil....

ESCARGOT.

Nieuws uit Ourodenberg

LIEF EN LEED IN JANUARI.

Doopsels.
1. Jozef Ons, zoontje van Alfons en Angèle Vets
2. Romain Crets, zoontje van Frans en Maria Grandjean
3. Jan Salaets, zoontje van Jozef en van Marie Verhaeghen
4. Marleen Ven den Bergh, dochtertje van Victor en van Jeanne Verduyckt.

Christelijk gehuwd.
1. Emiel Van de Velde met Aline Van Otten
2. Amandus Laeremans met Yvonne Goossens uit Rillaar
3. Louis Coenen met Simonne Haevelaerts van Wijchmaal.

Requiescant in pace.

Anna Corbeels, echtgenote van Petrus Goris.

SPORTKLANKEN.

Ingevolge de hevige winter, is er nog steeds geen voetbal te zien geweest, de terreinen blijven nog steeds onbespeelbaar. Onze jongens hebben nog steeds een grote kans op de eindoverwinning, alhoewel Haacht, Schoonderbueken en Boortmeerbeek niet te onderschatten zijn. Deze drie kanshebbers hebben onze O.S.en nog te bekampen, waarvan Schoonderbueken in eigen nest dient geklopt te worden. Begijnendijk, niettegenstaande de 1-3 schre op eigen veld, mag niet onderschat worden, het is een ploeg die verre van slecht voetbalt. Krijgen we daarbij nog de verplaatsingen naar enkele outsiders o.m. Eclair, Wezemaal en Elewijt, die onze jongens wel eens in het zand zouden kunnen doen bijten. Marie-Joséé-Zichem zou ook wel eens de puntjus kunnen komen halen; Wespelaar mag ook niet onderschat worden. Ourodenverg speelde de laatste tijd heel goed, alhoewel de overwinning in Begijnendijk gevleid mag genoemd worden. Moge deze rustende winterperiode gunstig zijn en onze geel-zwarten naar de titel voeren. Nochtans maken de selectieheren en bestuur van Ourodenberg zich weinig illusies, en kunnen ze enkel maar hopen. Onlangs vernam ik van Achiel de Winter dat het best ware niet te promoveren. Hij beweert een gebrek aan reserves, te hebben, dat met de waarhei strookt, aangezien in de wedstrijden tegen Wijchmaal en Begijnendijk beroep werd gedaan op Joske Van den Broeck en Achiel De Hondt. Waarschijnlijk zal trainer-speler Hendrikckx volgend seizoen niet meer als speler optreden, en een ploeg als Ourodenberg die zonder reserves moet opgaan kan daar slechts de rode lantaarn dragen, en hun reputatie verslechten. Mocht het gebeuren dat ze aan een civiel prijsje een afgediende speler uit hogere klassen konden kapen of uitwisselen, zou de toestand er nog zo slecht niet uitzien, zouden ze ook de beste in Ie provinciaal kunnen te woord staan.

Beste soldaten-sportliefhebbers, laat ons het beste verhopen, komt ons elftal aanmoedigen als ge thuis zijt.

Nog het beste en ik hoop U volgende maand een reportage te brengen !

DE JEF.

56/8

Soldaten Schrijven: Soldaat Leonard VERTELT.

"....U hebt mij gevraagd of ik de "Kasseistamper" regelmatig ontvang, wat dat betreft : alles O.K., hij brengt mij somtijds veel plezier. Ik zal nu ook trachten regelmatig iets voor de "Kasseistamper" te schrijven. Natuurlijk moet ge geen proza of poëzie van mij verwachten, verre van. Alleen wil ik mijn best doen om duidelijk te schrijven en zo goed en zo kwaad mogelijk een beetje te vertellen wat ik hier al op die 6 maanden meegemaakt heb, zonder er doekskens rond te winden. Want eerlijk gezegd, het soldatenleven is niet altijd een gemakkelijk leven. Somtijds vergeten ze thuis dat ze je meer plezier doen met een brief dan met een briefje van 100 Fr

Ik zit op 't ogenblik in een afgescheiden hoekje van de kantien met dit briefpapier op mijn knieën. Eerst was ik van plan naar de informatiezaal te gaan, doch deze was gesloten, zodat Léoke nu en dan eens aan zijn youghourt moet slabberen; ge moet dus niet verwonderd zijn zo ge een plek op deze brief zoudt ontmoeten.....

Het soldaat-zijn begint slechts na 6 u. 's avonds. 's Morgens de vlagge-groet, de oefeningen, de drill, het eten, daar spreekt een fatsoenlijke soldaat niet meer over, dat behoort er nu eenmaal bij als een noodzakelijk kwaad. Doch eens 6 uur 's avonds dan begint het pas. Eerst en vooral nog eens goed eten, vlug bed opmaken, wassen, scheren en klaar is kees : wij zijn er weeral van af. Of neen, toch niet..... dan vraagt soldaat Leonard zich af, wat hij weer moet doen. Persoonlijk hoeft hij daar niet lang op na te denken. Werk is er voor de "rode lintjes" genoeg. Voor degenen die het nog niet weten: men heeft bij de soldaten rode, groene en witte lintjes, de drie laatsten zijn gewoonlijk de profiteurs, zo worden ze ten minste aanzien. Nochtans kan ik je als rood lintje verzekeren dat Léoke al meer karweitjes gedaan heeft dan men wel kan denken. Er gaat geen week voorbij of je vriend Leo staat drie maal op de karweilijst. Hij zal menig meisje verlegen maken wanneer hij de kamer moet schuren, of de gang aftrekken. Het is nu eenmaal een internationale legermethode, dat een soldaat zo goed met een opneemvod moet kunnen omgaan als met een geweer..... In 't begin van de week neem ik gewoonlijk de Maandag en Dinsdagavond voor mijn rekening. Somtijds ga ik naar de informatiezaal en schrijf op mijn honderdduizend gemakskes een brief. Naar huis of naar een lief meisje. Want dat is gewoonlijk zo : men is een hele dag thuis geweest en men heeft dat en dat nog vergeten te zeggen.

Ook ga ik al eens naar de cinema, maar ik ben al vier maal met koppijn buitengekomen. De filmen zijn over 't algemeen te onnozel om te bekijken. Het is ook al gebeurd dat de "Wellfare" hier in Lombardzijde kwam. Doch ook dit zogenaamd gevariëerd programma stond mij niet aan. Voor diegenen die den Leonard kennen, zullen wel weten dat hij niet rap content is..!

Verleden woensdag heb ik wel de clou van de dag gezien. Daar was weer een "Wellfare"-programma. Eerst en vooral wil ik nog zeggen : het is niet gemakkelijk een programma samen te stellen dat voldoet aan doctors in de filologie en goede eenvoudige jongens die van hun 14e jaar al moesten gaan werken. Akkoord maar...een sentimenteel nummertje opvoeren dat doet denken aan Kerstmis en onmiddellijk daarna blote billekens tonen,=dat vind ik toch een beetje overdreven. Ja, ieder moet toch zijn smaak hebben !

56/9

Maar ik geloof wanneer men eerst goede rode wijn inschenkt en onmiddellijk daarna een geut azijn naar binnen lapt, dat het verschil en overgang toch een beetje al te groot is.....

Het is ook al gebeurd dat ik eens naar 't dorp ging maar...ik heb van ene keer meer dan genoeg. Wanneer je een lief meisje hebt dan heeft men zijn buik vol van die scharminkels en Picasso-schilderijen.

Zoals vanavond zit ik meer dan ene keer in de kantien, ofwel speel ik een matchke ping-pong, ofwel tracht ik twee biljartballen te raken, of een andere keer spelen wij een partijtje kaart. Allée, op voorhand kun je dat moeilijk zeggen. Dat hangt van het toeval af en het gebeurt meer dan eens dat ik naar de muziek luister en zo'n beetje droom. Doch één ding moet ik toch zeggen, hoed af voor de kantinières. Werkelijk, voor hen heb ik heel wat respect, bijzonder omdat ze de kantien zo gezellig houden.

Zoals ge ziet, heb ik heel wat te vertellen. Denk nu niet dat ik uitgeklapt ben. Absoluut niet. Op die zes maanden heb ik mijn ogen opengehouden en veel geleerd. Leonard is heel wat veranderd ! Bij de troep komt ge van alles tegen, van de grootste smeerlapperij tot de pure, zuivere zelfverloochening. Ik zou boeken kunnen schrijven over al wat ik hier al meegemaakt heb, gezien en gehoord. Maar één ding weet ik, er is absoluut geen plaats voor half en halven. Het is hier ofwel alles, ofwel helemaal niets. Ge kunt het vergelijken met een zeef met grote gaten in, waarin slechts de grote stukken blijven liggen.
Soldaat zijn is geen kinderspel, maar toch ben ik ervan overtuigd, dat, zo veel jongens thuis krachtiger maar vrijer opgevoed werden, er minder stommiteiten zouden gebeuren dan nu.

De beleefde groeten van
LEONARD. "

oooooooooooooo

"Hier is dan een strijdmakker van het Belgisch leger, gekazerneerd in een eenzaam plekje in Duitsland, en dat is Aken. Ik heb het bladje goed ontvangen en het deed mij veel plezier. Voor het ogenblik is het hier in Aken niet slecht, niettegenstaande ik zo ver van mijn vaderland verwijderd ben.
Ik heb door het soldatenblad vernomen dat er jongens van Aarschot zijn die hun 18 maanden achter de rug hebben en zo goed zijn afgezwaaid. Ik moet nog 7 maanden doen, 11 heb ik er al achter de rug. Die 18 maanden duren wel lang, vooral van huis weg te zijn en nog op één been te moeten strijden voor ons landje, maar mijn dag zal ook wel eens komen.

Ik ga sluiten met de beste groeten uit Aken."

Boekmans Albert.
B.P.S. 9
B.S.D.

oooooooooooooo

VOORLICHTING.

Ten behoeve van de jonge mannen die weldra soldaat moeten worden, en die zouden terechtkomen bij sergeant Brullemans, laten wij hieronder twee vragen volgen, welke deze elite-onderofficier gewoon is te stellen, alsmede de antwoorden welke hij erop verlangt :
- Wat moet de soldaat in zijn geweer hebben ?
- Het meest volstrekte vertrouwen.
- Met wat wast de goede soldaat zich ? -Met naakt bovenlichaam.

DE DWAZE MOPPEN.

- Jef, kende-gij dat vertelselke van die doos ?
- Nee, vertel eens.
- Ze was leeg, jong.

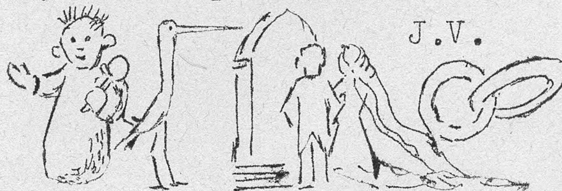

Nieuws uit Aarschot

Nooit hebben wij in Aarschot zo'n hevige winterperiode meegemaakt als tijdens dit kleine februarimaandje, dat tenslotte nog de dag van het schrikkeljaar moest bijnemen om toch een ietwatmildere temperatuur te geven. Ingevolge deze buitengewone harde wintertijd waren de Aarschotse aktiviteiten tot een minimum herleid.
Citeren wij de welgelukte nationale vogeltentoonstelling bij Nest Sterckx en de prachtopvoering van "Marieke van Nijmegen" door onze kajotsters.
Zaterdag 25 februari was andermaal de wijk "Nieuwstraat" in feest ter gelegenheid van de gouden bruiloft van Staaf Grandjean en zijn Marie. Beiden bewezen er nog een goede conditie op na te houden en gingen ondanks sneeuw en ijs liefst te voet naar kerk en stadhuis. Of er die dag in Nieuwstraat en Lombaardstraat pinten zijn gedronken ! Enfin, zo iets moet gevierd worden !
Heeft februari ons meer bij de kachel gevonden dan op speurtocht, toch hebben wij tal van nieuwe initiatieven vernomen, die weldra zullen ten uitvoer gebracht worden, o.a. ! een rugbymatch België-Holland op het terrein van Aarschot-Sport op 11 Maart, een optreden van Kees Brug in de Cirkel, de mogelijke oprichting van het nationaal wielerkampioenschap voor beroepsrenners en de mogelijkheid van een spoedige heropbouw van het stadhuis in het stadspark. Alles wijst er op dat het nieuwe stadhuis niet zal moeten onderdoen voor het uiterst moderne rustoord "St.Rochus" en tevens zal voorzien zijn van een feestzaal met circa 1000 zitplaatsen.
Op gebied van sportgebeurtenissen kunnen wij alleen vermelden enkele buitengewone prestaties van de Aarschotse athletiekclub, waarbij Pietje Quatretemps blijk gaf van een zeer goede forme. Ook Win Van der Stappen behoorde tot de uitblinkers, doch vond steeds de Diestenaar Putzeys voor zich. Onze Aarschotse wielersupporters hebben tevens met vreugde vernomen dat Nest Sterckx opnieuw de oefening hervat heeft. Nest is nog verre van versleten en geloof mij vrij wanneer ik verklaar dat niemand anders dan hij het kampioenschap te Aarschot verovert.
Heeft het slechte weer voor Aarschot-sport een verdiende rustperiode gebracht, dan hopen wij echter Zondag onze spelers terug tussen de krijtlijnen te zien optreden. Het experiment met Theys als middenvoor bij de laatste wedstrijd tegen Winterslag is heel bevredigend geweest, zodat Jos tegen Hasselt opnieuw als aanvalsleider mag optreden.
Zijn promotiekansen voor Aarschot grotendeels verdwenen, toch verhopen wij dat onze ploeg tijdens het resterend gedeelte der competitie nog een flinke figuur mag slaan.

Beste vrienden, tot volgende maand en hopen wij dat er dan wat meer gebeurtenissen zijn waarover wij kunnen praten..!

J.V.

-oOo-

PAROCHIENIEUWS. (Vervolg)

prachtige voituurkens naar de weeg paraderen, om dan blij te kunnen uitroepen : "Wat is de mijne veel bijgekomen !"
Dat is het leven !

Niettegenstaande de overgrote kou en de bijtende vrieslucht heeft Mej. Andréé Meyer, de onderwijzeres van de Rijksmiddelbare school, het toch aangedurfd in het bootje te stappen met Marcel Tuerlinckx uit Rillaar en daar de temperatuur der liefde altijd warm is, zal dat bootje wel varen..... Wij wensen hen "good luck" !!

56/11

JANUARI - FEBRUARI VERSLAG

De laatste twee maanden is er in de K.A.J. natuurlijk weer veel gebeurd !
Vooreerst onze toneelavond, die doorging op 29 januari; deze keer was het een drama :

"Tot weerziens vriend."

Na vele moeilijkheden zijn we op het laatst dan toch klaargekomen, ondanks ziekte van den Dore en Jos Bogaerts.
De spelers hebben allen hun best gedaan, ze overtróffen zich allen. Het succes is te danken aan de opoffering van de spelers, maar vooral aan de kundige regie van Z.E.H.Nuyts. De spelers waren : Isidoor Mertens, Jos Bogaerts, Frans Van Lier, Romain Coenen, Edward Verlinden, Remy Oostens, Botson François, en als opgever Remy Verdonck. Zonder de diensten van het orkest te vergeten dat het publiek voor de vertoning en tijdens de pauze vergastte op een paar lustige liedjes, dit onder leiding van Robert Holemans.

Aanstonds na hun succesvolle toneelavond zijn de Kajotters weer aan de slag gegaan met hun maandprogramma. Hieronder blijven zeker een paar avonden in het geheugen.
Zoals de maandag vóór Karnaval waarop elke Kajotter uitgenodigd werd om blijk van goedheid te geven met het vatje bruine helpen af te drinken... Hier hoeft niet aan toegevoegd dat de lust en plezier niet achter bleef, daar de maskers voldoende werk leverden. Na zulke vuurproef wist men zich ook dinsdagavond natuurlijk heel goed van de kwezelarij af te houden.

Zaterdag daaropvolgend hadden de kajotters ook de buitengewone gelegenheid een zekere Mijnheer Snick voor zich te zien, die hen onderhield over de opvatting en levenswijze van de Amerikaan. Men zag wel dat hij zich een zware moeite getroost had alles op een jongensachtige manier uit te drukken, doch kon evenwel de verleiding niet weerstaan te zeggen dat de Amerikaan niet kan geloven dat wij op 3000 Km. van Moskou durven blijven wonen...

Zondags daarna had er in de Lei een studiedag plaats waar men aan het aantal aanwezigen duidelijk kon zien dat de winter een ernstige hinderpaal was. Alhoewel met tevredenheid mocht gekonstateerd worden dat er verscheidenen waren die de koude hadden getrotseerd.

Verder de beste groeten aan al de kajotterssoldaten

-oOo-

SPORT

56/12

Voor de sportman is de voorbije maand een triestige periode geweest. De vriezeman had er inderdaad voor gezorgd dat alle sporttakken die onder de blote hemel dienen betwist, omzeggens gans werden stilgelegd. Enkel de athhletiekers konden in de talrijke cross-sountry's hun hartje ophalen hoewel dat ook hier de lopers voor schier onoverkomelijke moeilijkheden werden geplaatst.

Van voetbal was er helemaal geen sprake, en de ploegen die het toch beproefden op het hard bevroren sneeuwtapijt achter het balletje te hollen, brachten het niet verder dan tot een lachwekkende glijverrichting.

Was het openlucht-sportgenot dan bitter klein, toch konden we tijdens de afgelopen maand van enkele hoogstaande sportprestaties genieten. En dan bedoelen we NIET de Antwerpse Six-Days, want dit spektakel, dat met brio door het trio Ockers-Arnold-Roth tot een goed einde werd gebracht heeft met sport maar weinig gemeens...

Bij het begin der maand waren we naar Diest getrokken, niet om er de mannen van F.C. om te kopen hoor, maar om er getuige te zijn van het betwisten der Nationale Biljartkampioenschappen, kader 71/2. We hebben ons deze verplaatsing niet beklaagd, want zelden beleefden we zoveel genot aan een sportmanifestatie. Het spel van kampioen Vervest, van de eervolle geslagene Boulanger, van de comming-men Wafflard, van de fameuze Vingerhoet en Van Hassel, dit alles heeft op ons een overgetelijke indruk gemaakt en we kunnen U verzekeren beste soldaatjes, dat we ons werkelijk hebben geschaamd wanneer we later in "De Zwaan", bij Tiske Vercammen of bij Polt van d' Harmonie, moesten krasselen om in 20 doorgangen 50 carembols bijeen te stoten.

Op het T.V.-scherm konden we enkele spannende basket-ballwedstrijden volgen. Deze sport wordt van week tot week populairder en de dag is zeker niet ver meer af dat de basket-mannen de grote massa zullen op de been brengen.

Wanneer U dit gekrabbel te lezen krijgt is ook het Wielerseizoen officieel ingereden. Wat onze renners, en dan in de eerste plaats onze sympatieke stadsgenoot Nestje Sterckx er de eerste weken zullen van terecht brengen, blijft een groot vraagteken. Omwille van de weersomstandigheden waren de renners immers in de onmogelijkheid zich voldoende voor te bereiden. Voor de Nest - die bijna steeds een daverend seizoendebuut heeft - is dit zeker een tegenvaller van belang. We hopen nochtans dat hij zich spoedig zal kunnen "inrijden" opdat het nieuwe seizoen hem talrijke lauweren zou brengen. Het voornaamste doel dat Nest zich dit jaar zal stellen is ongetwijfeld het behalen van de Driekleurige trui, die te Aarschot zal betwist worden. Inderdaad, soldaten, het Kampioenschap van België voor Beroepsrenners wordt te Aarschot verreden op zondag 1 juli. Dat wordt natuurlijk een formidabele gebeurtenis die een enorme sportmassa naar Aarschot zal lokken. Dat het een prima organisatie zal zijn, daarvoor staat Jef Van de Velde met de mannen van het Aarschots Wielersport-Comité borg. Later hoort U hierover meer détails.

We zetten er dan voor deze maand een punt achter, in de hoop dat de komende weken ons de heropstanding brengt van Aarschot-Sport, en een koppel palmen voor Nest Sterckx.

Tot volgende maand, sportvrienden. IRENE.

REDAKTIE

2e Jaargang - Mei 1956
N° 8

Beste Soldaten- en Soldatenvrienden,

Na een periode van gure wintertijd staat eindelijk de zomer voor de deur, rijk aan beloften en verwachtingen. Het geloof in de toekomst wordt beloond en de tijd der vervulling is aangebroken. De oogst belooft groot te zijn. Wie zal deze vreugdevolle opmarch stuiten ?

Als inzet van het goede seizoen komt al dadelijk de maand mei aan de beurt. Maand mei, symbool van de goedheid, van de vreugde, van de warmte, van de hoop, van de bloei, van het volle leven.

Onze voorouders hebben dit zo goed begrepen dat zij deze maand toegewijd hebben aan onze Lieve Vrouw, moeder van God en alle mensenkinderen. In haar handen leggen zij al hun verwachtingen, al hun hoop, al hun geloof voor een goed jaar. Want tot Wie konden zij met meer vertrouwen gaan op wie konden zij meer rekenen in hun arbeid, in hun streven naar wat materiële voorspoed dan op onze Hemelse Moeder ? Aan Gods zegen is alles gelegen. En wie heeft meer invloed op haar Zoon dan Onze Lieve Vrouw ?
Onze voorouders wisten wel tot wie ze zich moesten wenden in hun kleine menselijke nood. Zij hebben ons een traditie nagelaten die meer is dan gewoonte. Het is een werkelijkheid, die reikt tot in de hemel. Alle geslachten van het Vlaamse volk zullen Haar zalig prijzen.

Beste soldaten- en soldatenvrienden, laten wij deze schone traditie in ere houden en ze bewaren diep in ons hart als een daad van diep overtuigd en beleefd geloof. Eren wij daarom deze maand Onze Lieve Vrouw door het dagelijks bidden van de Rozenkrans.
Eren wij haar door het versieren van haar beeld. Maar vooral eren wij Haar door een reine en kristelijke levenswandel. Beste soldaten, gij hebt in Onze Lieve Vrouw een hemelse moeder. Eert haar en uw vertrouwen zal niet beschaamd worden. Vergeet haar niet en gij zult niet vergeten worden.

"De winter is verganghen, ick sie des meien schijn..." klinkt het in het liedje als een uitdrukking van hoop, van geloof in betere tijden. Welnu, wanneer Onze Lieve Vrouw met ons is, wanneer wij haar deze maand deze maand de ereplaats geven, dan zal deze wens zeker werkelijkheid worden. Wij wensen het U van harte !

REDACTIE.

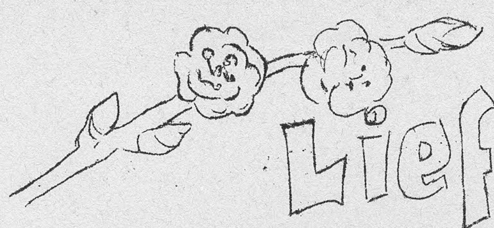
56/14

Wij hebben verlangd naar deze Meimaand, Moeder,
met al het ongeduld van ons jonge hart,
met al de onstuimigheid van onze jonge liefde.
Deze maand is de schoonste van het jaar,
omdat zij U is toegewijd,
omdat zij ons in U verblijdt.
Wij hebben zoveel te zeggen, zoveel te vragen, zoveel
te bidden, dat één dag niet kan volstaan,
bijlange niet...
Een maand hebben wij nodig om tot U te spreken
en bij U te zijn.
En iedere dag van deze maand lijkt ons te kort.

Gij weet het, lieve Vrouwe, hoe onze liefde groot is,
maar onze daden zwak.
Wij zijn jonge mensen, en het leven kan zo hard zijn,
ook voor ons, die van u houden.
Hard in de eenzaamheid van onthutsende moeilijkheden,
hard in de strijd voor een schone toekomst
hard in de aanval van het aanstormende kwaad.
Aan wie dan onze nood klagen, tenzij aan U,
die onze Koningin en Moeder zijt.
Gij kent onze zwakheid, maar ook onze goede wil,
ons kwaad maar ook ons goed,
onze lafheid, maar ook onze liefde.
Voor U zijn wij, zoals wij zijn,
jong en vol tegenstrijdigheden.
Voor U willen wij niets verbergen,
omdat gij onze Moeder zijt...

Luister dan naar ons, Moeder, onze Koningin,
in deze Meimaand, U ter ere en ons ten bate.
Wij bieden U onze liefde, onze vreugden, heel ons jonge hart.
Zegen ons en red ons !
Wij willen de uwen zijn en de uwen blijven,
nu en altijd, M A R I A.

56/15

O v e r l i j d e n s :

- Errw. Zuster Irmina, Kardinaal Mercierstraat
- Victor Verachtert, echtgenoot van Margaretha Stuyckens, Leuvensestraat
- Emerence Van de Plas, wed.De Winter, Pieter Verhaegenlaan
- Edward Pauwels, Staeystraat
- Victor Vanthielt, Demerstraat
- Hortensia De Weerdt, wed. Vincent Ravert, Gelrodeweg.
- Karel Verpoorten, Kapitein Gilsonplein
- Jan Gasten, Leuvense steenweg.

Wij bevelen in uw gebeden de zielen aan van deze overleden medeparochianen.

H e b b e n   e e n   c h r i s t e n   h u i s g e z i n   g e s t i c h t.

- Henri Verbruggen, van Vilvoorde, en Maria Theresia Penoey
- Jaak Van Hoof, van Mechelen, en Nelly Claes
- Frans Govaerts en Annie Hermans
- Denis Van Dingenen en Liliane Theys
- Henri Gijsels en Maria Van de Plas
- Thielemans Gustraf en Maria-Louisa Frans
- Luciaan Jong, van Langdorp, en Theresa Geeraerts.
-

O n t v i n g e n   h e t   H. D o o p s e l :

- Vanroy Lucas, zzon van Roland en Helena Boeckx
- Tuerlinckx Margaretha, dochter van Bruno en van Clementine Schrevens
- Jacobs Marina, dochter van Hubert en van Jeanne Coeck
- Cresens Herman, zoon van Edward en van Anna De Keyser
- Hermans Diana, dochter van Frans en van Augusta Van Horebeek
- Kindermans Ingrid, dochter van Maurits en van Le Lièvre Josée
- Massant Wilfried, zoon van Gustaaf en van Verbist Maria
- Grandjean Louis, zoon van Hubert en van Cootmans Maria
- Winne Adrienne, dochter van Marcel en van Vandessel Rodalia
- Vinckx Henrietta, dochter van Victor en van Servotte Louise
- Geysen Nicolas, zoon van Vital en van Van Gestel Maria
- De Coster Petrus, zoon van Marcel en van Suzanna Stroobants
- Colin Ludovicus, zoon van Edward en van Gabrielle Verlinden
- Michiels Marie-Jeanne, dochter van Frans en van Julia Patteet
- Van Rijmenant Haribert, zoon van Georges en van Maria Nijns
- Bruyninkx Norman, zoon van Edmond en van Dierckx Maria
- Van Rillaer Lucas, zoon van Silvaan en van Adeline Boeckx
- Van de Plas Marleen, dochter van Jos en Nelly Roelants
- Paessens Liliane, dochter van Paul en van Frans Irène
- Wilberts Gustaaf, zoon van Frans en van Marie-Josée Verbinnen
- Van Kerkchoven Karl, zoon van Paul en van Magdalena Gijbels
- Wouters Godfried, zoon van Gustaaf en van Julia Janssens
- Craenen Jean-Louis, zoon van Jozef en van Vissenaekens Maria-Rosa

-oOo-

DE 1ste MENSEN IN ONZE STREEK

56/16

Dr.Valvekens uit Rillaar heeft rond de jaren 1910 een verzameling aangelegd van honderden voorwerpen uit silex vervaardigd en welke dagtekenen uit 't Oud-Steentijdvak. 't Grootste deel der kleine stenen werktuigen uit de verzameling werd gevonden te Aarschot, Rillaar, Messelbroek en omgeving. Deze verzameling bevindt zich nu in het Heemkundig Museum te Aarschot, waar ze nog steeds te bezichtigen is.

Wanneer de eerste mensen zich in onze streek zijn komen vestigen kan men op enkele duizenden jaren na niet bepalen. Tijdens het Oud-Steentijdvak, dat in ons land duurde tot 3000 jaar vóór Christus, werd de streek van Aarschot praktisch niet bewoond. De bewoners van ons land hadden zich in het begin van het oud-steentijdperk voornamelijk gevestigd in de grotten van onze Ardennen om zich te beschutten tegen de koude. Toen het klimaat warmer werd trokken de volksstammen meer naar het noorden. Het schijnt dan toch nog lang geduurd te hebben voor leer de eerste bewoners in onze streek zijn aangeland, vermits de oudste stenen voorwerpen, rond Aarschot gevonden behoren tot het einde van het Oud-Steentijdperk (7000 tot 3000 jaar vóór Christus).
Dank zij deze vondsten mogen wij dus besluiten dat de streek van Aarschot op het einde van het Oud-Steentijdvak bewoond is geworden.
Uit het Jong-Steentijdvak, dat duurt van 3000 tot 1850 jaar vóór Christus, werden in de omgeving van Aarschot talrijke gepolijste stenen werktuigen teruggevonden.
Alle hoogten van Aarschot, evenals deze van Rillaar, Nieuwrode en Wezemaal zijn toen bewoond geweest, zoals blijkt uit de vondsten van messen, bijlen speer en pijlpunten uit silex vervaardigd.
Op de Molenberg te Betekom werd eveneens een bijl gevonden dat uit vuursteen was gemaakt en dat nog voorzien was van een steel van hoorn. Dit bijl berust thans in het Museum voor Oudheidkunde te Brussel.
Zijn de vondsten uit het Bronstijdvak (1850 tot 850 jaar v.Chr.) in de streek van Aarschot weinig talrijk, dan bewijst dit niet dat onze gewesten minder bevolkt waren. Denkelijk waren onze voorouders zo arm dat ze er slechts met moeite in slaagden enkele bronzen voorwerpen uit andere landen om te ruilen. Ze bleven dus naast enkele bronzen voorwerpen ook nog hun stenen werktuigen gebruiken.
De belangrijkste ontdekking uit het Bronstijdvak voor onze streek gebeurde op de grens van Aarschot en Nieuwrode namelijk op het gehucht Aurheide, waar vijf bronzen bijlen werden opgedolven. Ze berusten nu in het Oudheidkundig museum van het Jubelpark te Brussel.

56/17

De vondsten uit de laatste periode der Voorgeschiedenis, het Ijzertijdvak (vanaf 850 v.Chr.) wijzen er op dat het grondgebied van Aarschot reeds een redelijk aantal bewoners kende.

De juiste plaats waar de neerzettingen of voorhistorische woonplaatsen waren gevestigd kan men niet bepalen doch als men aanneemt dat een feit uit de geschiedenis gewoonlijk tot grondslag dient van een legende, wat dan te denken over de zogenaamde Heihussen, die in de ijzersteengrotten van de Doornberg hebben gewoond ? Waren de Heihussen misschien een voorhistorische volksstam die aldaar aan ijzerwinning heeft gedaan ?

Als we nagaan dat aan talrijke grotten in Hoog-België, welke tijdens de Voorhistorie werden bewoond, een legende van soortgelijke dwergen verbonden is, dan is het best mogelijk dat de legende der Heihussen haar ontstaan te danken heeft aan de op de Doornberg gevonden overblijfselen van een voorhistorishce nijverheid en bewoning. Heeft men misschien bij de ontginning van deze ijzersteengroeven in de 13e en 14e eeuw voor de bouwwerken der stadsmuren, lakenhalle, stadhuis en O.L.Vrouwkerk, aldaar zaken gevonden die door mensenhanden waren gemaakt, doch die niet aan de toenmalige bevolking konden worden toegeschreven ? Ook ik heb op die plaats nog enkele bewerkte silexscherven teruggevonden, waaronder een fijn afgewerkte stenen pijlpunt voorzien van weerhaken.

Mogelijk heeft dus nabij de ijzersteengroeven van de Doornberg de voorhistorische volksstam gewoond, waarvan het urnenveld in de Gijmel werd weergevonden. Volgens een algemeen geldende regel waren tijdens de Voorhistorie de begraafplaatsen zo ver mogelijk verwijderd van de woonplaatsen, terwijl deze meestal op een hoogte en tevens in de nabijheid van een rivier waren gevestigd. Indien we deze regel toepassen dan lijkt de Doornberg, met de Demer in zijn onmiddellijke nabijheid, wellicht de geschikte plaats waar de kleine voorhistorische volksstam zich zou hebben gevestigd.

HET URNEVELD IN DE GIJMEL.

Dit grafveld, aangelegd in het Ijzertijdvak, werd in Maart 1951 ontdekt in een zandgroeve van de Gijmelberg. Daar de ontginners de waarde van deze ontdekking niet kenden, werden er vooraleer de Dienst voor Opgravingen kon tussen beide komen, meer dan 20 urnen verbrijzeld en hun inhoud verstrooid.

De oudheidkundige Dr.J.Mertens, welke met het onderzoek van de zandgroeve belast werd, stelde vast dat vóór de aanleg van het urnenveld de heuvel begroeid moet zijn geweest met een loofbos, waarschijnlijk eik. Dit bos zou weggehakt zijn geworden toen het urnenveld werd aangelegd, hetwelk daarna tijdens de loop der eeuwen door zandstuivingen werd bedolven.

J.V. ('t Vervolgt)

brief van Sonja voor ALLE SOLDATEN

56/18

Beste Soldaten,

Deze keer schrijf ik tot ieder van u persoonlijk. Of ge gewoon soldaat zijt of de hoogste graad bezit laat mij,"Sonja", helemaal onverschillig, alhoewel ik er wel eventjes zou willen bijvoegen, dat het soms, om niet te zeggen, nogal dikwijls, opvallend is dat een gegradeerde te veel, en een gewoon soldaat te weinig "air" (zoals men zegt) heeft...

Sommigen van die mannen met enkele streepkes denken dat ze de hele wereld veroverd hebben, en dat alleman naar hen opziet als naar 'n enig stuk...-waarvan er duizenden lopen !-... en van de andere kant hebt ge soldaten "zonder strepen" die op straat lopen gelijk een weggejaagde hond, terwijl ze hun kleren beter op ne stok, als aan hun persoontje zouden hangen.

Gelukkig zijn er langs beide kanten uitzonderingen, maar hoe spijtig !, al te weinig. En dan denken ze als ze een meisje tegenkomen, dat ze "de man" zijn... Arme slungels !

Mag ik even uitleggen wat een meisje o.a. van een man (in dit geval van u, soldaten), verwacht ? Mag ik even uitleggen, wanneer een meisje naar u opkijken zal ? Wel ! Niet als ge verslodderd rondloopt... ook niet als ge geparfumeerde haren hebt, waar ge bij 't minste windje schrik voor hebt dat er 'n haartje van links naar rechts zou overvliegen...en 't minst van al als ge "de man" wilt zijn ! Nee, soldaat ! Houd u normaal, goed verzorgd en flink, en als ge een zwak hebt om een snorretje te dragen, wel laat dit er dan gerust bijzijn, maar knip het bijtijds dan kan het heel aantrekkelijk zijn... Ge moet het alleen maar weten te dragen.

En als ge nu het geluk moest hebben een goed meisje te hebben, bedank dan O.L.Heer en doe al het mogelijke om haar gelukkig te maken en te behouden. Vertroetel haar als ge thuis komt. Laat haar voelen dat ge ze bemint. Een klein ruikertje veldbloemetjes kan iemand soms zo gelukkig maken. Geef haar ook al eens een complimentje, dit doet soms wonderen ! En luister al eens naar haar verhalen, die voor u soms zo weinig betekenen. Ik heb eens gehoord, dat een man gemakkelijk verliefd wordt op de vrouw die met belangstelling naar hem luisteren kan. Dit kan wel waar zijn. De vrouw moet ten andere kunnen luisteren als haar man over z'n dagtaak spreekt, en elke vrouw zou moeten weten dat hij daar behoefte aan heeft !... Maar hoeveele mannen zijn er die weten dat ook een meisje eens gaarne haar hartje opent, en hoevelen zijn er, die moeite doen om te luisteren ? Wil ik je eens wat zeggen soldaten? Als ge van een meisje houdt... of als ge tracht door iemand bemind te worden, luister dan met belangstelling naar hun verhaal en spreek met hen mede, en ge zult zien, dat dit wonderen verricht !

Ik durf u beloven dat ge een van de beste vrouwtjes zult hebben, als ge dit nietigheidje wilt ter harte nemen. En dan moogt ge u als veroveraar van een heel wereldje beschouwen ! Een wereldje van liefde en geluk... Want een vrouw bemint zo diep, dat nooit een man die diepte bereiken zal ! en toch heeft hij die diepte verkregen !

Veel liefs aan u allen en goeie moed van

SONJA.

56/19

KLEIN MILLEKE

Nog geen uur was hij gezeten of hij had omtrent een kilo vis opgehaald en sinds hij daar zo te peinzen en zichzelf af te vragen zat wàar toch die paling blijven mocht, waar de Ket zo tegen gevochten had, en of hij hem wel zou aankrijgen, kreeg hij ineens een schok. Hij had er zich wat aan verwacht en op voorzien, trok met de macht van zijn zwaar lijf en ja daar sloeg en wrong een paling van geweldige afmetingen, hield zich even stil om op te kijken en vroeg :
- Awel, zijt ge daar weer, Ket ?
- 'k Zal u Ketten ! riep Sus, greep een stok en gaf het beest een geweldige slag tegen de kop. De paling schudde en trok aan 't poorijzer, en zakte dan als verlamd de dieptè in.
Strijdvaardig en gereed om er nog duchtig op los te kloppen bleef Sus hijgend staan en ja, daar kwam het beest weer boven waar met gebroken ogen zei het met een lijze stem :
- Als ge zo begint, met me bedwelmd te slagen, dan kan ik het zeker niet halen !
Wanneer Sus hem nu volledig had afgemaakt, deed hij hem een strop om de hals en hing z'n vangst over de schouder. 't Was een beest als een serpent en 't sleepte hem achterna.

Zo was de Sus ermee naar huis gekomen waar zijn vrouw gegild had van 't danig verschieten.
Nog nooit had hij z'n goesting gegeten in vis, nu kreeg hij met z'n heel huishouden de vis niet binnen en Jeannet kon "pertang" ook goed eten...
Er waren natuurlijk veel die het niet konden geloven, maar hierdoor was de club weer het onderwerp van de lameerderijen op de steenweg. En de twijfelaars die konden het aan de Ket zelf vragen - want als groot en overtuigend bewijs - had Sus een portie aan Ket's deurklink gehangen. Wanneer de mannen thuis kwamen en hun vrouw nieuwsgierig vroegen of ze niets méér wisten van dat geval, dan rakelden ze nog wat geschiedenissen op van de Ket, Sus, de Scheve en anderen, zetten er nog een geweldige "jeppe" bij aan, maar 't fijne verzwegen ze toch.

En ondertussen bij een goeie, grote pot bruine en een aangenaam deuntje op de radio, bij Franske, monkellachten de leden en zwoeren dat heel Aarschot nog over hun avonturen spreken zou.

MOEILIJKHEDEN

De Zomer was over Aarschot gekomen. Het anders reeds zo schone stadje leek nu een paradijs.
De Demer spoelde in zotte blijdschap, langsheen zijn groene boorden, rimpelde en draaide in de zonnestralen die zich kwamen afspoelen, en hun verkneukerden met het zotte geklots en geklok van het water.
De klein gasten lagen, met hun natglimmende lijven, op de zwoele graskant of zaten pletsend te spelen uit loutere zottigheid...
Overal hingen de bomen vol groene lovers en wenkten de wandelaars om te komen genieten van hun schaduw. De fruitbomen en boomgaarden fleurden als grote bloemtuilen en mengden hun zoete geuren met deze der frisse natuur.
De hoverniers van de kasteeltjes op de Liedeberg, hadden de dreven gehakt en rondgerijfd tegen dat hun meesters kwamen.
Overal was er zomerse uitgelatenheid.
Zo kwamen de avond, de nacht en de vergadering...

56/20

De maan zilverde over de wegen en de bomen en lichtte als een grote lamp over de Liedeberg.

De telefoonpalen zongen hun eindeloos lied en buiten het schril gefluit van een aankomende trein, verbrak niets de eentonige stilte.
"De dobbele Kant" was nog nooit zo schoon geweest...
- Wat zegt ge daar van, hé mannen ! had de Pedde gejubeld.
- Wat zegt ge nu Toet ? Is dat geen epische schoonheid zoals m'n Marieke ?
- 't Is schoon, zei de Toet overtuigd, maar hier dient geen reklame gemaakt voor de vrouwen en hun schoonheid, en daarbij, mijn Toetine is zeker zo net als....
- Maar waar blijven ons Milleke toch en de voorzitter ? vroeg Karlien, 't is nog tijd, maar allegelijk, ze zijn gewoonlijk toch bij d'eersten hier.

Ondertussen waren de Kavits, Sus en de Bien, met den Tuffer, de Ket, Jelleke, en de Scheve aan 't vertellen van dat laatste avontuur aan de Kolk, juist onder de grote ijzeren brug.

Voor zes maand had de Boemer zijn invaliedengeld getrokken en daar hij van een goed druppeltje hield, had hij, nu hij er de kans toe zag, een oud stoopken gekocht en omdat ze er thuis de neus niet zouden tussen steken, had hij zijn visgerief genomen en was er mee naar de demer getrokken...
Natuurlijk had hij niets gevangen en was in slaap gevallen met het stoopken in zijn armen...
's Nachts, door het geweldig lawaai van een trein die over de brug rammelde, schoot hij wakker, had het loge stoopke weggegooid en was met een ijl hoofd door de kille nacht naar huis gezwijmeld.
En nu in de week was Sus en de Bien aan 't vissen op dezelfde plaats.
Ze waren te weeg naar huis gegaan, toen de Sus nog beet kreeg. Hij trekt en gevoelt dat er nogal iets moest aanhangen, want de lijn boog door als om te breken. De Bien kwam helpen en samen trokken ze, heel voorzichtekes, de lijn bij en... daar trekken ze waarachtig het stoopke op...

- Hebt ge zoiets van uw leven geweten ! sakkert Sus en trekt er een paternoster los. Maar wat was dat, waar was z'n haak ?
Hij zet z'n bril op en daar ziet hij een vis in 't stoopke zitten. 't Was een brasem, zo lang en dik als het stoopken.
- Hoe was die daar toch in geraakt ? vroeg de Bien zich af.
- Dat kan niet anders of die is daar ingekropen wanneer hij nog klein was, zei de Kavits, die heeft dien genever geroken en is door de goede smaak er in gezwommen, er niet meer uitgeraakt, is er groot in geworden en nu heeft hij in 't aas van de Sus z'n lijn gebeten.

Geen enkele der aanwezigen lachte, maar trokken en smakten aan hun pijp. Ze stonden allemaal met hoopjes bij elkaar en vertelden hun wondere avonturen.

Nu en dan schuddekopten de bomen, dat hun bladeren klepperden, als monkellachten ze.

De maan hing te gloren en bescheen somtijds met een steekstraal een groepje dat te fluisteren stond.

Ze scheen er vermaak in te scheppen en 't was als zat er spotternij op heur gezicht en plooiden heur mondhoeken tot een lach.

Op de rijweg die naar het kasteel leidde, klonken plots stappen. De mannen zagen de voorzitter in druk gesprek met Milleke....

('t Vervolgt)

56/21

brief van Sonja

Aarschot, de zoveelste.

Dierbaarste jongen,

Wat een verrassing, toen ik uw briefje vond ! En dan nog zulk een lange brief ! Ge weet wel, hé dat ik van lnga brieven houd. Hierdoor hebt ge mij toch zo gelukkig gemaakt ! Ge hebt me nieuwe moed gegeven die ik juist zo broodnodig had. Weet ge, lieveling, ik ben drie weken ziek geweest. Niet zó ernstig, maar toch hebik veel moeten rusten om er terug bovenop te komen. Dit is ook de reden waarom ik u de laatste maal geen briefje stuurde. Ik heb er enorm veel spijt van gehad, maar werkelijk, m'n gedachten stonden er niet naar, en dus kreeg ik geen aaneenhangend briefje opgesteld. Nu dit alles voorbij is zit ik op 't ogenblik met 'n heleboel werk, dat nog ingehaald moet worden. Dit maakt me overspannen en zenuwachtig. Spijtig dat ik niet enkle uurtjes met u kan doorbrengen, ik ben zeker dat ik me veel beter zou voelen !
Ik zou een heleboel vertellen over wat ik allemaal doorgemaakt heb, en jij zou me troosten en knuffelen en ik zou die dikke zoen krijgen die ge mij beloofde.

Lieveling, ik hoop dat ge zondag werkelijk zult mogen afkomen, ik kan bijna niet meer wachten van ongeduld. Natuurlijk zal ik aan de statie zijn. Ik ben al gelukkig op voorhand, als ik aan uw terugkomst denk !

Weet ge, wat ik eens ergens gelezen heb, lieve ? "Afscheid nemen is zwaar, maar zonder afscheid, was er nooit 't wederzien !" Vind ge dit niet fijn gezegd ? Toen ik dit las dacht ik aan 't wederzien als ge voorgoed naar huis zult komen !! Ik weet niet of ik dan zal schreien of lachen, maar wat het ook weze : het zal toch altijd zijn van diep geluk !
Jongen lief, ik denk dat ik gek zal worden ! Maar ja ! zover staan we nog niet hé ? Ik zal er nog maar 'n tijdje mee wachten...

Inmiddels eindig ik nu mijn briefje met de hoop nogmaals van u iets te mogen ontvangen, en heel kortelings de vele dikke kusjes te krijgen die ge mij in uw briefjes beloofde.

Heel veel liefs van uw ongeduldig meisje,

SONJA.

Ons Soldaten schrijven

56/22

't Gebed van de bleu !

O, mijn Kapitain
Wil me toch geløven
'k Kom van Oschot gestoven
Om bij U te zijn.

O, mijn sergeant,
'k vind het ambetant
'k kom rechtstreeks van Aarschot
om bij U te zitten in 't kot
'k Wil U dienen met 'n vrome lach
maar veel vergunning als dat mag...

Kort zijn de bedden
Korter nog de nacht
Hard is de strozak
En lang duurt de wacht.

De kamer wil ik schuren
Dat schuim spat op de muren
Opdat ge zoudt vergeten
me in 't kot te steken.

Lang toch zal ik,
't Juk nimmer dragen
Afzwaaien zal ik,
Binnen vijf maal honderd dagen !

Ingezonden J.H.

DE NIEUWE BAZEN.

De Pros en de Sus, twee onder-officieren en dikke vrienden, werden gepensionneerd en gingen zich vestigen in een klein dorp, waar zij een oud, vervallen caféke overnamen en het zelf, zo goed en zo kwaad als het ging, in orde begonnen te brengen.
Na 14 dagen hard werken, waren de werken voltooid, maar het caféke bleef gesloten, tot grote verwondering van de dorpelingen.
Na nog een paar dagen kon de oude Pier zijn nieuwgierigheid niet langer meer bedwingen en ging eens aankloppen.

- Voor wat is 't ? vroeg de Pros achter de deur.
- Awel, zei de Pier, wanneer doet gijlie nu open, de werken zijn sinds 20 dagen gedaan ?
- Opendoen, antwoordde de Pros verwonderd, maar vriend dat caféke hebben wij gekocht voor eigen gebruik !

oooooo

HET BESTE MIDDEL.

- Kellner, ik geloof dat ik te veel pintjes uit heb, breng eens iets om nuchter te worden.
- Goed meneer, ik zal direkt de rekening maken...

ooooooo•

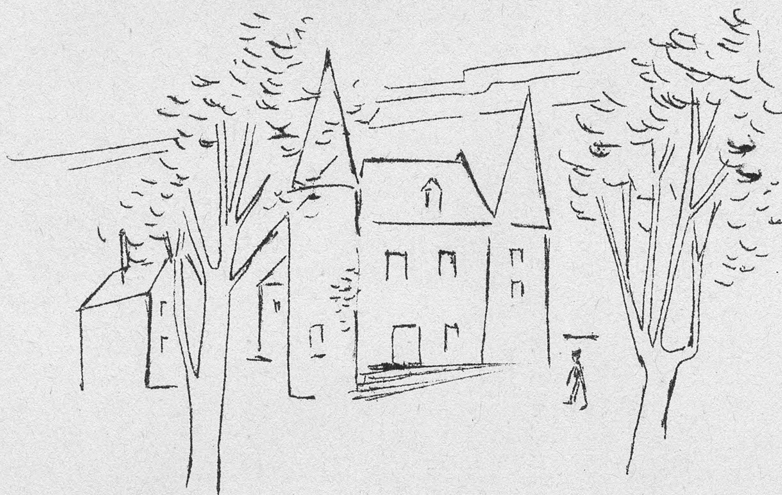
Mijn vriend PAUWKE

56/23

IIe Deel : Verblijf te Rode-Alsemberg.

De volgende morgen begaf ik me naar Rode waar we te 9 uur appèl hadden aan het station. Hier trof ik Pauwke opnieuw aan, die met een gekreukt kostuum op zijn eentje van groepje tot groepje rondhummelde. Toen hij mij bemerkt had, kwam hij vlug naar mij toe en vroeg :"Zeg Jef, hebt gij een bed om te slapen ?" - "Natuurlijk, Pauwke, waar zijt gij binnengeraakt ?" Pauwke schokschouderde eens en vertelde me toen dat hij, een paar honderd meter verder in een boerderijtje was aangeland, waar de schuur reeds overvol bleek. Op de schelft voven de koestal had hij tenslotte een plaatsje gevonden, d och geen oog toegedaan. Daarhij, vooraleer slapen te gaan, zijn laatste brood had opgegeten, was de sukkelaar nog steeds nuchter en miste de moed om ergens in een winkel wat eten te gaan kopen. Ik nam hem vlug mee naar een naburige bakkerswinkel waar Pauwke enkele ogenblikken later zijn keuze bepaald had en een volle zak boterkoeken kocht. Terwijl wij nu verder slenterden over het stationsplein, waar een paar honderd jonge mannen in groepjes bij elkaar stonden in afwachting op het appèl, begon Pauwke hongerig zijn koekjes binnen te duwen.

Weldra kregen wij gezelschap van Lange Jef en Dikke Miel, die onmiddellijk naar ons legement informeerden. Ik kwam tot de vaststelling dat zijn in dezelfde straat als ik ingekwartierd waren. Ze hadden samen een éénpersoonsbed gedeeld en bijna de helft van de nacht met elkaar ruzie gemaakt, daar Lange Jef tweemaal uit 't bed was gevallen doordat de dikke teveel plaats innam. Alhoewel ze elkaar nog steeds met nijdige blikken aankeken, losten ze elkaar geen vin en de ene scheen de andere niet te kunnen missen...

Rond 11 uur ging dan eindelijk het langverwachte appèl door met de voorlezing van de krijgswetten, waarbij de Lange een rilling langs zijn rug voelde kruipen bij :"de doodstraf met de kogel".

Toen tenslotte werd meegedeeld dat we hier nog enkel dagen zouden verblijven vooraleer naar Ierland te vertrekken, vroeg Pauwke mij ; "Zeg eens, waar ligt Ierland ?" Toen ik hem verklaarde dat we daarvoor tweemaal de zee overmoesten, trok hij een bedenkelijk gezich en vertrouwde mij toe :
-"Had ik dat tevoren geweten, dan hadden mij hier niet gezien !"
- "Trek er u niets van aan, een soldaat trekt zijn plan !"

Na het appèl was er uitdeling van eten, dat echter nog door onszelf diende te worden klaargemaakt. We ontvingen elk een brood, een vierde deel van een pakje margarine, verder elk een lap vlees en een stukje spek benevens aardappelen.
Het gaf heel wat moeilijkheden om die voorraad heelhuids naar ons logement te brengen, te meer daar we er niet op voorzien waren om al deze zaken behoorlijk in te pakken.

Met vlees, spek en margarine boven op het brood en mijn broekszakken volgepropt met aardappelen trok ik, vergezeld van Pauwke, Lange Jef en dikke Miel, terug naar onze inkwartiering. Onderweg hadden wij voortdurend last met de vliegen die het op het vlees gemunt hadden.

Het was snikheet en weldra gon onze margarine en smolt zienderogen weg. Pauwke kreeg plots een lumineus idee; sneed met zijn akmes een gat in het brood en stopte daar de margarine in, hetgeen wij hem onmiddellijk nadeden. Plots schoot hij uit :

- "We zijn er vet mee ! Brood en margarine dat gaat, maar hoe ga ik dat vlees en dat spek gebakken krijgen en die patatten koken ?"

Ja, dat was een probleem voor ieder van ons, doch ik rekende erop dat mijn gastvrouwen dat voor mij zouden opknappen.

- "Och, stelde ik hem gerust, "als gij op uw boerderijtje niet gediend geraakt, kont ge maar naar mij. Dan vraag ik of ze in mijn logement voor u willen meekoken."

Toen ik enkele minuten later aan mijn gastvrouwen de moeilijkheden van Pauwke vertelde, bleken ze onmiddellijk bereid de sukkelaar voort te helpen en wilden hem tevens nachtverblijf geven indien ik mijn bed met hem wilde delen.

Vlug ging ik Pauwke opzoeken en vond hem in de schaduw van het karrekot met een reeds flink aangesneden brood op de knieën. Toen ik hem het nieuws vertelde stond hij haastig recht, sloeg het zand van zijn broek en liep in zeven haasten naar de schelft, om zijn grote kartonnen doos te halen. Even later was hij terug, vloekend en sakkerend omdat de ratten er reeds een gat hadden ingeknaagd... Gelukkig was er echter binnin geen schade, wat hem ietwat kalmeerde, en weldra liep hij met grote passen naastmij op, gelukkig als een kind dat een geschenk gaat krijgen.

Toen ik Pauwke even later aan mijn gastvrouwen voorstelde, grinnikte hij schaapachtig en scheen zijn tong verloren en beperkte zich tot een ja- en neen geschud.

Aan tafel was een plaats voor ons ingeruimd en naast elkaar gezeten begonnen we ons middagmaal. Er werd weinig gesproken en de stilte werd slechts onderbroken door het geslurp van Pauwke, die niet minder dan drie telloren soep naar binnen lepelde, gevolgd door een hoogopgestapelde telloor aardappelen, groenten en een groot stuk vlees.
Verdorie, wat kon die eten !

Na het middagmaal trokken wij naar boven om ons nachtverblijf te regelen en stelden vast dat het bed wat te smal was voor ons beiden samen. We legden de matras naast hetbed en trokken lotje. Pauwke kreeg de overtrokken ressortbak en grinnikte tevreden :"Hier al ik tenminste door de koeien niet meer wakker gemaakt worden !"

Hij installeerde zijn grote kartonnen doos naast zich, trok zijn schoenen uit en legde zich neer om zijn tekort aan slaap in te halen. Het duurde niet lang of door de kamer klonk een luid gesnurk, dat hoelanger hoe meer op mijn zenuwen werkte, zodat ik mijn matras verliet en terug naar beneden trok om op mijn eentje op het graspleintje achter het huis, m'n middagrust te nemen. Rond 2 uur maakte ik Pauwke wakker voor het appèl van 3 uur te Rode, waarbij nog een bedeling van eten voorzien was. Elk, met een opgerolde boodschappentas onder de arm, verlieten wij ons logement om enkele tiental- len meters verder Dikke Miel en Lange Jef op te pikken, die elkaar weeral volop aan 't uitschel- den waren. Lange Jef had volgens dikke Miel de aardappelen slecht geschild terwijl de Dikke ze zonder zout had gekookt en tevens het vlees had laten aanbranden. De treiterende stem van de Lange werkte op de Dikke als een rode lap op een stier, zodat deze telkens bulderend uitschoot en met zijn armen en vuisten rondsloeg lijk molenwieken. Geen middel om hem aan 't zwijgen te krijgen en toen Pauwke ten slotte partij trok voor de Dikke zat het er bijna bovenarms op toen de Lange smalend zegde :

56/25

"De grootste ezels trekken altijd aan 't zelfde zeel..."
Toen we eindelijk aan het station te Rode kwamen werd ons meegedeeld dat er geen appèl zou zijn, zodat onmiddellijk de voedselbedeling plaats had. In een lange rij werd aangeschoven bij de bedelingstafels, waar veel te traag naar onze mening de uitdeling van voedsel doorging.
Pauwke, die meer vooraan in de rij had plaats genomen, kwam mij opzoeken na zijn rantsoen te hebben ontvangen.
"Zeg Jef", zei hij, "vraag gerust voor twee man. Ze controleren het niet"
"Hebt gij ook voor twee man gekregen ?"vroeg ik hem.
"Nog veel meer, ik zegde dat ik voor 5 jongens eten kwam halen"...
Pauwke toonde zijn volgepropte boodschappentas en wees op een pak biefstukken en gerookte hesp, een drietal broden en twee pakjes margarine.
-"Zorg gij maar voor de confituur, kaas en de rest", vertrouwde hij mij toe, en ging in afwachting tot ik klaar was, in het gras liggen.
Toen het mijn beurt was, overzag ik even de uitgestalde eetwaren en deed vlug mijn keuze er bijvoegende dat ik tevens het rantsoen van mijn kameraden moest meebrengen, daar wij samen maar over één boodschappentas beschikten.
Naast twee broden, twee lappen vlees en hesp, en een pakje margarine, legde ik tevens nog beslag op vier eieren, koffie en cichorei, suiker en zout, enkele sneedjes kaas en wat confituur dat ik in een stevig stuk wit papier verpakte.
Toen ik Pauwke mijn voorraad liet zien, straalde hij van genoegen en besloot : -"Wij zullen hier geen honger lijden !"

In ons logement aangekomen deponeerden wij onze voorraad in de kelder en deelden hiervan tevens gul mede aan onze gastheren. De zes dagen die we te Rode doorbrachten waren voor ons, soldaten in burger, de interessantste van heel ons verblijf in de 6e brigade. Pauwke zorgde elke dag dat onze voorraad steeds meer dan voldoende werd aangevuld, terwijl ik mij meestal de moeite niet faf om te Rode mijn dagelijks rantsoen of te halen.

Veel te vlug kwam het bevel om ons klaar te maken. Op Maandagavond kregen wij voor het eerst een ernstig appèl en werden de afwezigen genoteerd en opgespoord, terwijl wij tevens het bevel kregen ons 's anderdaags te 6 uur 's morgens aan het station te Rode te verzamelen om naar Oostende te vertrekken.

Onze laatste avond te Rode besteedden wij aan het in orde brengen van onze valiezen. In de kelder lagen nog een vijftal broden naast meer dan een kilo gerookte hesp en spek en enkele pakjes margarine. Toen ik Pauwke voorstelde dit alles aan onze gastvrouwen over te laten, daar het leger ons toch verder zou bevoorraden, wou hij er echter niet van weten. Hij wilde beslist toch een deel hiervan als reserve meedragen en zo kwam het dat hij naast zijn grote kartonnen doos nog een klein aardappelzakje vulde met een deel van onze voorraad : een tweetal broden, een paar pakjes margarine en de gerookte hesp.

Het spek, dat nogal vet uitviel, liet hij achter....

J.V.

OURODENBERG 4 - WESPELAAR 3

Voor een gering aantal toeschouwers werd deze mooie partij betwist. De opgooi werd gewonnen door Wespelaar. Ze liepen vlug van stapel en gingen dank zij het windvoordeel tot een algenmene aanval over. Onze jongens bijten geweldig van zich af, en weten tot het offensief over te gaan, waardoor een corner wordt afgedwongen op de 16 min., genomen door Verbinnen, welke Poliet Van Dijck benut om de stand te openen. De bezoekers nemen hierop het initiatief in handen en volgen het voorbeeld van onze jongens. Op de 24' ontzet Franske Aarts onvoldoende buiten het bereik echter van Wouters, Willy Boeyen kan onderscheppen en jaagt de bal in eigen netten (1-1). De gasten komen nu onder schot en het is Wouters die een mooi schot van de buitenlinks kan onschadelijk maken. Het golft steeds over en weer. Wespelaar speelt met dieptepassen op de puntspelers, dat telkens gevaar levert voor de Ourodenbergse kooi, terwijl onze jongens met korte passen mooie aanvallen opbouwen die niet van alle gevaar bloot blijven.
Op de 30' kennen onze O.S.sen sukses. Op pas van Charel Vleugels missen keeper en rechterback het leder, hetwelk langs Verbinnen in het doel belandt. (2-1) De bezoekers spannen zich opnieuw in en op de 33' wordt de rechtsbuiten bediend met mooie dieptepas, die niet aarzelt om te scoren.(2-2)
De gasten beginnen het nu te menen en zetten de bezoekende verdediging aan het werk. Op de 40' schiet Serneels juist naast de zijstaak. Oud-Lyraspeler Hendrickx waagt ook een schot naar doel, zonder resultaat echter, twee minuten later jaagt Hendrickx nogmaals de bal naar doel, welke een prachtige keeper op zijn plaats vindt. Met Ourodenberg in de aanval, wordt de rust gefloten.

Na de koffie gaan onze jongens zich voor het doel van de gasten plaatsen, en op de 5' lost Verbinnen een prachtig gericht schot op doel hetwelk door de keeper met brio opgevangen wordt. Wespelaar komt praktisch niet meer over de middellijn, en wordt verplicht zich op verdediging terug te trekken. Op de 27' scoort Frans Verbinnen, maar een bezoekende speler puncht de bal uit het doel en de scheidsrechter beslist... penalty, welke door Willy Boeyen wordt omgezet 3-2. Amper 5' later komt Serneels alleen voor doel en plaatst de bal ver naast.
Op de 35' krijgt Serneels de bal toegespeeld van Hendrickx, welke hij in de handen van de keeper geeft. Wanneer Wespelaar voor de derde maal de halflijn overschrijdt, helpt Boeyen hen een handje en speelt op de 38 min. naar onze uitgelopen keeper, echter buiten zijn bereik en het is 3-3. Slechts twee minuten later zet Hendrickx een strafschop om, door de referee afgekeerd wegens offside.
3' voor het einde neemt Hendrickx voor de tweede maal een strafschop welke de eindcijfers vastlegt 4-3.

Meynkens en Verbinnen speelden ver boven hun gewoon peil, terwijl Vleugels als rechtsbuiten zijn man stond. Een aangename partij zonder incidenten, met een goede leiding, en een kameraadschappelijk verband tussen de thuisploeg. Verdiende overwinning van onze O.S.sen !

DE JEF.

56/27

Nieuws uit Die Scone

April begint steeds met een grap, en ook dit jaar hebben vele Aarschottenaars zich laten bij de neus nemen door een vernuftig samengestelde aprilgrap van een weekblad uit de streek, dat de oprichting aankondigde van een autofabriek op de Betekomse steenweg. De plaatselijke burelen der syndicaten hebben de eerste dagen van opril werkelijk met de handen in het haar gezeten toen tal van werkwilligen naar inlichtingen kwamen vragen over de aannemingsvoorwaarden. Och kom, de op de dril gezette Aarschottenaars hebben toch nog een troost daar zij niet de enigen waren die bij de neus werden genomen. "De Volksmacht" nam de volgende week ter goeder trouw de aprilvis over als zijnde een werkelijkheid en tevens zorgde "La cité" en "La libre Belgique" voor de verdere verspreiding van de aprilfantasie. Hoe een dubbeltje toch rollen kan !

Nochtans zegt men steeds : "Geen rook zonder vuur". Zal er van een automobielfabriek niets in huis komen, toch bestaat er veel kans voor oprichting van een textielfabriek te Aarschot. Een Westvlaams textielbedrijf dat zich wil uitbreiden heeft reeds onderhandelingen aangenknoopt met enkele grondeigenaars om zich de nodige terreinen aan te schaffen. Laat ons verhopen dat een spoedig accoord mag bereikt worden...

Ja, Aarschot breidt zich uit, zowel op economisch gebied als op bestratingsplan. Vooral aan dit laatste wordt de laatste weken hard gezweet door tal van mannen die het werk als een doodzonde aanzien en alle minuten snakken naar een uurtje rust. Naast de voortzetting der werken aan de Tieltse baan, die men vorig jaar niet heeft kunnen afmaken, werd op de Schransstraat een voorlopige straatweg aangelegd terwijl aan het Kapt.Gilsonplein een parkje werd gemaakt met parkeerplaatsen benevens een rechtstreekse verbinding van de Leuvense steenweg met het station. Hier vooral wordt weinig gerust en de mannen zijn er dan ook niet gaarne bij, maar ja, alles moet hier in orde zijn voor 3 juni, daar Gust Paessens aldaar dan absoluut het monument Gilson wil inhuldigen. Zeggen dat er op de Leuvense steenweg nog altijd mensen zijn die niet weten wie Kapt Gilson is. Sommigen verwarren hem nog steeds met de kasteelheer Gilmont van de Liedeberg, en vinden dan ook dat Paessens nu toch wat begint te overdrijven. Bij hun weten heeft Gilmont te Aarschot toch in 1914 niet tegen de Duitsen gevochten. Wij laten het aan anderen over het hem duidelijk te maken want als het bier is in de man, dan blijft de wijsheid in de kan...

Nu wij toch van bier bezig zijn.: er is in de stationstraat een nieuwe café geopend "De Orgelman", bij Flor Claes, waar men bij het drinken van een smakelijke bruine kan luisteren naar een prachtig programma op een hammondorgel. Ik ben er al eens naartoe geweest en ik heb het mij niet beklaagd, evenmin als de mannen die deelgenomen hebben aan het paasontbijt van de K.W.B., en die, terwijl ze meters pensen verorberden, met één oor naar het orgelrecital van Flor luisterden.

In de Martelarenstraat werd het oud huis van Jef Mussche herbouwd en legde Harry Heylen beslag op de vroegere winkelruimte, waardoor hij zijn reeds bestaande winkel met een mooie moderne etalering uitbreidde. Het is opvallend hoe de laatste tijd te Aarschot de textielwinkels zich hebben uitgebreid... 't Schijnt dat zij meer de wind in de zeilen hebben dan de café's, waar het over 't algemeen nogal stil is. Niettegenstaande dat heeft de Brouwerij Valvekens het huis van Jef Pompier, op het begin van de Leuvense steenweg, opgebroken om aldaar een moderne café in te richten. Maar ja, wat helpen kaars en bril als de Aarschottenaar niet drinken wil....

Wat de rest betreft geloof ik niet dat er nog veel over Aarschot te vertellen valt, buiten de benoeming van een nieuwe politieagent en een herboren Aarschot-Sport, dat tijdens de twee laatste wedstrijden meer doelpunten maakte dan op de zes eerste wedstrijden van de heenronden.

Tot de volgende maand ! J.V.

56/28

Redaktie

IIe Jaargang - juni 1956
N° 9

Beste soldaten en soldatenvrienden,

Met de regelmatigheid van de beste klok hebben we de briefjes van almanak getrokken tot juni te voorschijn is gekomen. Zon of geen zon, onze Kasseistamper krijgt nog gene congé, hij moet de baan op naar al die kazernen en kantonnementen waar onze jongens wachten op wat nieuws uit de lieve heimat.

Ja, onze Kasseistamper is al een hele vent geworden. Hij is uit de bussel en begint zijn woord mee te spreken in de Aarschotse wereld !

Ditmaal is er weer een briefje van Sonja bij ! Wie schrijft een liefdebriefje terug aan dat bravë meisje ? Soldaten, laat uw liefde eens overkoken !

Een verslag van het afsterven van Onderluitenant, André Verbeeck, nieuws uit Aarschot, de Sportmagazine, de parochieklapper en de moppentrommel hebben dit nummer negen, als een wagen volgeladen.

Soldaten, wij vragen en hervragen uw adresverandering ! Dat is toch een klein werk !

Zomerse groeten van

DE REDAKTIE.

Dit is niet voor EZELS, noch voor KWEZELS

Vriend Soldaat,

Er is een oud Vlaams spreekwoord dat altijd waar blijft :

"Wilt ge gelukkig zijn voor één dag, slacht een varken !
voor één week, win een proces !
voor één jaar, treed in het huwelijk !
voor gans uw leven, wees een eerlijk man !
voor eeuwig, wees een vurig christen !! "

Wij willen vooral bij de twee laatste regels blijven stilstaan. Welke soldaat verlangt er niet gelukkig te zijn voor gans zijn leven, ook onder zijn kazerneleven ? Wel, wees dan eerlijk tegenover uzelf, eerlijk tegenover de naaste en eerlijk tegenover God en de Kerk, waartoe gij toch behoort door uw doopsel !

Beste vriend soldaat, misschien waart ge op uw parochie, in uw geliefd Aarschot een vurig lid van de bond van het H.Hart. En omdat het nu toch de maand is van het H.Hart moogt ge gerust weten dat uw priesters en uw ouders er voorzeker aan houden dat ge lid blijft van die H.Hartbond, ook tijdens uw legerdienst, waar ge ook moogt gekazerneerd zijn ! Zij wensen en verwachten dat ge bij het afleggen van uw battle-dress, eenmaal naar uw parochie zoudt terugkeren als volwaardig lid, even volwaardig of nog beter als toen ge vertrokken zijt !

Men zegt zo dikwijls, en er zal dan ook wel iets van waar zijn, dat het soldatenleven veel gevaarlijke kanten heeft, nog niet zozeer voor het lichaam, maar meer nog voor de ziel. Een soldaat leeft zo dikwijls als een schip midden de storm !
Helaas, meer dan een is in die gevaren ten onder gegaan en velen zijn uit het leger teruggekeerd als wrakken, als bedorven kerels, geestelijk gebroken, vernietigd. Anderen werden er onverschillig op gebied van geloof en godsdienst.

Goede vriend soldaat uit onze parochie, dat mag u niet gebeuren, dat zoudt ge zelf niet willen, en dat zou uw moeder niet willen, neen duizendmaal neen, dat mag niet of dat zal niet !

Daarom zult ge, naast de vele middelen, die ge kent ook het krachtigste middel gebreuiken dat u de nodige en onfeilbare sterkte zal geven, namelijk het regelmatig gebruik van de sacramenten ! Indien er bij uwaalmoezenier een H.Hartbond bestaat, tracht er dan een vurig en voorbeeldig lid van te zijn maar blijf in ieder geval ook lid van uw bond in de parochie. Hoe schoon is het te zien hoe sommige mannen bij de thuiskomst op de zondag van de Bond trouw op post zijn om mee op te stappen naar de communiebank samen met de andere bondsleden. Daar laten ze zich wegen ! Daar tonen ze hun trouw aan Christus ! Laat daarom toch nooit een maand voorbijgaan zonder biecht en communie !
Die krachtbronnen kan niemand missen, vooral gij niet nu gij op de strijdposten staat ! Daarin zal uw kracht liggen en met die kracht kunt gij elke storm trotseren. Wees een vurig christen, een echte en uw voorbeeld zal ook anderen aansporen tot navolging.

Dat zal mannenmoed vragen, maar ge zijttoch een man of ge zijt het niet ! In het overwinnen van de grootste zwakheid behaalt een man toch zijn grootste zegepraal !

Met beste groeten en gebeden van alle bondsleden,

Genegen in X°

L.G.

Parochie NIEUWS

56/30

Een warm meizonneke speelde in het stadspark op de bloemen en op de gezichten van twee jonge moederkens die een blinkend kindervoituurke voortduwden. Ze kwamen van de weeg en waren danig content omdat hun kleintjes de laatste week zoveel waren bijgekomen. Ze stopten bij een bank en zetten zich neer terwijl die kleine wezentjes in de zon begonnen te kraaien van pret...
Ze begonnen te klappen over de kinnekens die de laatste tijd waren bijgekomen in Aarschot. Ze hadden horen vertellen dat Evarist Jacobs een Marc had bijgekocht en dat er bij Marcel Schellens een dochtertje was geboren. Ja, en bij Ausloos, die kiekenkweker in Schoonhovenbos kwameen Imelda bij en Florent Piscador op den Doornberg kreeg een Christiane. Dezelfde wijk werd vergroot bij de voorzitter van de werkliedenbond, Jefke Van Meerbergen. Daar kwameen Suzanneke bij. Aan de statie bij Jef Van Rsien is een tweeling geboren. Maria Fobelets heeft in Jacqueline en Jozef een koningswens zien in vervulling gaan. Op de Langdorpse steenweg heeft Jos de Rijdt een Guido bijgekocht. Angèle Calders die getrouwd is met Paul Van Mol heeft een Liliane ontvangen en Fons van Tricht een Edmond. Op de Pieter Verhaegenlaan is er bij Gène Verhaert een lieve Carine geboren en bij De Mey in de Amerstraat een Julien. Jaak Andries, de man van de soep pik-fijn heeft in het moederhuis een pikfijn dochtertje gaan halen, een Greta. Zeg, dat is waar ook, Denise Frederickx, die getrouwd is met een Oostenrijker heeft in Aarschot een kindje gekocht, een Carlo. Zo kwam er bij Jef Donckers op de Vest nog een zoontje bij, eveneens bij Moons Theofiel een dochter Cornelia. Bij Marcel Thys, die getrouwd is met Malvine Willems kwam een zoontje bij, Eddy. Louis Boeckx en Elza van Horenbeek kregen een Luc en Fonske De Roey uit de Hoogstraat een Albert. Leon Franck (van de suikerbakker van de markt) ontving een Marina en Edward Gijbels en Rachel Grandjean een Louisa. Jeanne Branders de vrouw van Jan Hendrickx kreeg een eerste kindje Monique en Jeanneke Vets, de dochter van Rozeke de Craeker, die getrouwd is met Devos Pierre in de Lombaardstraat, zagen een Daniël komen...

Met al dat praten over kinnekes kopen en kinnekes opbrengen was het vier uur geworden en tijd om een taske koffie te gaan drinken. Ze stonden op en onderweg hadden ze nog kans genoeg om over van alles te klappen. Ze kwamen voorbij de kerk en ineens begon het te luiden en wel met de doodsklok. Weeral niemand gepasseerd! Ja, het is toch vlug gegaan met de moeder van Rosa Tielemans. Meintje was al lang ziek maar op 't laatst is toch alles vlug gegaan. Verleden week is Roger Zeelmaekers ook begraven. Kent ge die ? Die woonde op de Bonewijk recht tegenover Verachtert. Hij was een grote oorlogsinvalied en de laatste jaren fel achteruitgegaan. Wat wilt ge als de dood er mee gemoeid is ! We moeten allemaal eens gaan...
Zie maar eens hoe rap het gedaan was met Jean Goovaerts uit de Amerstraat. Die is vlug vertrokken. Wat wilt ge als ge een hartziekte hebt. Het hangt dan dikwijls aan een zijden draadje... Het droevigste sterfgeval van de maands is toch wel het ongeluk van André Verbeeck. Dat heeft ne mens gepakt. Zo jong nog en komen te sterven in een vlieger ! Het moet toch erg zijn voor die moeder ! Het was een koninklijke begrafenis maar daarmee heeft dat mens hare jongen niet terug ! Voor dat meisje waarmee hij kennis had moet het ook erg zijn...

Zo verder geklapt komen ze voorbij de fotowinkel van Claes en zien daar de trouwfoto's staan. Ziet eens hoe schoon ! En wat een rijk kleed. Dat is toch geen van Aarschot ! Kent gij die ? Neen, maar dat koppel daar, dat is die van Van Dessel van de Scharnsstraat, Maria, die overtoer getrouwd is met Miel Cuypers van Schaapsvijver. Warke Janssens is immers toch ook getrouwd met een van Malcorps. Ik heb die toch in de kerk horen afroepen en dat moet nu toch gebeurd zijn ! Uit de Martelom is Staf De Wel ook weer vertrokken. Met wie is hij getrouwd ? Wel met Marie-Louise Meeken. Die van Jolièvie is getrouwd met Virginie Van Wanghe.
Zo gingen ze van elkaar weg, ieder naar zijn eigen keuken en koffietafel....

56/31

De maand mei is weeral voorbijgegaan in de sleur van het dagelijks gebeuren en de enkele aktiviteiten die ons uit deze onverschilligheid kwamen schudden waren niet zo erg talrijk. Vernoemen wij de opening van het visseizoen op de vijvers van Schoonhoven en de prijskamp van het verbond der Aarschotse lijnvissers, dat door Hubert Torfs gewonnen werd met een vangst van 350 Gr. 't Is toch spijtig dat de Demervissers de laatste tijd hun toevlucht moeten gaan zoeken in de vijvers, willen zij een visje bovenhalen. De eens zo visrijke Demer is totaal onvruchtbaar geworden en de laatste dagen verspreidde hij weer opnieuw zijn vulgaire parfum over de stad, zodat de demerbewoners, ondanks de hete dagen, hun vensters en deuren liefst gesloten hielden.

Wel zijn we aangegrepen geworden door het vliegtuigongeluk dat onderluitenant André Verbeeck overkwam te Seraing. De begrafenisplechtigheid welke te Aarschot doorging, onder een grote toeloop van volk, heeft eens te meer bewezen dat de bevolking met haar opgeroepenen meeleeft.

Naastdeze droeve gebeurtenis, kregen wij deze maand de viering van het 65-jarig bestaan der Boerengilde en vorige zondag de onthulling van het Gilsongedenkteken. Een Grootse optocht had hiervoor plaats waarbij de schoolkinderen weeral van karwei waren en tot dank van hun medewerking achter het volk werden geschoven bij de onthullingsplechtigheid, zodat ze zich hartgrondig verveelden.

Gelukkig zullen de voetbalsupporters zondag hun verveling kunnen verdrijven daar Aarschot-Sport een wedstrijd heeft georganiseerd tegen het verbond der Hagelandse clubs. Zwart-Wit zal bij deze gelgenheid de proefwagen met een viertal vreemde spelers in de hoop hiervan een tweetal te kunnen aanwerven. Het schijnt dat men Geen Van de Broeck de gelegenheid wil geven, na 17 jaar trouwe dienst, van club te veranderen. Geen is nog verre van versleten en kan in lagere clubs voorzeker nog een aantal jaren mee. We zijn eens benieuwd in hoeverre Aarschot Sport er zal in slagen een degelijke ploeg in elkaar te timmeren, te meer daar Zwart-Wit, bij een eventuele degradatie van Diest, zal promoveren.

J.V.

56/32

OURODENBERGNIEUWS

PAROCHIENIEUWS :Geboorten, Huwelijken en overlijdens werden nog niet bekend gemaakt.

DE GENADENOVEEN.

Op Vrijdag, 8 Juni vieren we het feest van het H.Hart, het patroonfeest van onze parochie. De Voorbereiding tot dat feest zal geschieden door een plechtige noveen. De noveen van voorbereiding tot het feest wordt algemeen aanzien als een bij uitstek geschikte tijd om bijzondere genaden te bekomen. Zij wordt daarom de genadenoveen genoemd. Dit jaar wordt het bovendien een "jubel-noveen" ter gelegenheid van het eeuwfeest der uitbreiding over de ganse Kerk van het H.Hartfeest door Pous Pius IX in 1856. Waarin zal die noveen bestaan ?

1) Vanaf 31 mei dag,van Hoogwaardig, tot 8 juni, feest van het H.Hart, dagelijkse algemene Communie en Litanie van het H.Hart.
2) Dagelijks familiegebed thuis rond het versierde beeld van het H.Hart
3) Noveen van verzoening en naastenliefde omwille van de liefde van Jezus' H.Hart

Met aandrang verzoeken wij al de parochianen hun uiterste best te doen om die noveen te volgen, al de kinderen worden die negen dagen verwacht in de H.Mis maar ook een indrukwekkend aantal grote mensen. Met goede wil kan men veel ! Wie gelooft en betrouwt op het woord van God, kan de zegenrijke beloften van het H.Hart van Jezus niet vergeten !

-oOo-

OURODENBERG-SPORT.

Ourodenberg heeft dus de titel op het nippertje veroverd, met slecht 1 puntje. De commentaar die men hierover geeft is natuurlijk alles behalve goed. Had het zo geweest dan waren ze kampioen, en als het zo gegaan was dan stonden ze verschillende punten los; er wordt b.v.gezegd, indien de gebroeders De Wel bleven akteren tot het einde der kampioenschappen dan hadden onze jongens gepromoveerd. Dat is niet onmogelijk, maar heel zeker is dat niet ! Er waren nog ploegen in deze serie die te duchten waren, o.a. Boortmeerbeek, Haacht, Schoonderbueken, Hougaarden, e.a. die lang geen katjes waren om zonder handschoenen aan te pakken, wie durft beweren dat een z.g.n.volledige ploeg de wedstrijden, die thans in het nadeel van onze jongens zijn uitgevallen, zouden gewonnen hebben ? Een ploeg die kampioen wordt mag zeggen : "Wij hadden Dame Fortuna aan onze zijde !"
Moesten wij ons steunen op het aantal gescoorde doelpunten dan zou men mogen zeggen "Ourodenberg was de beste ploeg", wat niet altijd het geval is, er zijn ook nog een aantal tegendoelen, neemt men nu het goalgemiddelde, waarop eigenlijk een ploeg dient geschat, dan kan men tot de vaststelling komen dat een ander elftal de bloemen had verdiend, aangezien er elf spelers akteren en niet alleen een aanvalslinie. Uitleggen is goed - dat kan iedereen - maar de gapaste uitleg geven kan niet ieder supporter, dat ondervindt men dikwijls bij een kaartspel."Hadt een tegenstrever die of een ander kaart gespeeld dan kon ik niet verliezen of had ik die kaart bijgehad dan had ik zeker gewonnen" hierbij past het spreekwoord :"De dood blijft een oorzaak al sterft ge van..."

DE ENIGE WIJZE OM EEN VRIEND TE HEBBEN IS : ER EEN TE ZIJN (Emerson).

Het seizoen '55-'56 is voorbij en wij hopen dat onze jongens het volgende kampioenschap een weinig meer geluk zullen hebben, en de bloemen zullen mogen plukken, die dit jaar door Haacht voor hun neus werden weggekaapt.

Wij blijven dus nog de supporters van onze zwart-gelen en wensen hun een succesvol seizoen 1956-'57, niet nalatend hun aan temmoedigen op het terrein aan 't Kerkhof en desgevallend op verplaatsing !

DE JEF.

56/33

draag je lach door de dag; en door je hele leven voort

Brief van Sonja

Aarschot, Mei 1956

Lieveling,

Zoals een dame uit de hoge wereld zit ik met veel air aan de grote bureau van paps, en schrijf ik u dit briefje met "zijn" pen en paier... Ge moet weten dat ik alleen thuis ben, en dan kan ik mij dit wel veroorloven... Ik zou willen dat wij ook eens zo'n bureau hadden, en 'n grote bibilotheek met vele mooie boeken in. Weet ge, lieveling, ik heb een zwak voor boeken, ik zou er graag heel veel hebben, om er 's avonds knusjes mee in de zetel te zitten, als men moe g werkt is, en dan een uurtje gezellig lezen...Fijn zeg !

Och ja ! Ik zou u nog vergeten te bedanken voor uw laatste briefje. Wat heb ik gelachen toen ik het las ! Ik had wel eens willen zien wat 'n gebadder en gefoeter het 's morgens op uw kamer geweest is, toen ze allemaal tot de ontdekking kwamen dat alde schoenen met de nestels aan elkaar waren gebonden Dat er getierd en gescholden werd kan ik me best indenken en dat er lang gezocht geweest is voor eenieder de zijne terugvond ! Maar het beste vond ik die enen die tot de ontdekking kwam, dat hij twee verschillende schoenen aan had, juist op 't ogenblik dat ze voor de inspectie binnenkwamen... ja ! iets wat zelden of niet gebeurt, is op zulke momenten natuurlijk altijd mogelijk.

Zeg ! Toen had ik even een vlieg willen zijn, eerst en vooral voor uw snuitje te zien en ten tweede, om het hart zien te bonzen van de dader. Die zal ze dat ogenblik wel genepen hebben ! Gelukkiglijk is alles goed verlopen, en volgens ik verder kan lezen hebben jullie er later nog veel pret aan gehad.

Nu ga ik weer stilaan eindigen. Wil je me laten weten of je zondag bezoek mag ontvangen en op welke uren, dan zou ik graag eens overkomen. Nu het zomer is zijn de dagen al wat langer, en is het gezelliger om reizen dan in die donkere, killige dagen.

Dag liefste mijn ! Tot zondag dan. Ik breng wel wat snoepgoed mee, hoor ! Nog vele dikke kusjes in afwachting van ons wederzien !

Uw trouwe
SONJA.

MAN ZIJN BETEKENT TROUW ZIJN !!

56/34

Brief van een Afgezwaaide aan de ARME schachten

'S Zaterdags 's morgens kwamen we te Brussel aan, een hele nacht trein om van Soest te komen, 't was ook weer geen Orient Express, overal waar een zijspoor lag, stonden w'er op. Het viel nogal mee om in Aarschot te geraken en om half twaalf arriveerden we er. We sloegen onze nieuwe sjarp rond onze nek, pakten ons valies in de hand, zwikten onze kit-bag op de schouder en stapten het station uit recht naar de sjiekste taxi van Coremans, want nu of nooit was 't de moment om den dikke uit te hangen...

Aan ons huis stopten we, ik zag 't gordijntje al opzij gaan, ik smeet mijn huisraad op de grond, een laatste krijgsgeschreeuw met beide handen in de lucht tot afscheid aan de Lowie en de Frans die verder door moesten en dan stormde ik ons huis binnen. Ik geloof dat heel de familie daar stond ! en ook... Frieda, de vriendin van mijn zuster (aan wie ik in Duitsland zoveel had gedacht).

Wel mannen, ge zult het misschien flauw vinden, maar ik was er door gepakt. Zowel mijn vader als mijn moeder, mijn grootouders als mijn twee suikeren tantes, mijn broers en zusters heb ik hartelijk gekust. Frieda had haar kodak bij en heeft ons allemaal in groep gefotografeerd, achter ons huis met op de achtergrond de witte berk die in onze hof staat.

De flessen stonden op tafel en er werd gegeten en gedronken en gefeest tot een laat stukske in de nacht. Want, mannen, onze vaders zijn nog altijd dezelfde idealisten als die van de parabel, die het vetste kalf slachtte toen zijn verloren zoon terugkwam; ze willen het alleen niet te zeer laten zien. En 's zondags zat ik terug in de kerk, in burger en met een zware kop, maar gelukkig en ik probeerde wat te bidden en Ons Heer te bedanken, en mannen in Soest, nu moogt ge 't geloven of niet, maar ik heb ook voor u gebeden... De kameraadsdhap, het schoonste wat in 't leger bestaat, is tijdens die 18 maanden diep in ons geworteld, nooit in ons leven als burger zullen we zo'n vriendschappelijk samenleven nog ontmoeten. Na de mis ben ik eens tot bij mijn baas gewandeld en daar stonden ook de flessen op tafel. Ik tastte eens aan mijn voorhoofd - ik kon terug komen werken : "Maar ge zult toch zeker wel een dag of drie uitrusten zeker ?" "Zeker, zeker ! Wel bedankt."

's Maandags ben ik blijven uitslapen; om 6 u. hoorde ik in mijn droom de klaroen blazen, ik zag me opspringen, me aankleden, bed opplooien, ik zag de refter met de sergeant van week en de officier van wacht, ik zag me de gang schuren, ik zag de vlaggegroet, ik zag de westfaalse vlakte en het oefenterrein Buecke, ik lag in dekking, de vijand naderde, ik loste een schot met mijn SAFN en schoot wakker.... het was 10 uur.

's Voormiddags ben ik met mijn fiets eens over de Orleanstoren en de Leiberg gereden, het was magnifiek meiweer, en ik ben nogal romantisch van natuur. Daar lag nu verdomme Aarschot tussen het nieuwe frisse groen van bomen en weiden... De kerk, de brouwerij met een zwarte pluim rook uit de schouw, 't nieuw begijnhof nog zonder pannen op 't dak, het station waar ik zo dikwijls ben vertrokken voor de volgende twee, drie zelfs vier maanden in Duitsland, met loden benen en pijn in 't hart. Meetshoven, als een groot, schoon park met aan de rand 't Wit Toreke en dan alle torens van de Kempen en die van Mechelen zag ik ook want 't was klaar aan de horizon...

Miljaarde miljaar, ik ben terug thuis en voor goed en nu moogt ge d'er allemaal mee lachen, stoere krijgslieden, maar ik kreeg de tranen in mijn ogen, en ik begon te neuriën, het schone liedje, dat die goeie luitenant, die het zozeer voor zijn soldaten had, ons in Duitsland heeft geleerd : "'t Zijn weiden als wiegende zeeën" en het refrein: "Voor Vlaanderen, Vlaanderen, trille mijn harte vol geestdrift en vuur..." zong ik uit volle borst van op de Orleanstoren.

In 't veld stond een boer te werken en die keek ervan op. "Wat een kwiestenbiebel is dat ?" dacht die zeker; ik heb hem eens gesalueerd en ben naar de Leiberg gereden. De boer werkte verder en dacht in zijn eigen : "'t Is weer Maandagmorgen !"

En op de Leiberg stond de Frans in 't veld, hij was de patatten aan 't aanaarden. Bezie me dat, hij heeft 16 maanden Westfalen afgerotst met een MG van 10 Kg. op zijn schouders en nu staat hij daar met een hak in z'n hand en de zingende leeuweriken boven zijn kop.

"Frans.....Frans !"

Ik rende door de aardappelen, pakte hem met zijn twee handen vast en we zongen samen uit volle borst onder begeleiding van de wind in de bomen en de vogels in de lucht :

"En we zijn d'er van de klas
en we drinken bier met emmertjes..."

helemaal kompleet, met "De herderkens lagen bij nachte" er bij en het alomgekende slotakkoord, brullend over 't veld.....
Dan zijn we op onze rug in 't gras gevallen en hebben wel een half uur gelachen !

Mijn beste kameraden in Soest, in heel Duitsland en overal in alle kampen en kazernes, vergeef me dat ik uw hart heb waterachtig gemaakt. Doe goed uw legerdienst voort, uw tijd komt ook en vlugger dan ge denkt. Hoe schoner uw troep, des te schoner uw afzwaai! Houdt u kloek, gaaf en gezond en komt terug naar Aarschot even fris en jeugdig als ge eruit zijt vertrokken !

G.L.

Uit Hou en Trou wordt Moerenland herboren

ALEE OSSCHOT !!

56/36

De stencil, die ik deze maand uit mijn Remington moet kloppen, komt me ditmaal voor als een zware karwij, en wel om volgende redenen: Primo werd mijn pennevrucht van vorige maand niet opgenomen en netjes ter zijde gelegd voor dit nummer; secundo beleven we op dit ogenblik zowat een "dood" seizoen: de voetbalshoes werden definitief voor enkele maanden aan de haak gehangen, en wat de wielersport betreft, blijt er weinig anders dan enkele kermiskoersen en een paar tweede-rangsklassiekers, waarin onze Nest maar weinig potten brak.

Keren we dus terug tot de voetbal, hier ten minste kunnen we nog een vette kluif afknagen, die evenwel voor de Aarschotse voetballiefhebbers niet gemakkelijk te verteren valt. In de eerste plaats hebben we

HET GEVAL AARSCHOT-SPORT - F.C. DIEST

Onze soldaten zijn er zeker sinds enkele weken van op de hoogte dat het Bestuur van Aarschot-Sport een regelmatige - en rechtmatige - klacht heeft neergelegd tegen F.C. Diest omwille van het feit dat de Kampioenen dit jaar gedurende meerdere maanden een speler in lijn hebben gesteld die niet volledig met de reglementen zou in orde zijn. Het gaat hier over stopper Paul Wouters, een jongen uit Webbekom, die oorspronkelijk aan Schaffen werd afgestaan maar ten slotte bij de wit-zwarten uit Diest belandde. Bij nader onderzoek is gebleken dat er met deze wir-war van overgangen iets niet in de haak is en dat er gegevens voor handen zijn om deze tamelijk ingewikkelde zaak voor de groene bondstafel te brengen. Hoe de hogere bondsinstanties zich zullen uitspreken blijft nog een open vraag: de mogelijkheid is echter niet denkbeeldig dat de B.V.B. er toe besluit aan Diest alle punten te ontnemen die werden verworven met de hulp van hoger genoemde speler. Een dergelijke uitspraak zou tot gevolg hebben dat niet Diest, maar Aarschot-Sport de kampioenstitel zou krijgen en volgend jaar naar Derde Afdeling zou promoveren. Of een mogelijke stijging naar een hogere klasse al dan niet opportuun kan genoemd, willen we hier niet verder uitdiepen. Feit is dat er voor- en tegenstanders zijn. Nochtans menen we dat het voor het A.S.-bestuur slechts plicht was, zo er werkelijk een onregelmatigheid is gebeurd, hiertegen klacht neer te leggen. We kunnen wel bezwaarlijk zeggen dat een promovering op dergelijke manier een sportief sukses betekent, maar langs de andere kant mogen we er wel eens rekening mee houden dat iedere andere ploeg hetzelfde zou gedaan hebben. Wat er nu ten slotte zal van komen? Laat ons afwachten; de komende dagen brengen zeker opheldering. Welke de uitspraak van de B.V.B. ook zal wezen: we hebben er ons bij neer te leggen.

Intussen zit A.S. nog met andere - en o.i. meer belangrijke zorgen geplaagd. Er is namelijk ook het

PROBLEEM LOUIS BROOS.

Iedereen weet dat A.S. over deze eminente speler slechts van jaar tot jaar kon beschikken, omdat Louis nog steeds "eigendom" was van Beerschot. Nu hebben de Antwerpse wit-mauven besloten Louis definitief vrij te laten. We zouden ons hierover slechts kunnen verheugen, ware het niet dat niet minder dan zes clubs zich kandidaat hebben verklaard om Louis "te kopen". Het wordt dus een spelletje van vraag en aanbod en de meestbiedende heeft de meeste kansen... Nu vrezen we er wel een beetje voor dat Aarschot-Soprt in deze zaak aan het kotste eind zou trekken en dit ware o.i. een echte ramp. Louis is immers totaal onmisbaar... Daarom dat we van het bestuur verwachten dat ze al het mogelijke zullen doen om Louis te Aarschot te houden... Ook voor deze zaal zullen de komende dagen beslissend zijn... Laat ons hopen dat het ten gunste van A.S. uitdraait.

IRENE

SPORTNIEUWS UIT ... VOORBIJE TIJD ...

56/37

We kunnen bezwaarlijk zeggen dat de maand april ons overdonderende sportgebeurtenissen heeft gebracht. We beleven zowat een overgangsperiode: de belangstelling voor de voetbalsport is gevoelig gedaald en zelfs een België-Holland, de overwinningen die Aarschot-Sport week na week behaalt, of het feit dat Ourodenberg-Sport een ernstige kans maakt om dit jaar het kampioenschap in de wacht te slepen, zijn niet bij machte geweest om bij de supporters het heilig vuur te onsteken, zoals dit voor enkele weken nog het geval was.

Merkwaardig genoeg voelen de wielerliefhebbers zich al evenmin in hun ellement. De periode der klassiekers is nochtans nagenoeg achter de rug, klassiekers die dan toch voor de Belgen heel wat gunstige resultaten brachten. Maar de chte stemming, neen die is nog steeds zoek, althans te Aarschot, waar iedereen met spanning de dag te gemoet ziet dat het Nationaal Kampioenschap zal plaats hebben.

De wit-zwarte A.S.-sen boekten de voorbije weken enkele schitterende resultaten het geen hun toeliet zich met een viertal puntjes voorsprong de tweede plaats in de rangschikking te verzekeren. Naar alle waarschijnlijkheid zal A.S. zich op deze plaats tot het einde weten te handhavan zodat we gerust mogen zeggen dat de jongens van voorzitter Geens op een mooie prestatie mogen terugblikken. De jongste uitslagen: tegen Grimde (6-2); Montagnarde (6-0); Houdeng (4-3) en Melen (2-0) bewezen afdoende dat onze Sporters nog in prima forme verkeren. Gezien bij deze gelegenheden herhaalde malen beroep werd gedaan op jonge krachten betekent dit meteen een geruststellende vingerwijzing in het vooruitzicht van het volgende seizoen.

Nest Sterckx zorgde voor twee nieuwe overwinningen. In de semi-klassieker "Dwars door België" won Nest de tweede rit en verspeelde hij slechts in extremis de palm van de derde en laatste rit; met een tikje meeval en wat meer doorzicht was Nest er zeker in geslaagd ook het eindklassement van deze wedstrijd op zijn naam te schrijven. De laatste dag van april mocht Nestje de bloemen in ontvangst nemen in de Omloop der Kempen die te Westerlo werd betwist. Tot nog toe veroverde Nest dus dit jaar drie palmen en ik durf er gerust een rondje op verwedden dat hij het hierbij niet zal laten. Het is trouwens duidelijk dat Nest - hoewel hij tot nog toe heel wat prachtwedstrijden reed - nog niet in top-forme is. Hopelijk wordt de konditie van week tot week aangescherpt om op 1 juli a;S. onze stadgenoot de kracht en de moraal te geven om zich voor eigen publiek kampioen van België te spurten. Dit ware zeker de bekroning van de alleszins merkwaardige carrière van de simpatieke Nest.

Het zal onze soldaten zeker interesseren over het Nationaal Kampioenschap enkele détails te vernemen. Er blijft ons trouwens nog maar weinig gelegenheid om hierover uit te wijden, nog amper twee maanden scheiden ons van dit grote gebeuren. Het vertrek heeft plaats te Tienen en vandaar uit zullen de renners, via Aarschot, een grote ronde van 233 km af te leggen hebben doorheen Limburg en zuid Brabant. Terug te Aarschot dienen nog drie ronden gereden op het trajekt Aarschot-Nieuwrode-Gelrode-Aarschot. Het is op deze omloop dat de strijd in volle hevigheid zal ontbranden... In afwachting van de aankomst der Beroepsrenners wordt op boven vermelde omloop een wedstrijd ingericht voor Liefhebbers waaraan de beste onzer amateurs zullen deelnemen. De voorziene 10.000 fr. aan prijzen zullen een hevige en sportieve strijd uitlokken zodat de toeschouwers vanaf het middaguur op een waar sportfestijn zullen vergast worden.

Soldaten, zorgt er voor op 1 juli in congé te zijn...

IRENE

DE 1e MENSEN IN ONZE STREEK (II)

56/38

In het urnenveld uit de Gijmel konden drie verschillende begrafeniswijzen of bijzettingsvormen onderscheiden worden. Vooreerst het gewonee urnengraf, waarin de met beenderresten gevulde urne los inhet zand werd bijgezet. In elke urne lag gewoonlijk een bijpotje, doch de urne was niet afgedekt met een schaal of een omgekeerde tas.
Een andere begrafeniswijze, die in het grafveld het mees voorkwam, was deze waarbij samen met de urne ook de overblijfselen van de brandstapel, waarop het lijk verbrand was, werden bijgezet. De urne rustte meestal op de bodem van de kuil, welke daarna gevuld werd met de houtskoolresten van de brandstapel. De oorspronkelijke diepte van deze graven schommelde gewoonlijk tussen 30 en 60 cm. en de doormeter van de kuil bedroeg 50 tot 70 cm.

Vele van deze urnen bevatten naast de beenderresten eveneens grafgiften onder de vorm van één of meer bijpotjes, die nu eens rechtop, dan weer omgekeerd in de urne waren geplaatst.

Bij het afgraven van de heuvel zag men duidelijk de plaatsen waar de urnen zich moesten bevinden, daar de grafvulling van houtskoolresten zich telkens als een donkere vlek aftekende in de gele zandgrond.

Een derde bijzettingsvorm, die echter niet dikwijls voorkwam, was deze waarin de beenderas niet in een urne was bijgezet , doch rechtstreeks in de kuil was neerbelegd. Enkele van deze graven hadden als grafgiften kleine tasjes en urntjes van dezelfde vorm als de bijpotjes uit de andere graven. Deze eenvoudige beenderbijzetting zou dagtekenen uit de laatste eeuwen voor onze tijdrekening.

Tijdens het systematisch onderzoek van de zandgroeve is gebleken dat men hier te doen had met een niet zeer uitgestrekt grafveld : 23 graven konden wetenschappelijk onderzocht worden ; van een vijftal sporen teruggevonden; van zes andere bleef de urne bewaard en tenslotte zouden nog een twintigtal urnen tijdens de ontginning van de zandgroeve vernield zijn geworden.

Naar het vaatwerk te oordelen zou het urnenveld uit de Gijmel een laat grafveld zijn, waarin duidelijk een voortleven merkbaar is van de oude Hallstatt-vormen en waar zich tevens invloeden doen gelden van een op andere plaatsen reeds ontwikkelde La Tène-Kultuur.

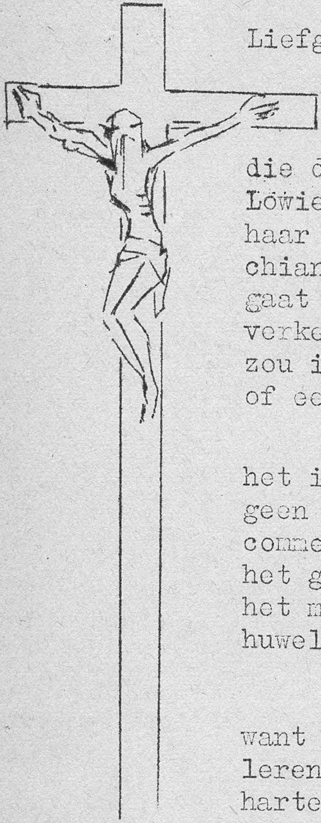
Mogelijk dagtekent het uit de jaren 500 tot 300 vóór Christus, vermits de La Tène-Kultuur I in deze periode wordt gerangschikt.

J.V.

== HET GING NIET. ==

Boer Peu, die sedert enige tijd wegens een verzworen teen in behandeling was bij dr.Pillemans, stond daar voor de man der wetenschap, die een bedenkelijk gezicht trok.
- Vriend , zei de dokter, het schijnt maar niet te willen beteren, wel integendeel. En ik vreeds dat uw andere voet ook aangetast zou kunnen worden. Trek uw andere schoen en kous ook eens uit.
- Dat zal niet gaan, meneer doktoor,antwoordde boer Peu, dan zal ik liever eens terugkomen. Ik heb maar één voet gewassen om naar hier te komen !

Sermoen voor de SLAPENDE KERK

56/39

Liefgeteerde Parochianen,

Vermits er weer zodanig veel jonge koppels zijn die de huwelijke staat bijna zitten te omhelzen, en vermits Suske van Krom Lowieke eergisteren zijn jongste meisje heeft moeten afrossen omdat hij haar met een vrijer ontmoette, denk ik er goed aan te doen, beminde parochianen, eens een ernstig woordje te zeggen over wat het huwelijk voorafgaat en in de wandeling de verkering wordt genoemd. En ik zeg u dat de verkering een schone zaak is, en als jullie er zo niet mee gemorst hadden zou ik er cito een uur lang over spreken kunnen zonder dat de Zustermoeder of een van de nonnekes moest rood worden van schaamte.

Ja, ik zeg U dat de verkering een schone zaak is, het is bijna een sacrament; het gaat er recht op af ! Vroeger bestond er geen verkering, toen liepen er geen verliefden. Het huwelijk was een commerce. Maar met de kerk kwam ook de verkering en zij was het die tegen het gros van de mensen zei :"Mensen, verkeert U a.u.b. De welvaart van het mensdom, de bloei van de familie, het geluk en de degelijkheid van het huwelijk, de waardigheid van de mensen hangen er van af !

De verkering is noodzakelijk, beminde parochianen, want het is door de verkering dat de jongen en het meisje elkaar moeten leren kennen en beminnen. Zij moeten de tijd hebben om na te gaan of hun harten wel op de rechte plaats zitten; of hun karakters kunnen overeenkomen, en of ze wel in eeuwige liefde voor elkaar kunnen wegkwijnen.

Liefde moet er zijn, beminde parochianen. Liefde maakt verliefd en een verkering zonder liefde is als een schouw die niet trekt of als een orgel zonder blaasbalg waar de pijpen van af zijn. De liefde is het cement van de verkering, de chauffage die hen beide verbindt en verwarmt.

Maar de verkering is gevaarlijk als het cement niet deugt en als de liefde niet proper is. En dat gaat er bij ullie niet in, hé snotters, dat ge daar zit ? Ge vrijt er maar op los, goede cement of niet. Ge zijt nog groen achter uw oren en ge zijt al aan 't vrijen dat de stukken in de geburen vliegen. Kalverliefde is dat. Wat zoeken de jonge mannen ? Een deugdelijk, eerzaam meisje ? Bijlange niet ! Een koppel blauw ogen, wat blink en wat smink, wat "sjaar". Maar dat ze het woord van de Schrift gedenken :"Een schone, lompe vrouw is als een ring in een varkenssnuit". Hoort ge dat ? Een varkenssnuit zit er achter en eens dat ge getrouwd zijt, komt ze te voorschijn. En dat zijt ge er meegeschoren, sukkelaars ! Ik zeg u, beminde parochianen, de verkering is slecht alsde liefde niet proper is, en als ge vrijt om U te amuseren. Is dat de voorbereiding op het huwelijk ? Is het huwelijk dan iets als een regering die vandaag wordt gevormd, morgen op één poot staat en overmorgen valt ? Bijlange niet, beminde parochianen.

Verkeert dan op een treffelijke manier, in deugd en ernst. Vrijt elkander niet verloren op loze plekken ver van huis, maar past ook op voor de vlijmende woorden van de schoonmoeders in spe; mijdt de drank der herbergen en de stank der danstenten en hecht meer waarde aan het karakter en een paar flinke armen dan aan wat vergankelijke schoonheid en wat zotte fratsen. Dan zult ge eenmaal het ware geluk bezitten, zoals ik tevens toewens aan Frans Blotskop en Gusta Fijnebol van hier, die zullen vergaderen in de huwelijke staat na de derde roep. AMEN.

Moppen

56/40

PIJNLIJK.

De kellner, die al jaren dienst had in dat groot café, bracht een nieuweling op de hoogte en zei :
- Ziet ge die dikke, die daar juist is binnengekomen ? Dat is een van de tweelingbroeders Pottemans. Hij is zo doof als een pot. Wacht, we gaan eens lachen.
En hij ging naar de tafel van de verbruiker, boog lichtjes en zei beleefd :
- Awel, ouwe zuiplap met wat gaat ge beginnen uw dagelijks stuk in uw kraag te drinken ?
- Voor mij een pot Münchener, zei de andere, en à propos, het is mijn broer die doof is !

-oOo-

AL GENOEG WERK.

Jan was de grootste jongen van de klas, maar daarom niet de braafste. Tot de meester op zekere dag een briefje mee naar huis gaf voor zijn moeder, met de volgende tekst : "Het gedrag van Jan is beneden alles. Wat moet ik met hem doen ?"
's Anderdaags bracht Jan het briefje terug. Onderaan had zijn moeder geschreven : "Meneer, doe er uw goesting mee. Ik heb mijn handen al vol met z'n vader".

-oOo-

FAMILIEDRAMA.

Mie Pladijs kwan zich beklagen bij de politiekommissaris van de wijk dat hare Sus thuis alles kort en klein had geslagen.
- Ha, en heeft hij zijn spijt uitgedrukt toen hij gekalmeerd was ? vroeg de man der wet.
- Nee, zei Mie, ze hebben hem met den ambulance weggedaan eer hij bij kennis was gekomen...

-oOo-

HUISELIJK BEVEL.

Luitenant (op barse toon) :- Soldaat knoop die jas dicht !
Piot (met z'n gedachten elders): - Ja schat.

-oOo-

FLAUW MOP.

- Kellner, breng me nog eens een klontje suiker voor mijn koffie.
- Maar meneer, ik heb er u al zeven gebracht en u hebt ze allemaal in uw koffie gedaan.
- Dat weet ik, maar ze smelten allemaal !

-oOo-

SLECHTE LEKTUUR.

Biechteling: -Eerwaarde Vader, ik heb de mensen in 't openbaar een vloek laten lezen.
Biechtvader: -Zo manneke, dat is een groot kwaad, en hoe hebt ge dat gedaan ?
Biechteling: -Wel, in ons straat hangt een affiche en daar staat op : "Le pays dit non" en bij dat laatste woord heb ik "dedomme" geschreven.

-oOo-

NELEKE.

2e jaargang- juli 1956
n° 1o.

Beste soldaten en soldatenvrienden,

De zomer heeft zijn blijde intrede gedaan op 21 juni, zonder dat we er iets van gemerkt of gevoeld hebben. De vruchten op de velden staan in volle groei en bloei, maar de zon is niet van de partij. Het weder is zonder meer slecht te noemen en belooft er niet beter op te worden. Sint Medard lost alle verwachtingen in, tot spijt van die 't benijdt. Ondertussen echter weten de mensen over wat te praten en zo geraken de dagen toch ook voorbij. Want de zon zal dit jaar toch nog wel eens schijnen...

Ondertussen houdt ons soldatenblad er de goede moed in bij burgers en soldaten. Het blijft regelmatig verschijnen. De inhoud en de afwerking worden naar best vermogen verzorgd. Er is echter iets dat de redaktie op het hart ligt. Wij ondervinden zo weinig medewerking van onze soldaten.

Soldaten, schrijf ons, zet uw verlangens uiteen. Wij willen er ons soldatenblad naar richten. Wij verwachten van u gedachten, opwerpingen, brieven, nieuws. Het antwoord is aan u. Het blad is voor u, van u.
Soldaten, laat ons Uw adres kennen, wanneer gij onder de wapens geroepen wordt. Dan zijn wij tenminste in de gelegenheid u het soldatenblad te bezorgen. Ieder soldaat uit Aarschot moet het soldatenblad ontvangen. Wij willen geen verstotelingen. Iedereen ligt ons even nauw aan het hart.

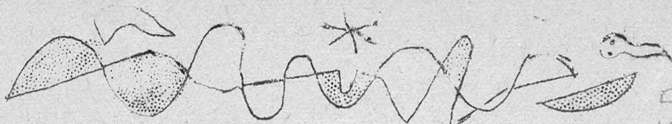
Wanneer gij van standplaats verandert, laat ons zo spoedig mogelijk uw adres kennen. Dan zult gij gedurende gans uw legerdienst het blad ontvangen.

Het nummer van juli zal weer eens echt verzorgd worden. Hoe kan het ook anders. Er is wat gebeurd in onze goede stede en er zijn grote gebeurtenissen op komst als daar zijn het Wegkampioenschap van België voor beroepsrenners, grote Vlaamse kermis enz...enz... Van dit alles vindt u verdere en nadere bijzonderheden in ons soldatenblad van juli.

Wij wensen U veel leesgenot en tot de volgende maal.

REDAKTIE.

Sport 2

Ik vraag me af hoeveel van die duizenden sportliefhebbers daar op de Leuvense steenweg vandaag hun mis verzuimd hebben ! Is dat verantwoord ? En toch is het mogelijk sportman en een deftig mens te zijn. Toch zijn "sportman" en "kristen" geen tegenstrijdige begrippen. Ze kunnen samengaan en moeten samengaan in de mens anders blijft ze niet gezond. Sport kan en moet God dienen. Zo lang ze God dient, zal ze gezond blijven. Wordt ze afgoderij, dan wordt ze onmenselijk. Voorbeelden van zulke sportmannen zijn er. Denk maar aan onze sympatieke Nest Sterckx. Als hij maar enigszins kan is hij in de kerk en met een kerkboek alstublieft !

Weet ge dat Metcalfe, de wereldkampioen-hardlopen, altijd startte met een groot kruisteken ?o.a.op de olympiade te Los Angelos. Weet ge dat in 1947 Robic zijn gele trui offerde in de kerk van Ste Anne d'Auray ? Dat in 1948 Bartali hetzelfde deed in de kerk van Ste Katarina van Siëna ? Dat in 1954 de beroemde Gerstmans te Antwerpen stierf en dat er op zijn doodsbrief stond : wereldkampioen en lid van de Bond van het H.Hart ? Is onze H.Vader de Paus geen grote sportbeoefenaar en sportliefhebber ? Veel heeft hij geschreven en gesproken over de sport : "De goed opgevatte sportbeoefening is een bezigheid voor de hele mens, en terwijl ze het lichaam als instrument van de ziel vervolmaakt, scherpt zij tevens de geest bij het zoeken en het mededelen van de waarheid. Indien de sport voor u een ontspanning is en een aansporing om beter uw werkverplichtingen na te komen, dan verwezenlijkt zij volledig haar doel."

Een sportman, beste vrienden, die een goed kristen is, zal beter sportman zijn. In de grond bestaat er geen beter wetboek dan de tien geboden Gods voor de sportman. We geven ze hier en u zult akkoord zijn om als sportman-soldaat uw leven als sportbeoefenaar of sportliefhebber te richten naar die wetten, die tenslotte gans ons leven leiden naar de vreugde, het grootste geluk.

<u>Eerste gebod</u> : Bemin God boven al en uw naaste als uzelf : Dus nooit uw godsdienstplichten verwaarlozen voor de sport. Altijd uw tegenstrever bejegenen als uw naaste.

<u>Tweede gebod</u> : Vloek niet - Een sportman die vloekt is als een band die ontploft. Slechte kwaliteit, gemis aan beheersing, teken van zwakheid.

<u>Derde gebod</u> : Heilig de dag des Heren - zondagsmis voor alles !

<u>Vierde gebod</u> : Eer vader en moeder - Nooit mag sport het gezinsleven schaden door uithuizigheid, geldverspilling, ontrouw...

<u>Vijfde gebod</u> : Dood niet, geef geen ergernis - Nooit bruut spelen, nooit onzedig zijn, nooit dronkenschap !

<u>Zesde gebod en negende</u> : "Dit is het grote gebod voor de lichaamskultuur" aldus dr.deschamps in "Sporting" Kuisheid is teugel en vleugel voor de sportman.

<u>Zevende, achtste en tiende gebod</u> : Lieg niet, bedrieg niet, steel niet, Fair play ! Belaster de tegenpartij niet. Verkwist geen geld. Steel geen punten ! God is de opperste scheidsrechter !

Beste vrienden soldaten, dit ongewoon lange artikel moge u bevallen. Het geeft stof om wat na te denken, vooral nu de sport aan de orde van de dag is. Gij leest veel, zeer veel over sport, en dat is goed, maar er mag soms toch wel een lepeltje ingenomen worden van een andere smaak. Ook dat zal zeker geen kwaad kunnen. Of zijt ge al zo ver, dat ge over ernstige dingen niet ernstig meer durft nadenken en bezinnen ? Ik hoop het niet voor u en ik twijfel er niet aan ! Ge zijt van Aarschot of ge zijt er niet van. Zo hebben wij dan de grote intentie van de maand juli voor u belicht. God geve dat de sport in uw leven moge beheerst worden door de kristelijke beginselen.

Dit wenst u van harte

geef my maar... sport

56/43

Beste vrienden van den troep,

Nu ik dit bladje in mijn schrijfmachien schuif, hoor ik in de verte luide klanken uit de luidsprekers komen in een bonte mengeling van :"onze stadsgenoot Nest Sterckx zit in goede positie.." en "het slechtste water komt uit de Demer, maar het beste bier uit de brouwerij Tielemans", en hoor ik het doffe gejoel van duizende mensen die naar de Kapitein Gilsonplein trekken om de aankomst te zien van het wegkampioenschap voor beroepsrenners. Uit alle hoeken van het land is die massa naar Aarschot gekomen om de kampioen te zien. En terwijl ik dat zo allemaal beluister en eveneens denk aan de ronde van Frankrijk die gaat komen, dan vraag ik me stil af :Is dat nog sport ? Is het nog sport wanneer 88 renners (van beroep) zich moeten afbeulen voor het plezier van ontelbare toeschouwers, supporters, wedders, gazetlezers, reklameagenten enz. ? Wordt het dan geen geldsport, met al de kromme streken die daarbij te pas komen ?

Zo ben ik dan op het gedacht gekomen van voor u, Aarschotse vrienden in het leger, een kort artikeltje samen te stellen over de zin en de onzin van de sport, omdat onder de ontspanningsvormen in uw kazerne de sport ongetwijfeld ook een zeer voorname plaats inneemt. Daarbij is de sport in onze huidige maatschappij een feit, dat niet kan weggecijferd worden.

Op zichzelf beschouwd is de sport in het geheel niet af te keuren of te verwerpen. Integendeel. Haar voordelen voor lichaam en ziel zijn te groot om niet in dankbaarheid te worden benut. Professor De Naeyer die aan de Leuvense universiteit duizenden atleten heeft gevormd zegt dat echte sport is : vorming van de mens door training van het lichaam. Inderdaad, door het lichaam te trainen kan men zijn karakter vormen. Een echt sportman moet een gentleman zijn. Onbaatzuchtig : geen geldgier. Altijd eerlijk en beheerst : zichzelf overwinnen. Nooit brutaal of nijdig. Edel : kunnen verliezen zonder ontmoedigd en kunnen winnen zonder hoogmoedig te worden. Optimist : er op en er over. Dapper : fluiten van schrik en lachen van pijn. Goede kameraad : samenspelen met de ploeg, niet op zijn eentje. Altijd zedig : sport is geen flirtpartij, gemengde sport is goed voor bewaarscholen. Echte sport, vrienden, is geen krachtpatserij, maar evenwicht. Een os kan altijd sterker, een trekhond taaier en een haring vlugger zijn dan de mens. Echte sport is meer wilskracht dan spierkracht.

Naast de grote voordelen biedt de sport ook zeer vele gevaren. Hoe dikwijls gebeurt het niet dat door overdreven krachtinspanningen en het gebruik van pharmaceutische produkten, het lichaam wordt uitgeput en de gezondheid wordt ondermijnd ? Sport kan ook de lichtzinnigheid in de hand werken, het drankmisbruik, de uithuizigheid, de flirt en gemengd gezelschap tijdens de verplaatsingen. Is dat allemaal sportief ? Sport die afgestemd is op winstbejag is meestal noodlottig voor de fair-play en neemt de vreugde weg die de sport kan brengen. Sport maakt een mens dikwijls hoogmoedig en eerzuchtig. Hoe menigmaal staat sport het godsdienstig leven in de weg. Zeker als schouwspel kan de sport veel mensen ontspanning geven. Zelfs weddingen en pronostieken zijn geen zonde, zolang het matig gebeurt en met geld dat niet nodig is voor het huishouden. Maar is het nog redelijk dat een mis altijd te lang duurt en een match nooit ? In de kerk verdraagt men geen koude voeten, op de sportterrein wel !

AL LACHEND DOOR 'T LEVEN

56/44

DE KUNST VAN HET ZIEN.

Op uitnodiging van de Opperste Sowjet had een Roemeens journalist een maand doorgebracht te Moskou, Bij zijn terugkeer werd hij door zijn kollega's van de redaktie met vraggn bestormd.
- Is het waar dat de mensen ginder zo goed leven ? Dat de vrouwen zo'n mooie klederen dragen ? Dat iedere arbeider zijn auto heeft ? Dat de spijshuizen steeds volzet zijn met mensen die daar lekker komen eten ?
- Zeker, ik heb dat allemaal met m'n eigen ogen gezien.
-Zonderzzwans ?
- Zonder zwans !
- En waar is Michael Antonescu van "De Trompet van Bukarest" die samen met u vertrokken is ? Is hij niet weergekeerd ?
- Nee. Die hebben ze in een koncentratiekamp gestoken .
- Oei ! En waarom ?
- Omdat hij, wat hem betreft, zo stom was niets tè zien.

-oOo-

HIJ HAD HEM NOG NODIG...

Een ketje ziet in het uitstalraam van een likeurhandelaar een fles likeurwijn 8,- frank getekend staan, stapt direkt binnen en wil ze teg en deze prijs kopen.
De handelaar weigert. Een "flik" die toevallig voorbij komt wordt door onze sloeber binnengeroepen en na veel over en weer gepraat krijgt deze laatstè zijn goesting.
Wanneer de ordehandhaver en het ketje terug buiten zijn, vraagt de pagadder : "Menier, den agent, wilde gij morge oem dezelfd'uur hier es terug passeire ?"
De "flik" : En woeveui, menneke ?
De Ket : Wel menier, 'k geluuf da'k a nog zal nuudig hemme oem mijn tien frank "vidange" terug te krijge...

-OoO-

DE HARDE FAR-WEST

De Lewis en den Joe, twee cow-boys, stonden bij de ingang van een "saloon" te praten, toen plots de Lewis een groepje van vijf man in de verte aanduidde en tot den Joe zei : "Awel, ziet ge ginder die gast met daat groene hemd..."
-"Neen, ik kan niets onderscheiden," antwoordde de andere.
Hierop trok de Lewis zijn pistool, schoot vier man van het bewuste groepje omver en vervolgde :"Ziet ge hem nu, awel, die gast hé, die haat ik uit het diepste van mijn hart en vadaag of morgen zal ik die eens een vuile toer spelen..."

-oOo-

OP SCHOOL.

In een lage klas der jongere jaren tijdens de godsdienstles.
De meester heeft het over Onze Lieve Vrouw Boodschap. Om de kennis van zijn spruiten over dit onderwerp te toetsen vraagt hij :
- Kinderen, weet er iemand wat dit zeggen wil, Onze Lieve Vrouw Boodschap ?
Algemene stilte. Plots, kleine Jan :-Dit was toen Onze Lieve Vrouw het kindje Jezus de eerste keer op boodschap stuurde.

NELEKE.

Begynhof, begijntjes, vernietiging en heropstanding.

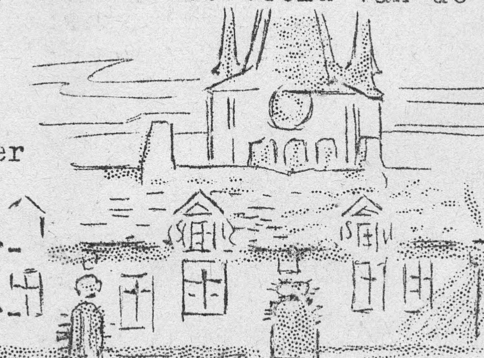
56/45

Na de oprichting van een prachtig, modern rustoord voor onze ouderlingen, heerst er in A arschot een koortsige bedrijvigheid om het eeuwenoude begijnhof zijn vroegere luister terug te schenken. De geschiedenis van deze instelling, die reeds gedurende ruim zeven eeuwen lief en leed van de Aarschotse bewonerm meegeleefd en gedeeld heeft, begint in 1259, datum van zijn stichting. Toen schonk Hendrik III van Brabant in overeenstemming met zijn vrouw, Alice van Bourgondië zijn hofstede met voorraadschuur en andere gebouwen aan enkele godvrezende vrouwen om er een begijnhof op te richten. Zij zouden leven volgens de regel van de H. Begga. Om hun bestaan te verzekeren, voegde Hendrik III nog vele eigendommen aan de stichting toe. Nu in dematerièle behoeften van de Begijntjes voorzien was, konden zij zich geheel en al wijden aan hun godsdienstige en menselijke doeleinden tot heil en zegen van de Aarschotse bewoners.

Het Begijnhof, gelegen langs de Demerboorden, werd door grachten omtrokken en door poorten afgesloten. Deze poorten werden 's morgens te vijf uur in de zomer en te acht uur in de winter geopend en 's avonds te acht uur in de zomer en tè vijf uur in de winter gesloten. De grote ingangspoort bevond zich aan de grote voorraadschuur en gaf toegang tot het hof. Verder had men aan de watermolens een ingangspoort, die heden nogte zien is. Daar woonden de hovenier en de portier.

Een klein poortje tegen de Demerdijk liet de bewoners toe zich naar de O.L.Vrouwkerk te begeven. Hier hing het bedelaarsklokje. Dagelijks te half elf in de voormiddag werd het klokje geluid om de noodlijdenden de uitdeling der spijzen aan te kondigen. 's Avonds, wanneer de poorten gesloten werden, gaf het klokje het signaal aan de mannen dat het tijd was het begijnhof te verlaten. Iedere man, zelfs dedienstdoende geestelijken, verlieten dan het hof. Deze gèwoonte gaf dan de jonge lieden de gelegenheid 's middags "Bedelaarsklok...bedelaarsklok" en 's avonds "Broeken van 't hof... Broeken van 't Hof..." te roepen en te zingen.

De huizen op het Begijnhof bestonden uit twee plaatsen, en werden door een Begijntje bewoond. Boven de ingangsdeur van elk huisje was er een nis, waarin het beeld van de beschermheilige

stond. Het werd door de Begijntjes met
de grootste zorg versierd en vereerd.
De overste der Begijnen was Hofmeesteresse
of werd Juffrouw van 't Hof genoemd.
Zij had de beschikking over een grotere woning
Hier waren de ontvangst- en spreekkamers.
Ook was er een ziekenzaal, fermerij genoemd,
waar de zieke begijnen verpleegd werden en
een boerderij, die in de materièle behoef-
ten van de begijntjes voorzag.

Zo kon het Begijnhof groeien en bloeien in de beleving van zijn uitstekende regltucht en zou jarenlang een oord zijn van veiligheid en stilte. Mooi gelegen tussen Onze Lieve Vrouwkerk

Begynhof

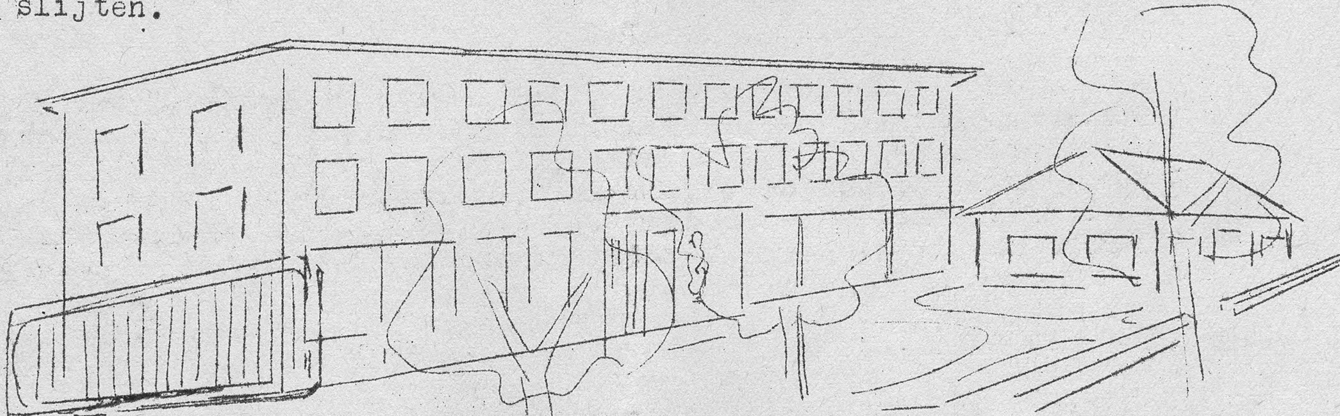

en watermolens, en langs de stad afgesloten door een gracht, vormde het een wereld op zichzelf, een wereld van ingetogen rust en serene kalmte.

In het midden verrees de kerk, omringd door hoge kastanjebomen, beuken, populieren enz. Zij vormde het middelpunt van het Begijnhofleven.

De eerste tegenslag was een brand in 1543. Op 9 februari van dat jaar, feestdag van de H.Appollonia, werd het Begijnhof door een onvoorziene hand verwoest. Ingevolge de troebelen die daarop volgden, de pest, invallen van vreemde overheersers enz. zou het tot in 1636 duren eer de gebouwen terug heropgebouwd werden en het begijnhofleven zijn normale en gewone rustige gang kon hernemen.

Tijdens de Franse overheersing werden de Begijnen verjaagd, hun goederen aangeslagen en het Begijnhof als geestelijke inrichting vernietigd. Het Begijnhof werd met zijn eigendommen overgemaakt aan het stadsbestuur om er een ouderlingengesticht voor beide geslachtenin te richten. De bediening ervan wordt waargenomen door gasthuiszusters en staan onder toezicht van de commissie van openbare onderstand. Tengevolge van de vernietiging van het Begijnhof in 1944, werd een nieuw ouderlingengesticht opgericht waar de oudjes nu in alle comfort hun laatste levensdagen kunnen slijten.

In 1910, tijdens het burgemeesterschap van de Heer Tielemans, werden de Kerk en een deel van het Begijnhof langs de demerkant gesloopt. Hier verrijzen nu moderne burgerswoningen. Hierdoor verloor het Begijnhof een deel van zijn waardigheid en schoonheid. De oase van stilte en ingetogenheid was niet meer.

Tot overmaat van ramp werd in 1944 nog een groot gedeelte van de bestaande gebouwen door de moorddadige bommen vernield en verwoest.

Nu er met man en macht gewerkt wordt om het Begijnhof een deel van zijn vroegere luister terug te schenken, past het ook dat wij een woordje van dank en lof toesturen aan het huidige stadsbestuur, dat geen moeite spaart om het beoogde doel te bereiken.

Parochie NIEUWS

56/47

Wij wensen welkom aan:

MAGDA : dochterke van de Heer en Mevrouw Van Dijck-Van de Velde
MARLEEN : dochterke van de Heer en Mevrouw Hendrickx-De Paepe
JOSEE : dochterke van de Heer en Mevrouw Verhaegen-Sterckx
JOANNES : zoontje van de Heer en Mevrouw Van Uytsel-Mertens
MARTINE : dochterke van de Heer en Mevrouw Van Rompay-Meulemans
ROGER : zoontje van de Heer en Mevrouw Flossie-Serneels
ALFONS: zoontje van de Heer en Mevrouw Peeters-Van der Borght
ANDRE : zoontje van de Heer en Mevrouw Grandjean-Van Cauwenbergh
WILFRIED : zoontje van de Heer en Mevrouw Serneels-Govaerts
MARIA : Dochterke van de Heer en Mevrouw Van Backlé-Van Rompuy
CAROLINA : Dochterke van de Heer en Mevrouw Van Vlasselaer-Noppen
JEANNINE : dochterke van de Heer en Mevrouw Verelst-De Cremer

Wij bidden voor:

Dhr.Omer WIERINCKX uit de Nieuwstraat
Dhr.Gaston VAN MEERBEECK uit de Rum.Wetzstraat
Dhr;Karel Milis, Stwg.Op St;Joris Winghe
Mevr;Maria Geeraerts, uit de Gasthuisstraat
Dhr.Jeroom Bruininckx, uit de Lombaarstraat
Mej.Juliette Lavaerts, uit de Jan Van Ophemstraat
Mej.Eugenie De Caerlé, Gasthuis
Mevr.Leonie Dieltjens, uit de Leuvensestraat

Wij feliciteren:

Dhr.André Van de Broeck gehuwd met Mej.Irène Pouillon van Deurne(Antw
Dhr.Louis Van Calster van Rillaar, gehuwd met Mej.Marie-Louise Wuyts
Dhr.Frans Peeters gehuwd met Mej.Jacqueline Nijs
Dhr.Georges Halsband, gehuwd met Mej.Marie-Joseé Fonteyn.
Dhr.Jozef Van Geel, van Herk-de-Stad, gehuwd met Mej.Delph.Van Rens-
Dhr.Louis Clerckx van Testelt, gehuwd met Mej.Yvonne Janssens bergen;

=======

HET SERMOON.

Mijnheer Pastoor preekt over de dronkenschap :
- Beminde Parochianen, zegt hij, thuis zitten vrouw en kinderen zonder eten, maar de dronkaard staat aan de toog, hij haalt zijn laatste geld boven en roept : Madame, geef mij nog een pint.
De Jef die in slaap was gevallen en juist wakker schiet, roept :
- Brenger voor mij ook maar een mee.

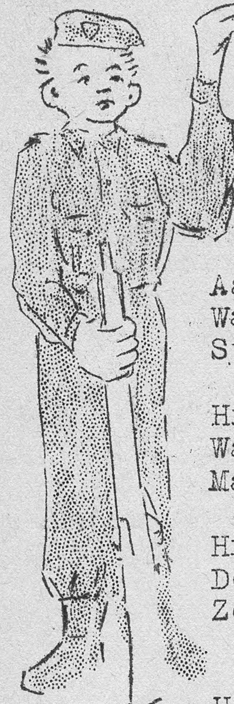
-oOo-

DAT PAKTE NIET.

Een uiterst chiek geklede heer komt uit een mooi gebouw waar hij op visite geweest is. Maar tijdens deze visite heeft een losgebroken onweder de straat in een ware poel herschapen. Hij kijkt uit naar een taxi, maar daar hij niets ziet opdagen roept hij een klein ventje dat een huis verder in een poort met zijn kruiwagentje aan 't spelen is. - "Hela, baaske, gekrijgt vijf frank van mij als ge eens rap een taxi gaat halen."
- "Ja, ja, antwoordt het ventje, dat ken ik al, en gij terwijl met mijn kruiwagen gaan lopen zeker ! "

46/48

EPOS VAN DE SOLDAAT OP WACHT

(In moderne vrije vaarzen, omwille
van 't gemak van 't dichten.)

Aan de voet van een heuvel en aan de rand van een bos,
Waarachter de zon zonk in vele kleuren, waaronder ros,
Stond op wacht een eenzaam soldaat, genaamd : De Jos.

--

Hij was wreed kontent toen zijn beurt was voorbij,
Want hij had van 't altijd rechtstaan steken in zijn zij
Maar 't meest nog van al de komende nacht vreesde hij.

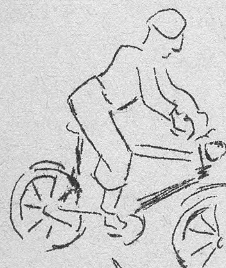
--

Hij wist al te goed dat in deze barre streken,
De everzwijnen overal hunne neus tussen steken,
Zelfs, had hij gehoord, dat ze tot hier in 't depot,
de kisten munitie kwamen openbreken.

--

Het was dan ook een versterking van zijn nieren en zijn hart,
Dat hij de volgende vier uur kon blijven bij zijn makkers
in de Corps de Garde,
Wat nadien moest gebeuren, hij dacht er niet aan, dat was te
benard.

--

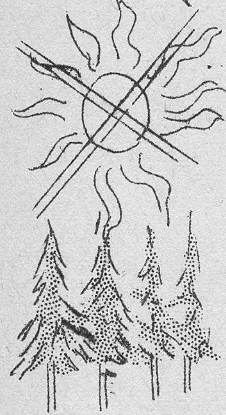

Hij vleide zich neer op de epeda-brits,
In 't slapen stond hij immers aan de spits,
En droomde dat hij reed naar zijn lief met zijn fiets...

--

Tot plots, als door 't gedaver van een zwaar kanon,
Hij wakker geschud werd door de sergeant planton :
't Is uwen toer en of hij niet wat rapper wakker worden kon !

--

Van de vurige zon was nu geen straal meer te bespeuren.
De donkere bossen en struiken stonden vreedzaam te geuren.
Daar zitten ze tussen, die vreeslijke zwijnen; wat zal er gebeu-
ren ?

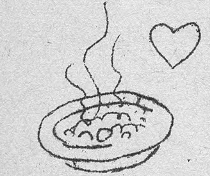
--

Tien echte patronen van schrikkelijk koper gaf hem de sergeant,
Jos knipperde met de ogen, en nam ze aan met bevende hand.
Befehl ist Befehl, ik ben een koene dienaar van 't Vaderland !

--

Geweer aan de schouder en handen in zijn zak
Zo stapte hij dapper doch was niks op zijn gemak.
't Was koud nog daarbij en hij kroop diep in zijn frak.

--

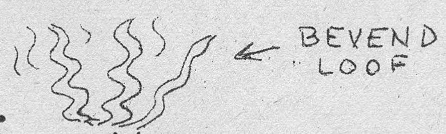
Zo zonk hij vlug in verbeelding en gedachten
Tot bij moeder thuis, goed eten'en vreedzame nachten.
En begon hij naar zijn lief, zijn velo en zijn duivenkot te
trachten.

--

Plots vlak voor zijn voeten een vluchtend geritsel de stilte ver-
(brak.
Jos wrong en trok en kreeg zijn handen niet meer uit zijn
zak.

Hij beefde als een loof,
En gloeide als een stoof.
Hij zag wit als een lijk,
En viel in dekking in 't slijk.
Hij nam dan langzaam en geruisloos zijn geweer,
En waagde het over de grachtkant te kijken, één keer...

--

EPOS II

Zo lag hij meer dan een half uur,
Tot hij gewaar werd door de lange duur
Dat hij tot aan zijn knieën in de moos stak, en 't stonk zuur.

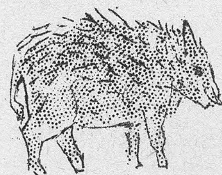
--

Toen vatte hij moed en trof een manhaftig besluit.
Hij trok zijn voeten één voor één de stinkende moos uit,
Hij keek in het duister en spitste het oor naar 't één of 't ander geluid.

--

Hij nam uit zijn broekzak de kogels, alle tien,
Ze staken op zijn SAFN in een ommezien,
"Komt nu maar af, of denkt ge da'k schrik heb misschien ?"

--

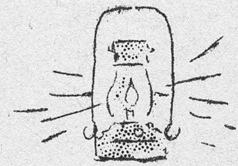

Zo riep hij met luide stem, maar ze beefde toch wat
En door dat geroep, in de richting van 't pad
Opnieuw een geritsel, teken van een everzwijn, dat daar ergens zat.

--

Jos schoot,
Met vlammen en schroot
Alle tien de patronen
Op het everzwijn dat zich had durven vertonen.

--

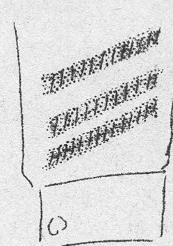

Toen liet hij vallen zijn geweer en vluchtte naar de Corps de garde,
Zijn benen gingen rapper dan 't kloppen van zijnnhart.
Iedereen was wakker en Jos'uitleg zeer verward.

--

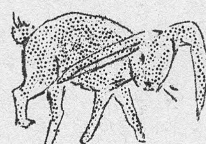
De sergeant en de mannen gingen met een petrollamp kijken
Naar der everzwijnen vreselijke lijken.

--

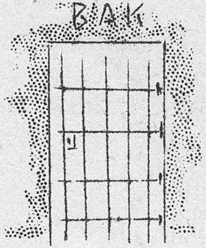
Na lang zoeken achter hoek en kant
Werd de oplossing gevonden, door de sergeant.

--

De Jos had gevuurd naar een gruwelijk everzwijn,
En had prachtig getroffen een KLEIN WILD KONIJN.

--

De hele verdere, lange nacht
Stonden de soldaten aan den depot zonder kogels op wacht.

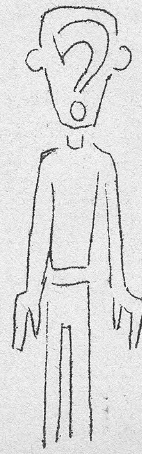
--

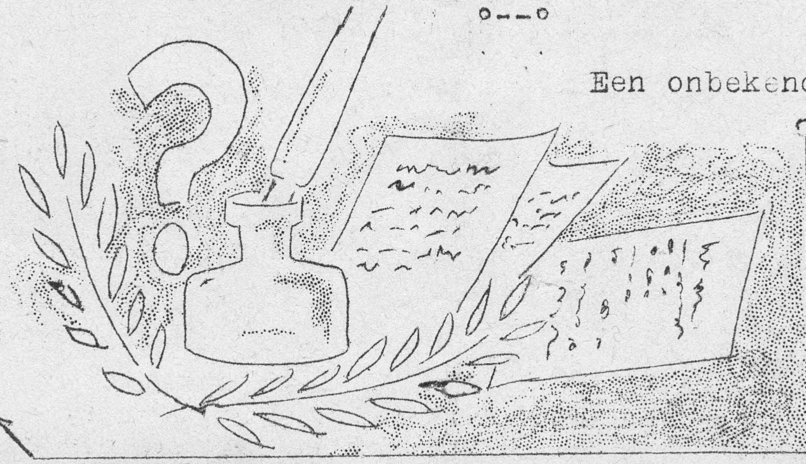
De dag nadien stond de Jos op 't verslag
Terwijl het konijntje op de kommandant zijn pupitter lag.

--

Ze lachten hem uit, hij kreeg acht dagen kachot,
Dat is de dank van 't vaderland b.g.t..

o--o

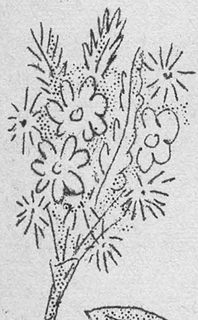

Een onbekende, maar desalniettemin
groot dichter,

CARAMEL CATS.

56150

Ik weet wat gij (misschien) niet weet. I

Sinds geruime tijd zet men in de stad muurtjes rond de parken. Staanplaatsen voor honden zijn kortelings te huren op het secretariaat van het stadhuis.

Ter gelegenheid van de plechtigheid aan het H.Hartbeeld was er weer de grote massa.....picpussen, en bloemen, mensen, zeker wel... acht bloemekees en ene schone van het Stadsbestuur (denkelijk overschot van de zondag er vóór(Gilson)).

De stad is weer rijker geworden : een nieuwe meestergast in volle funktie : Jef Roelants en een agent ; het ziet er weer een trage uit juist zoals de anderen. Allee, misschien al goed voor als we eens 's avonds zonder licht op loop zijn...

Het Klamper-Nieuws heeft weer een kemel geschoten. Ze schreven dat het een schandaal was dat Fons Curinckx bij de Gilsonfeesten tijdens de toespraak van Adv.Pelgrims de officiële tribune had verlaten. Maar als ge nu met grote p.s zit, wat moet ge dan doen ? In zijn broek zou toch een grotere schande geweest zijn. En zoals in school, als de ene moet, moet de andere ook en Dhr.Deca was ook de pist in.

In Ourodenberg zullen ze nu wel in St.Medard geloven. Een kermis zonder processie en heel de dag regen... De cafébazen zullen deze kermis de eerste jaren niet vergeten.

De sacramentsprocessie was prachtig zoals altijd, maar volgde een nieuwe weg. De mensen op de vest weten nog niet dat het daar enkel richting is, zodat die mooie, witte zand langs links gestrooid was en de processie rechts ging. Iets verandert nooit:de vlugge départ van de processie - de duivenmelkers mogen in 't vervolg gerust thuis blijven.

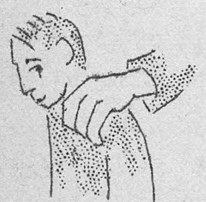

Het monument van Gilson is prachtig. Eindelijk ook eens een genre van Trafalgar Square in Aarschot, alleen zijn er nog geen duiven, maar dat komt nog, gezien de geschiktheid van de plaats om rustig te vrijen en te paren.

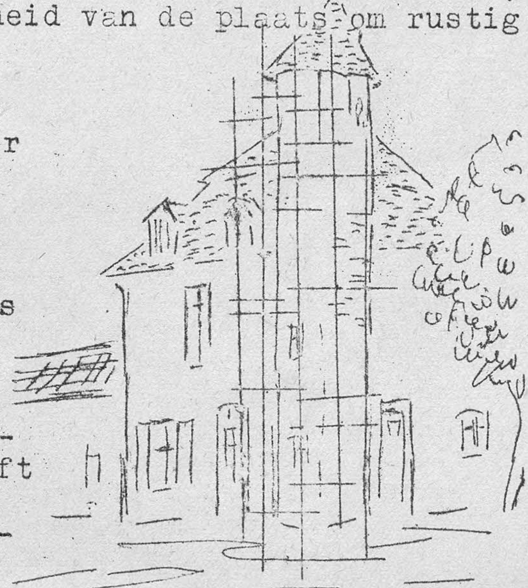

Er is op de Bonewijk een cirk geweest. En straffe mannen, geen gedacht van, er wist er zelfs ene bij Juf.Bols in de Kard.Mercierstraat binnen te breken. Maar de stadspolitie met een speurzin van Sherlock Holmes wist de kerel aanstonds te pakken. Later meldde men ons dat ze een verkeerde vast hadden.

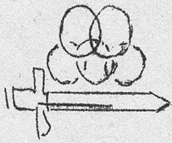
Onze Lieve Vrouwentoren van Antwerpen is niet alleen meer met stellingen versierd. Het Wittorenke in Aarschot heeft het aangedurfd hetzelfde te doen, maar ja, het werd tijd of we kregen een Witpuinhoopke.

Ik weet II

56/51

Neen, dat is niet mogelijk. Op 15 juni werd het H. Vormsel toegediend in Aarschot door Mgr. Suenens aan 121 (lees goed : honderd een en twintig) jongens en 70 meisjes. Waar gaan we naartoe ??!

Ge moet het maar kunnen : De Chiele Michiels is veertien dagen soldaat, heeft nog al zijn spuitjes niet gehad en is al kampioen van het leger over de 800 m. met daaraan verbonden verschillende plezierreisjes. De Chiele begint goed aan zijn militaire soldatendienst.

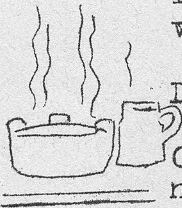
BRAVO.

De K.V.G.V. (Kath. Bond der Gebrekkigen) van Aarschot, vierde zijn 100ste. lid. Verenigingen metzoveel leden vindt ge niet te veel meer in Aarschot, en zeker niet met goeie leden zoals de K.V.G.V.

Eindelijk een poging om het Vlaamse kulturele leven in Aarschot terug op te wekken : De reorganisatie van het Davidsfonds. Het Boekenfonds zal beter verzorgd worden (het wordt tijd..) Verder zijn er mogelijkheden om tot het plaatselijk Davidsfonds toe te treden zonder boeken te kopen. Dan voor de jongeren : de volkskunstgroep "Zonnedauw", heeft zich onder het banier van het Davidsfonds geshhaard en zal deze vereniging nieuw bloed inblazen. Deze jongeren zullen een rijke afwisseling van aktiviteiten ten toon spreiden : volksdans - zang - toneel - muziekbeoefening - vendelzwaaien - trektochten enz. Hierbij hebben we dan nog de Vlaamse studiekring voor de intellektuelen en intellektueel-geörienteerden. Voorwaar, er komt terug leven in onze stad, die er in alle geval goed zal bij varen. Aan het vernieuwde Davidsfonds, goed heil !

De vrouwengilde, 't is te zeggen, de leden hebben hun mannen zelf eens de kook laten doen en zijn er op uitgetrokken naar de Kempen. Of ze er zullen van genoten hebben laat geen twijfel en dat ze dat nog zullen doen, evenmin.

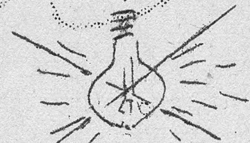

De Vlaamse kermis ten voordele van de nieuwe school aan 't Withuis die doorgaat op 29 en 30 juli zal gene zever worden. Mannen, tracht nu al verlof te reserveren tegen die tijd...

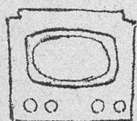
Op zondag 17 juni heeft de fanfare van de picpussen een schoon konsert gegeven bijgewoond door een tweehonderd vijftig personen-niet-picpus. Er ontbrak tegenover verleden jaar slechts één ding: een onweer.

In de heel vroege morgen van de 19e juni is de barak van de scouts afgebrand. Naar alle waarschijnhijkheid in brand gestoken door enkele vandalen die ook op de Elisabethlaan en aan het in opbouw zijnde Begijnhof schade hebben aangericht. De Kajotters drukten hun spijt uit dat het hun barak niet is, maar hiermee zaten de

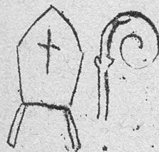
Ik weet III

mannen van de K.A.J. zonder elektriek.

Het kampioenschap van België wielrennen beroepsrenners gaat dit jaar door te Aarschot zoals u weet. De reporters (hum,hum, ik was er niet bij...) hebben het parkoers verkend en zijn algemeen van oordeel dat de sterkste gaat winnen. Maar voor de toeschouwers is er ook wat te verdienen. Bij Jef van Potatje staat een T.V.-toestel in de vitrien dat zal verloot worden onder de proggrammakopers.

En de Kardinaal komt - en er wordt een glasraam gekocht - en wie dat zal betalen weten we nog niet - en dat is allemaal voor de zilveren jubilé van Mijnheer de Deken.

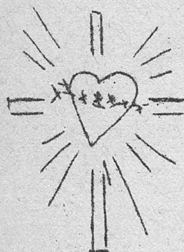

In het zaaltje van Nest Sterckx is er een tentoonstelling doorgegaan van electrische apparaten. Er was veel lawaai buiten langs de micro, maar weinig binnen van het volk.

Dat de brandweer aktief is in Aarschot, man ! Die mannen zijn te bewonderen. Op een Woensdagavond gaat het bekende brand-alarm. De mannen schieten in hun schoenen, op hun fiets en naar de Grote Markt. Daar worden ze lachend ontgangen en uitgenodigd om een pint te komen pakken. Blussen is blussen !

Op 5 augustus richt de K.A.J. te Aarschot een Zomerfestival in. En gewerkt dat er nu al wordt....door de proost.

De Bonden van het H.Hart jubileerden op 17 juni te Antwerpen. Er was machtig veel volk, doch weinig Aarschottenaren te zien. Op de H.Mis na, schijnt bij ons de bond een vereniging van gezette mensen te zijn. Ofwel slaapt het jong volk, ofwel de ouden.

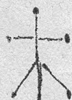
Met de tentoonstellingen en de prijsuitdelingen is het schoolseizoen weeral ten einde. Mannen, dat ligt al ver achter de rug, niet ?

Hiermee moet ge U schikken - met dit weinig nieuws van

IKKE

-- R U N E N.--

Op zekere dag kocht ik bij de ijzerboer een haardhaak, daar stond een eigenaardig teken op. Ik wilde weten of het enkel versiering was, maar kreeg de runetekens onder ogen, het teken op de haak was dit :

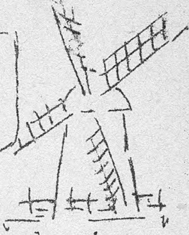

Bij de vaststelling dat die tekens reeds door onze voorouders gebruikt werden hoeft wel een kleine verwittiging.

Deze tekens dreigen een modezaakje te worden, en velen kennen het gebruik en zelfs de betekenis niet eens.
Van in de oudste tijden worden deze tekens gebruikt als zinnebeelden en heilige tekens, later door vreemde kulturen werden ze samengevoegd tot de alphabetvorm. Geleerden hebben vastgesteld hoe de oorspronkelijke tekens, 24, in drie geslachten-groepen verdeeld werden, hoe deze reeks in het Anglo-Saksische vermeerderde tot 33, in de Scandinavische landen ontstond er slechts één uit 16.

('t Vervolgt)

nieuws uit Ourodenberg

56/53

Parochienieuws:

Op zondag 24 juni en 1 juli l.l. ging inde parochiale scholen de jaarlijkse tentoonstelling door van de werken der leerlingen van de 5e tot 8ste studiejaren bij de meisjes en de pretechnische jongensschool. De tentoonstelling op 24 juni van de meisjes bracht de kenners in vervoering terwijl de pretechniekers prima gepresteerde werken tot 17 u. tentoonstelden, waarna plechtige prijsuitdeling.

Overval:

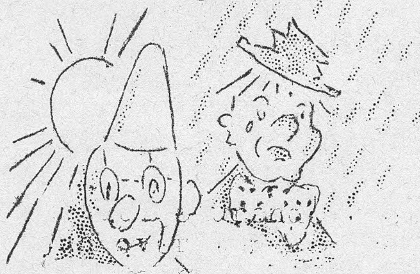
Op zondag 24 juni drongen twee gemaskerde kerels binnen bij Marie van Kamillekens. Het was omstreeks 21 u.30 toen Marie de voordeur opende om de hond binnen te laten, waarop de twee bandieten blijkbaar hadden gewacht om de vrouw te overvallen. De twee kerels, een kleine zwarte krullekop en een grotere, bedreigden haar met een revolver en eisten haar geld op. Ze schenen goed op de hoogte want ze wisten dat Marie een vaars verkocht had, wat bewijst dat ze ofwel geen vreemden waren, ofwel van een tussenpersoon warden ingelicht.
Naar verluidt zou het gaan om eensom van 25.000 Fr., benevens de spaarcenten van Juleke, ten bedrage van 7000 Fr., die tans bij het leger is. De politie zoekt het spoor van de twee daders en eveneens een derde persoon die buiten de wacht zou gehouden hebben tijdens de overval. Moge de politie eerlang succes hebben en de bandieten inrekenen, want personen die een arme weduwe beroven van haar spaarcenten tot op 20 Fr. na, zijn gevaarlijk en horen niet in de samenleving, ze zitten beter en veiliger op het droge.

Sportnieuws:

Voor veertien dagen deden geruchten de ronde dat Ourodenberg-speler Wully Boeyen zou getransfereerd worden naar Aarschot-Sport, voor een jaar, in uitwisseling van W.Ceulemans en Joske Janssens, hetwelk later werd gelogenstraft. Onlangs vernamen wij dat onze vriend Willy op t training gaat bij F.C. Mechelen, waarmee Ourodenberg eerlang zal onderhandelen. Het is best mogelijk dat onze vriend Willy zou getransfereerd worden, wat voor hem een mooie voetballoopbaan zou kunnen betekenen. Wij hopen zelfs dat wij reeds volgend seizoen zijn prestaties in Club-Mechelen eerste ploeg zullen kunnen volgen.

Men deelt verder nog mede dat een paar spelers nog zullen getransfereerd worden naar Hillaar en Langdorp. Wie die spelers in kwestie zijn is niet bekendgemaakt.

Volgend seizoen zal Cois Meynckens heroptreden bij Ourddenberg, wij hopen dat de forme die hij bezat in die twee jaar schorsing niet is verloren gegaan.

Reporter JEF.

SPORT -

Zondag 1 juli werd te Aarschot het Nationaal Kampioenschap voor Beroepsrenners verreden. Dat is zeker niets nieuws, alle dagbladen hebben zeer uitgebreide reportages aan deze grgote, onvergetelijke gebeurtenis gewijd. Toch willen we hier trachten in korte trekken een klaar beeld op te hangen van dit machtig sportfestijn dat een massa toeschouwers in onze stad heeft samengebracht. Wij menen dat er nooit meer volk te Aarschot is samengestroomd dan op die memorabele zondag... Onze stad bood een echt feestelijke aanblik; in de voornaamste straten waren de huizen bevlagd terwijl op de Leuvense steenweg twee prachtige tribunes waren opgericht. Van half-weg Gelrode was een moderne nadarafsluiting aangebracht waarachter de duizenden sportliefhebbers konden plaats nemen om aldus op gemakkelijke wijze, en zonder hinder voor de renners, de strijd van nabij te volgen. Aarschot was als in staat van beleg... Tientallen rijkswachters bezetten alle strategische punten van de stad; pompiers en scouts hadden alle toegangswegen tot de stad afgezet. Allen hadden meer dan de handen vol om orde te houden in die stroom vanwielerentoesiasten die naar de Demerstad waren gekomen om getuige te zijn van het Nationaal Kampioenschap...

Dit Kampioenschap, het is een sukses geworden zoals nog maar zelden in de annalen van de B.W.B. en van de stad kon worden opgetekend. Van sportief standpunt uit bekeken werd het een shlager: een machtige wedstrijd die uiteindelijk gewonnen werd door een groot kampioen: de sympatieke Dré Vlayen.

Het zal wel niet nodig zijn U de Kampioen uit Blauberg-Herselt voor te stellen. Iedereen van U kent die flink uit de kluiten gegroeide vlaskop, die stille, eenvoudige kempenzoon, een jongen zonder enige pretentie die met de meeste ernst zijn zwaar beroep van wielrenner uitoefent. Dat Dré een begaafd klasman is, staat reeds eerder vast dan van vorige zondag. Werd hij niet voor een paar jaar schitterend winnaar van de Omloop van het Westen; won hij niet enkele wedstrijden met internationale faam? Wanneer hij voor enkele weken met brio ook een zeer lastige Ronde van België op zijn naam wist te schrijven, werd hij aangeduid om onze kleuren te verdedigen in de Ronde van Frankrijk. Ten einde zijn forme aan te scherpen zette Dré aan in de Ronde van Zwitserland; nog niet voldoende in konditie en niet terdege voorbereid, staakte hij echter vroegtijdig de strijd. Dit gaf aanleiding tot een hevige perskampagne die door bepaalde bladen werd ingezet met het doel Dré uit de ploeg voor de Ronde van Frankrijk te weren. De B.W.B.-dirigenten lieten zich echter niet beïnvloeden en bleven hun vertrouwen in Vlayen bewaren. Zondag, bij het Nationaal Kampioenschap, leverde de man uit Herselt dat bij dit vertrouwen alleszins verdient... We hopen nu maar dat Dré het grote avontuur dat hij op dit ogenblik beleeft goed zal doormaken en dat op Frankrijks'wegen de rondeman Vlayen tot volle ontplooiïng zal komen. We wensen het de sympatieke Dré van harte...

Naar aanleiding van het Kampioenschap mag zeker niet vergeten worden een ere-salut te brengen aan de wakkere inrichters van het Aarschots-Wielersport-Comité, dat onder de bezielende leiding van voorzitter Jef Van de Velde de bewijzen heeft geleverd van schitterende organisatorische talenten. De inrichting was tot in de puntjes af en heeft ieders bewondering afgedwongen. Proficiat dus voor de inrichters en allen die hun steentje bijdroegen opdat Aarschot de schoonste dag uit zijn geschiedenis mocht beleven...

Om deze bijdrage te besluiten: een kort (treurig) voetbalnieuwsje: Louis Broos verlaat Aarschot-Sport en heeft zijn transfert getekend voor Houthalen. Het A.S.-bestuur treft in deze zaak absoluut niet de minste schuld: We staan hier voor een onbegrijpelijke beslissing vanwege Louis... A.S. was bereid aan al zijn wensen te voldoen, een overeenkomst was praktisch bereikt, en op 't onverwacht kregen we dan die jobstijding. Spijtig, voor Aarschot-Sport, en voor Louis zelf...

IRENE.

Dré VLAYEN

Kampioen van België 1956

Met de beste gelukwensen vanwege «De Kasseistamper»!

46/56

NAAR BRIEF VAN SONJA

'T IS AF

zij kon ook woordjes zeg
waar ik van hield

56/57

2e Jaargang - September
N° 12

Redaktie

Beste Soldaten en Soldatenvrienden,

Een tweede jaar sinds de kasseistamper boven de doopvont gehouden werd, is weeral voorbij. Bij het einde van deze tweede jaargang past het dan ook dat wij eens terugblikken op de geleverde prestaties en tevens een dankbare en verdiende hulde brengen aan al degenen, die door hun aktieve of stille werking er toe bijgedragen hebben om het soldatenblad in stand te houden en te doen voortleven.

Een verheugende vaststelling is het feit, dat spijts de financiële en materiele moeilijkheden, het soldatenblad regelmatig elke maand verscheen en aan de lezers bezorgd werd. Niettegenstaande de medewerking zeer beperkt is, slaagde men er toch in, de inhoud en de uiterlijke verzorging naar best vermogen, en steeds met voldoende graad van sukses zo interessant en boeiend mogelijk te maken. Verder kunnen wij er fier op gaan dat de financiële moeilijkheden geen gevaar opleveren voor het bestaan van het blad, dank zij onze trouwe abonnenten en handelaars, die regelmatig reklame plaatsen. Deze vaststellingen zijn van aard om het voortbestaan van het soldatenblad te bevorderen en aan te moedigen.

Het moet ons echter niet doen vergeten dat wij zo weinig medewerking ondervinden van onze soldaten zelf. Wij dringen er nogmaals op aan dat onze soldaten ons regelmatig hun juist soldatenadres zouden laten weten. Het is de kleine, maar noodzakelijke voorwaarde om hen het soldatenblad te kunnen bezorgen. Soldaten, wij rekenen op u... Dat de 3de jaargang het vertrekpunt weze voor een nauwere en betere samenwerking tussen soldaten en redaktie.

Bij het einde van de tweede jaargang, wil de redaktie zijn oprechte dank betuigen aan al degenen die volledig belangloos hun medewerking hebben verleend om het soldatenblad in stand te houden en te doen leven. Aan deze stille en onbekende werkers brengen wij graag onze oprechte en welgemeende hulde. Wij sporen hen tevens aan de aangename taak verder te blijven volbrengen naar best vermogen. Het loon is wel niet groot, maar de verdienste is deste groter. Wij kunnen niet anders dan deze tweede jaargang besluiten met een dankbare en fiere terugblik op de twee eerste jaren en met het geloof en de hoop in de voorspoed en de bloei voor een derde suksesvol jaar.

Beste soldaten- en soldatenvrienden, onze beste dank en veel leesgenot.

Lief en Leed *uit de parochie.*

56/58

Bij het overlopen van wat er in en rond de parochiekerk zoal deze maand is voorgevallen stellen wij vast dat er niet zo heel veel sterf gevallen zijn geweest. Is dat misschien het gevolg van die overprachtige zomer ? In ieder geval heeft de doodsklok in augustus niet veel werk gehad. In het begin van de maand luidde ze voor een braaf oud moederke dat in het gasthuis gestorven is. Het was de weduwe van Michel Franssens, namelijk Marieke Torfs. Van hoge ouderdom is ze uitgegaan als een kerkske... Zo rond half augustus vernamen wij het zeer plots afsterven van Wardinneke Pelsmaekers, de vrouw van Zone Rens. Ze woonde gans alleen in het Capucienenstraatje, vlak tegen de ingang van het park en was op de hoogdag van O.L. Vrouwke met een armvol bloemen naar het nieuwe rustoord gegaan om haar vriendin te gaan bezoeken en bloemen af te geven voor O.L.Vrouwke, en terwijl ze daar in de ingang wat zat te praten viel ze neer van haar stoel en is bij O.L.Heer. Ja, zo plukte God plots de schoonste bloem uit haar bloemeké voor den hemel... Tenslotte heeft de rouw ook gehangen in het laatste huis van Aarschot, tegen Rillaar, namelijk bij Jef De Hond. Clara, zijn vrouw is daar gestorven na een korte, doch hardelijdensweg.

Kinderen zijn er deze maand ook gelukkiglijk bijgekomen. Aarschot groeit aan met de dag. Dat is zeker de vruchtbaarheid van de goede Demer... Op de Leuvense straat bij Jef Smets, bracht de ooievaar een Rudolf en op het Schaluin bij Geuens die getrouwd is met een Phillipé een kleine Jean. Chille Pelgrims kocht een Marc en Pol Vekemans-Hendrickx een ferme Erik... In de Martelem bij de familie Busschodts, namelijk bij Dictus en bij Jeanne Vets een Jean-Baptist. De ooievaar is blijven vliegen en heeft een Marcelleke binnen gebracht bij Evrard Van den Eynde en op de Konijntjesberg bij Jef Grandjean een Hedwig. Bij Louis Oostens werd den hoop vergroot met een Pierre, als eenchrysant op de Chrysantenplein ! Een Walter kwam bij Frans Vermunicht en in de Martelem nog bij de Familie Busschodts (onsterfelijk !) ttz. bij Bernard Ropers die getrouwd is met Emerence Busschodts een meisje (eindelijk) Diane. Op den Dubbeek nummer 64 heeft de ooievaar aangeklopt bij de familie Cypers en er een lieve Chris afgezet. (spijtig dat de Polle soldaat is, anders kon hij er mee wiegen ! Dat moet toch elke soldaat kunnen ! ?) Tenslotte kwam er bij Michielsen een Martina bij.

Augustus is werkelijk de maand van de trouwlustigen geweest. De koppels hadden precies een afspraak. Of was het die Aarschotse Kermis die hen verlokte om in het bootje te stappen ? Enfin, velen zijn er naar het land van de liefde vertrokken, ook al moesten de meesten het doen onder een grote paraplu... Daar is daar eerst Jos Engels, de zoon van bakker Engels van de Bonewijk. Hij trouwe met Margriet Leyssens. Daarbij gaf Fons Bellens van de Molenstraat zijn hand en hart aan Gaby Windelinckx. Elza Eyckmans van den Dubbeek huwde een jongen uit Nederokkerzeel en Lucie Van Emelen uit de g eburen een Paul Grabbé uit Nieuwrode. Robert Paelinck, de zoon van Luce en de broer van Jos, trouwde met Simone Vermunicht en Jan Heremans met Victorine Cuypers. Jozef Heylen van Langdorp veroverde hand van Smets Renée en een zekere Lambrechts van Houwaart Germaine Govaerts. Jeanne Geysen trouwde met Vik Luyten van Ramsel en Liza Morren met Paul Maus van Nieuwrode. Maria Govaerts huwde met Marcel Peeters van Gelrode en Margriet Vounckx met Frans Janssens uit Langdorp, Nelly Ceulemans van Aarschot met Fons Lavers van Langdorp, Fons vervoort met Jeanne Schellens en Ida Laeremans met Maurits Ropers. Tenslotte

56/59

Zeer Eerw. Heer Verpoylt
25 JAAR PASTOOR-DEKEN

30 september 1956 : "Dit is de dag
Dien de Heer heeft gemaakt,
Laten wij ons dan verblijden..."

Inderdaad, nog een paar weken en onze parochie zal jubelen en vieren en de hemel plechtig danken om zoveel genaden en zegen, die aan een jubilaris en door hem aan de Aarschotse parochie werd geschonken.

WIE WIJ DAN VIEREN ? Ja, dat weten onze goede parochianen reeds lang. Mijnheer de Deken is dan 25 jaar in Aarschot als pastoor-deken en zij menen dat bij zo'n gebeurtenis wel ne keer een extra-viering past. De echte Aarschottenaarn kent Mijnheer de Deken al lang, hij is immers zo een heel stuk van Aarschot geworden, gans zijn levensloop speelde zich haast af in het Aarschotse.

Geboren te Rotselaar in het jaar 1889 op de 3de september, werd hij na de lagere school aldaar gestuurd naar het college in Aarschot, waar hij zijn vorming en opleiding kreeg vanaf de 7e tot de Retorika. Na zijn seminarietijd te Mechelen kwam hij te Aarschot terug in hetzelfde college als jonge leraar 'n paar maanden voor zijn priesterwijding die hij op 5 januari 1914 mocht ontvangen. Na 12 jaar professor werd hij direkteur van hetzelfde college en 5 jaar nadien pastoor-deken van Aarschot. Zo mogen wij wel zonder overdrijving zeggen dat Mijnheer de Deken helemaal vergroeid is met het wel en wee van de Aarschotse bevolking.

De inzet van zijn leraarsambt gebeurde in vrij moeilijke omstandigheden, er heerste toen een zware tyhus onder de professoren. Gedurende die eerste jaren 1914, 1915, en 1916 kreeg de jonge leraar Verpoylt de verantwoordelijkheid over de leerlingen van de 7e klasse ("de septième" in die tijd !) de volgende jaren tot 1926 was hij titularis van de 5de latijnse. 't Was in dat jaar 1926 dat Z.E.H.Leemans toenmalig direkteur zijn verplaatsing kreeg als direkteur van het Sint-Pieterscollege te Leuven. De Geestelijke Overheid oordeelde dat de bekwaamheden, de toewijding en de taktvolle omgang van leraar Verpoylt van hem de geschikte persoon had gemaakt om de verantwoordelijkheid over het Sint-Jozefscollege te dragen, hij werd daarom als direkteur op 10 mei 1926.

Naar getuigenissen van professoren die onder zijn leiding hebben gestaan, bleef hij als bestuurder even hartelijk en gemoedelijk omgaan met zijn confraters. Hij was vol bezorgdheid en toewijding vooral het geestelijk welzijn van zijn studenten ging hem speciaal ter harte.

Onder zijn leiding groeide het aantal studenten gestadig aan, zodat er na een paar jaren ernstig moest gedacht worden aan uitbreiding, in dat vooruitzicht werden door hem gronden aangekocht die paalden aan de eigendom van het college. Hij liet in die tijd tevens een garage bouwen voor de fietsen en een klaslokaal naast de kapel. Zijn bestuur was naar het oordeel van vroegere confraters een ware zegen voor het college.

Toen nu in 1931 Z.E.H.Kan.Meeus ontslag nam als pastoor-deken van Aarschot, werd direkteur Verpoylt op 29 september 1931 door Zijne Eminentie de Kardinaal aangeduid en benoemd als nieuwe deken. Die benoeming is nu haast 25 jaar geleden, bijna een kwart eeuw staan wij verder in de geschiedenis.

56/60

Wat loopt de tijd toch snel ! Jaren zijn als wolken
die elkaar opvolgen
in die onmetelijke oneindigheid !

Tussen de talrijke uitgewerkte plannen gedurende dat 25-jarig dekenschap willen wij enkele der belangrijkste vermelden.

- Oprichting van de parochie van het H.Hart in Ourodenberg in 1936
- Bouwen van kapel en school in Haterbeek-Bergvijver 1938.
- Herstel en versiering van de kerk na verwoestingen van de tweede wereldoorlog.
- Plaatsen van drie nieuwe klokken.
- A ankoop van gronden voor een nieuw parochiecentrum aan de Langdorpsesteenweg, waar reeds een afdeling van de school "Sancta Maria" werd opgericht.

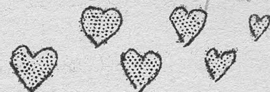
WAAROM WIJ DAN VIEREN ?

Wij willen blij zijn op zondag 30 september, vieren en jubelen omdat buitengewoon feit van 25 jaar deken, maar terzelfdertijd zullen wij ook de Heer en O.L.Vrouw van Aarschot danken om dat heerlijk beleefd priesterschap van de jubilaris. Virtus de illo exibat, daar is een kracht uitgegaan van die priesterfiguur, een weldoende kracht die stil en ongemerkt diepgaande uitwerkingen heeft tot stand gebracht. Onze waardering zal vooral gaan naar zijn persoonlijk apostolaat dat niet in rukkende stuwende perioden merkbaar was, maar in beheerste, regelmatige inspanningen uitgegroeid is in schone en vruchtbare verwezenlijkingen.

HOE ZULLEN WIJ DAN VIEREN ?

Op zondag, 30 september, zal de jubilaris een Plechtige Dankmis opdragen te 10 uur, met Pontificale A ssistentie van Zijne Eminentie Kardinaal Van Roey.
Na die Mis zal het glasraam, dat te dier gelegenheid door de parochie zal aangeboden worden, gewijd worden door Zijne Eminentie;
Te 11.30 uur is er een Receptie in het Instituut "Sancta Maria", waar de genodigden aan Zijne Eminentie en aan de Jubilaris zullen voorgesteld worden.
Te 13 uur Intieme Plechtigheid op de dekenij zelf.
Te 16 uur: Ontvangst van de Jubilaris op het Stadhuis door de Burgerlijke Overheid. Schouwing van de optocht van al de Aarschotse Instellingen en verenigingen. Deze optocht zal in de kerk eindigen met enkele feestgezangen en een toespraak van Z.E.H.Deken.
Te 19 uur : Feestmaal met inschrijving.

HARTEN IS TROEF

Er worden in de huidige moderne samenleving mensen genoeg gevonden die leven alsof zij alle zoete sappen uit het leven willen opeisen ten eigen bate omdat zij geen andere hogere idealen hebben en van oordeel zijn dat met dit leven hun bestaan eindigt. Daarom "Carpe diem", pluk de dag, geniet, geniet... Maar als redelijk mens, begrijpen we reeds met ons verstand dat de materiele genieting alleen geen voldoening, geen geluk kan brengen. Behalve de vele voortreffelijke zaken, die de aarde ons te genieten geeft, zijn er nog andere, hogere, geestelijke waarden als de omgang met andere mensen, de schone kunsten enz...

Zo ook heeft de samenkomst van twee jonge mensen, die zich voorbereiden op het huwelijk, een hogere en geestelijke waarde. De verloving is niet afgestemd op het genieten, maar is een voorbereiding op het huwelijk, een training, een zich harden, een zich vertrouwd maken, een juist inzicht krijgen in het latere leven. Men zoekt naar evenwicht, naar juiste verhouding. Men wil elkander gelukkig maken. Men wil het. Men zoekt het. En wat zien wij in de huidige samenleving ? Zovele huwelijken lijden schipbreuk, zovele gezinnen worden uiteengeslagen, zovele jonge mensen worden misleid en lopen dolend, ongelukkig door het leven. Hoe komt dat ?

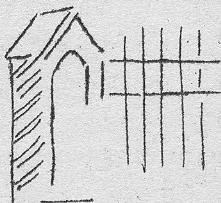
In de eerste plaats wordt te weinig belang gehecht aan de hogere geestelijke waarden. Men stelt zich te veel langs de zakelijke kant, men beschouwt te veel het probleem vanuit het standpunt: 'wat ontvang ik, en wat moet ik afgeven, betalen ?". Het leven is geen ruil. Het Leven is een werkelijkheid met vaste waarden, die zich tot geen ruil lenen, zonder gevaar uit zijn evenwicht te geraken en alle levensgeluk te verliezen.

Langs de andere kant legt men te veel nadruk op het materiele, het zinnelijke. Hier hebben radio, pers, film, televisië, zeker een ruim aandeel in de totale misvorming van de huidige generatie. De mens leeft niet van brood alleen. Hij heeft ook een ziel, die hunkert naar echte, diepe levensblijheid.

Alleen wanneer men zich stelt op een gezonde offerbereidheid, op een zich wegschenken, op een zich totaal geven, op het standpunt van de echte naastenliefde, kan er voor de verloofden heil en zegen te verwachten zijn.

HARTEN HEER.

DE SYMFONIE VAN ONS LEVEN BOUWT ZICH OP UIT DE

MOTIEVEN VAN ONZE

JEUGD.

56/62

Nieuws uit Ourodenberg

PAROCHIENIEUWS.

G e b o o r t e n :

- Van Meensel Lucien, zoontje van Frans en Filomène De Rijck
- Rollé Rudolf, zoontje van Cammel en Van Opstal Eliza
- Dierckx Walter, zoontje van Jules en Van Rets Aline.

H u w e l i j k e n :

- Gustaaf Verduyckt van Begijnendijk met Julia Wouters
- Jozef Van Dijck en Maria Hendrickx van Ramsel
- Albert Luyten van Langdorp en Jeanne Rely.

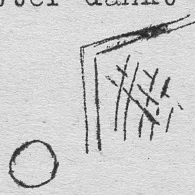
O v e r l i j d e n s :

- Clementine Ceulemans, echtgenote van Alfons Caenen
- M elanie De Keyzer, weduwe van Franciscus Hermans
- Albert Ancieaux, weduwnaar van Maria Wivina Deckers

De geldinzameling door Eerw.Zuster Georgette voor haar afreis naar de Congo-missie, bracht 4852 Fr. op. De Eerw.Zuster dankt van harte de milde gevers.

o-----o

S P O R T N I E U W S

Daarmee is dan het nieuwe voetbalseizoen waarnaar wij zo hebben getracht, geopend. Daarin werd dan ook verwacht dat onze jongens "dame fortuna" meer aan hun zijde zullen mogen hebben.

In de eerste wedstrijden, die betwist werden voor de beker van Brabant, scheen het er naar uit te zien, dat onze geel-zwarten het ernstig opnamen, en sleepten ze dan ook de volle inzet in de wacht.

De eerste competitiematch viel onze jongens niet zo goed mee, aangezien met verschillende reserves diende aangezet. Van tegenslagen is niemand gevrijwaard en wij hebben dan ook bij F.C.Orp met 3-0 moeten onderdoen. De eerste helft van deze wedstrijd was gelijkopgaand. Waar de beide verdedigingen de toestand meester bleven. Na de koffie liet de andere ploeg zich gelden en gaf onze doelman 3 maal het nakijken. Deze mooie tweede helft van de thuisploeg bracht hen een verdiende overwinning.

Aanstaande zondag krijgen we het gevreesde Schoonderbueken op bezoek. Jongens komt onze voetballers aanmoedigen (indien ge thuis zijt), wij hopen dat die eerste nederlaag hen niet gedemoraliseerd heeft, en dat ze toekomende zondag met meer verbetenheid de puntjes zullen thuishouden of..... duur verkopen...

DE JEF.

Verlof en Kermis, een stille maand

56/63

1956

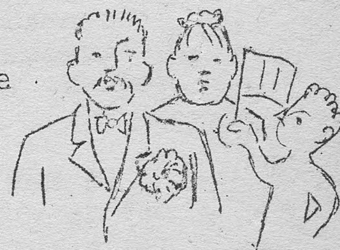

Wie dit jaar het vuurwerk betaald heeft, weten we niet - denkelijk de Aarschottenaren zelf - maar dat ze dan bedrogen zijn, is zeker. Het schijnt alle jaren kleiner te worden. Degenen die reeds in het Bloemenhof zaten om een plaatsje te bemachtigen, hebben er niets aan verloren.

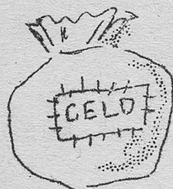
Van 13 tot 21 oktober gaat in dezelfde tent als verleden jaar, en denkelijk op dezelfde plaats, de jaarlijkse Handelsfoor door. Er wordt dit jaar meer geld besteed aan de attrakties. Als ze nu maar aanwezig als ze moeten aanwezig zijn, en niet een paar dagen later...

"Aarschot Bebloemd" groeit. We merken het aan hun jaarlijkse tentoonstelling. Dit jaar was ze prachtig. De samenstelling van de stands - en de stands zelf. We gaan niemand vernoemen, maar de bloemisten van Aarschot hebben zich geweldig geweerd. Spijtig dat de tentoonstelling niet in de kermisweek doorging, dan hadden we dan tenminste iets degelijks gehad.

De bewoners van de "Grecht" hebben hun hartje weer eens kunnen ophalen ter gelegenheid van de jubilé van Stanneke Deroeck. De stoet en de versiering was zoals alleen de mensen van de Nieuwstraat dat kunnen : plezant.

Verleden maand noemde ik in verband met de viering van Z.E.H. Deken de luttele som van 90.000 Frankskes. Zoals u misschien reeds weet moet het 180.000 Fr. zijn. Maar geen vrees, de Aarschottenaren zitten met geld genoeg, er is al 118.000 Fr. bijeen ! (Eerste telling !)

Gezien tegenover de andere dagen had het Zomerfeest van onze kajotters een echt zomerweer. Een fris kajottersprogramma, uitbeelding van het kajottersleven door ritmische en andere oefeningen. Met als exhibitie een "sur-place" à la Poeske Scherens door één der proosten. Ik zou Don Camillo het eens willen zien nadoen !

Na de viering van Z.E.H. Deken feesten we voort. Twee ere-missen in het verschiet :
De Heer Hector Brems, Diestse straat
en De Heer Urbain Huybrechts, Statiestraat, zoon van de adjudant van de Gendarmerie.

Hoe is het mogelijk ? Het Televisie-toestel, verloot tijdens het kampioenschap van België is nog niet afgehaald. Ze hebben hem thans opnieuw verloot ten voordele van de Aarschotse slachtoffers van de ramp van Marcinelle.

De avond voor het Zomerfeest hadden onze kajotters Kampvuur. De Volkskuntsgroep "Zonnedauw", (die 's anderdaags weg moest naar Rotselaar om op te treden,) had er aan gehouden aanwezig te zijn. Het kampvuur begon met heel weinig vuur en hield dat een tijdje vol. We geven hier in 't kort het programma :

vervolg van verlof en kermis

56/64

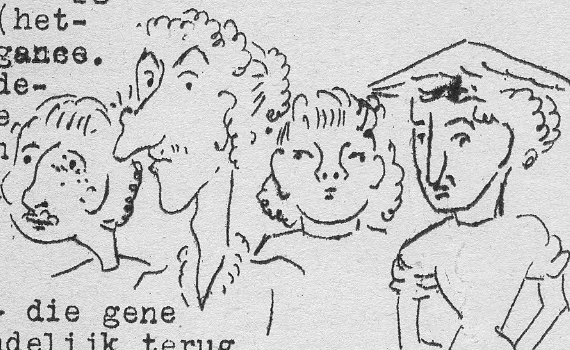

- Gitaarmuziek en begeleidende zang door Wilsele.
- Voordracht : "Het gouden Uurwerk" - langs alle kanten van 't vuur een stukske - bedeesd, doddelend en verlegen langs de achterkant.
- Zang met Vissersmeisje. Zonder muziek stak hij van wal met haar.
- Scetch : door groep Haecht, met Aafschotse bruine, dramatisch einde op zijn Haechters.
- Oproep tot de Vlaamse jeugd door E.H.Gijsehem
- Tussendoor samenzang.
- Daarna ernstig gedeelte met de Psalm van Rodenbach en de Vlaamse Leeuw.

In stilte verliet ieder het draasige kampvuurterrein.

Op de donderdag van de kermis had ge vier missen in de etalage van het Huis HARRY. (Heylen) : Miss België (jaartal onbekend), Miss Oostende (hetzelfde), Miss Koksijde en Miss Elegance. Een prachtige modeshow voor de modelustige vrouwtjes. Maar als dat de schoonheden van België zijn, zullen we ergens anders moeten gaan zien. Mannen, in Duistland hoe zit het daar ?

In het smeedwerk boven de put, - die gene put is - in het stadspark is er eindelijk terug een nieuwe emmer gekomen. Zo een ring alleen gaf maar een flauw zicht.

Er was met de kermis een goed ding. Een zeer korte processie, uitgave in geval van dreigend of slecht weer. Geen vlaggen en beelden.

De zaterdag voor de kermis was er een echt gamma van het leven :

- een lijkdienst
- een jubilé
- en acht koppels - (8 getrouwde mannen en 8 gelukkige vrouwtjes)

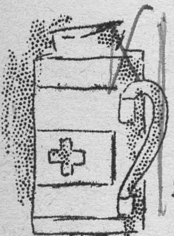

N.B. Er was geen doop noch kerkgang.

De Demer heeft de laatste dagen niet durven stinken. De kwestie van het Suez-kanaal zat hem wat in de weg.

Op de kerktoren kunt ge actueel zien, hoe laat het niet is. In Aarschot staat het uur stil, maar de tijd niet.

Om ook nog eens iets te schrijven over Marcinelle. De omhaling aan de kerkdeur door de mijnwerkers bracht 32.000 Fr. op. De verkoop van de lootjes voor de Televisie 60.000 Fr. Het Rode Kruis is nog rond geweest (tijdens het vuurwerk, en de zondag daarop aan de kerk) en er zijn nog twee filmavonden geweest in de Centra en de Unitas met weinig volk.

Op 15 augustus was het naar jaarlijkse gewoonte weer eens verlichting ter ere van Sint Rochus, belofte gedaan door onze voor-

56/65

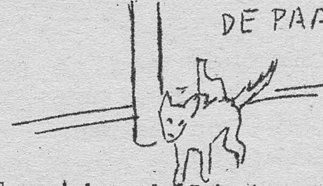
verlof en Kermis III

ouders ten tijde van een pest-epidemie.
Alle handelaars die van deze gelegenheid willen profiteren, (en die zijn er verduiveld veel) om reklame te maken, zouden aan Sint Rochus een goei som moeten storten.
Ge denkt toch niet dat Brouwerij Tielemans de foto van de Vlayen voor niks gratis mag gebruiken om reklame te maken voor Duc.

De toeristische handwijzer op de Grote Markt is weggedaan. Is het omdat het seizoen voorbij is of omdat ze hem moe zijn ?

Op 13 augustus kende Aarschot ook zijn Akolietendag. (misdienaars.)
Plechtige mis in de kerk (de koster heeft ze moeten dienen, gene enkele misdienaar was er voor te vinden,) en in de namiddag volksspelen op Bekaf.

Tijdens de verlichting en de rondgang rond het beeld van O.L.Vrouw en de relekwie van Sint Rochus was de studie van het nieuwe glasraam te zien. Het belooft !

Op 29/8 ging te Aarschot de jaarlijkse Dekenale Ziekendag door. Een 125-tal zieken waren hiervoor opgekomen. Alle waren tevreden over het onthaal dat hun te beurt viel in het Sint Rochusrustoord.

Sparen, sparen, zelfs op hun terrein. Aarschot Sport oefent momenteel op Bekaf.

IKKE.

=o=o=o=o=o=o=o=o=

VIERING VAN Z.E.H.DEKEN. (Vervolg)

Deze feestelijke bijeenkomst 's avonds in de nieuwe zalen van het Damiaancollege werd speciaal opgevat om de jubilaris op een meer hartelijke wijze te huldigen en te danken. Tussen de gerechten heen zullen de voornaamste groeperingen uit de parochiale organisaties de gelegenheid krijgen om hun dank en hun hulde op een eigen persoonlijke wijze tot uiting te brengen. Deze feestelijke bijeenkomst is toegankelijk voor elke parochiaan.

=========

LIEF EN LEED UIT DE PAROCHIE (Vervolg)

vermelden we hier nog Josée Verscheuren met Roger Grandjean en Verbeekc Mathilde met Karel Saliën van Gelrode.

Zo ging het lief en leed deze maand weer doorheen Aarschot, waarmee we innig meevoelen ! Het is de levende geschiedenis van de levende parel vanhet Hageland, die beschaduwd wordt door de sterfgevallen en verlicht door de geboorten en huwelijken

-oOo-

56/66

Orleanstoren

Welke Aarschottenaar kent er niet Orleanstoren ? Iedereen heeft hem rreeds een bezoek gebracht en er genoten van het prachtig uitzicht op de stad en de Demervallei.

Nopens de oorsprong van Orleanstoren tast men in het duister. De benaming Orleanstoren werd van vader op zoon overgeleverd. Grammaye, Burkens, Van Gestel, Guiccardini en andere noemen zijn Romeinse of Latijnse naam volgens de plaatselijke overlevering. Anderen menen dat de benaming Orleanstoren voortkomt van Aurelianus of omgekeerd. De vraag bleef tot nu toe onopgelost, bij gebrek aan bescheiden, doch het staat vast dat het ene een vertaling is van het andere.

De meeste schrijvers zijn het eens dat dit gebouw noch uit de Tijd van Caesar, noch van Keizer Aurelianus stamt, m aar det het in de 13de eeuw samen met de versterking der stad, onder de regering van Godfried van Brabant, werd opgericht.

Volgens Lode Liekens zou de stad in 1283 van nieuwe grachten en wallen zijn voorzien. Rond 1357 zouden dan de versterkte muren en Orleanstoren gebouwd zijn. In 1846 ontdekte men op Orleanstoren een met mos bedekte steen, die het jaartal 1627 droeg. Hierdoor is men geneigd aan te nemen dat de toren, waarvan het onderste deel van 1283 zou dagtekenen, onder de regering van Isabella werd heropgebouwd met de vervallen oude muren. In het jaar 1782 gebood Jozef II het slechten van alle sterkten op het platteland. Ook Orleanstoren viel onder deze bepaling. De bewonders van Aarschot mochten de afbraak gebruiken als bouwstoffen voor hun huizen en woningen.

Volgens andere schrijvers zou Orleanstoren een overblijfsel zijn van een oude versterking, waarvan de ouderdom soms fel overdreven wordt. De overblijfselen der muren die men hier en daar nog in de stad aantreft, behoren noch tot de Romeinse tijd, noch tot de regering van Godfried van Brabant. Zij zijn de sporen der Spaanse vestingen, die op de grondvesten der vroegere uit de 13de eeuw werden gebouwd.

Wat er ook van zij, Orleanstoren deed dienst als observatiepost en signalisatiepost ten tijde van oorlog. Immers van hieruit heeft men een ver zicht en men kon de vijand van ver zien naderen en kon men bij middel van signalen de omliggende dorpen waarschuwen.

Orleanstoren maakte deel uit van de gordel versterkingen rond Aarschot en vormde als het ware een natuurlijke en laatste stelling, alvorens de stad definitief in handen van de vijand was. Deze vaststelling wordt gestaafd door het feit dat in de nabijheid van de toren Frankische lijkwaten en bronzen lijken werden ontdekt. Dit levert ons het bewijs dat de Franken Orleanstoren stormenderhand hebben moeten innemen en er een aantal doden bij inschoten, die ter plaatse begraven werden.

NE PIET GEVONDEN AAN OREKAS
ZAT WEGGESTOPT IN E PLASTIKE DOEZEKE

ORLEANSTOREN

Justus Lipsius gaat zelfs zo ver te verklaren dat de Romeinse legioenen er hun arendstandaarden in veiligheid brachten. Dit doet dan het vermoeden rijzen dat reeds ten tijde van de Romeinen op deze hoogte een versterking of burcht was, waarvan Orleanstoren een overblijfsel zou zijn. Dit doet niet zo vreemd aan, als men bedenkt dat in de omgeving van Aarschot vele romeinse gebruiksvoorwerpen en munten werden gevonden. Deze vondsten wijzen er op dat hier een min of meer belangrijke Romeinse nederzetting bestaan heeft, waarvan de burcht of versterkte plaats de levensader was.

Wat betreft de benaming Orleanstoren, weet men niet goed of zij van Franse of Romeinse oorsprong stamt De vroegere bezitters van Aarschot waren van Franse oorsprong en op het zegel van de stad ziet men nog de lelie, de nationale bloem van Frankrijk. Is het dan te verwonderen dat de zo bekende toren de naam van de Franse stad Orleans, hoofdplaats van het Departement van de Loire draagt ?

E.H.Wuyts zegt in een bijdrage in de Klok :

"Wanneer men weet dat de Romeinse Keizer Aurelius in de 3de eeuw de Franken, die in onze streken binnengevallen waren langs de monding van de Schelde, kwam bestrijden, dan komt de benaming Aurelianustoren ons zo vreemd niet meer voor."

Sommige schrijvers willen de toren in verband brengen met het huis van Orleans in Frankrijk. Om dit te bewijzen zeggen zij dat het huis van Harcourt, op 't einde van de 14e eeuw en het begin der 15e eeuw over Aarschot heerste. Dit huis was zeker herkomstig uit Frankrijk, maar heeft rechtstreeks met het huis van Orleans niets te maken.

Lode Liekens, de schrijver der Geschiedenis van de stad Aarschot, is het daarmee niet eens en is de volgende mening toegedaan :

"Graaf Jan III van Harcourt en Heer van Aarschot, was getrouwd met Maria van Orleans, dochter van Karel VI, hertog van Orleans. Waarom zou deze niet de meter geweest zijn die haar naam gaf aan die toren, ter gelegenheid van de eerste steenlegging of iets dergelijks ? Want Maria van Orleans beheerste met haar gemaal de stad, wanneer men de vestingen opnieuw heeft opgetrokken."

Orleanstoren behoudt nog steeds een grote aantrekkingskracht op de vreemdelingen en Aarschottenaren. De tijd zet echter stilaan maar zeker zijn vernielingswerk verder, zodat de toren veel van zijn vroegere luister en schoonheid verloren heeft.

-oOo-

56/68

SPORT.

Laat ik beginnen, beste vrienden, met me te verontschuldigen voor het feit dat ik u vorige maand zo schromelijk in de steek heb gelaten... Wat wilt ge, ook voor mij bestaat er zo iets als "congé payé" en ik ben er dus op uit getrokken om te profiteren van de koude, de regen en de wind.

Het sportfestijn dat ons de voorbije maanden gebracht werd is eerder povertjes te noemen. Voor de wielerfans was er enkel het wereldkampioenschap dat de aandacht verdiende. Hoe schitterend de Belgsche beroepsrenners zich uit de slag trokken weet u reeds. Nooit voorheen legden onze landgenoten in het wereldwegkampioenschap zulkdanig meesterschap aan de dag en met Rik Van Steenbergen won beslist de beste renner van het ogenblik. Onze nationale kampioen, Dré Vlayen, leverde insgelijks een schitterende wedstrijd. Eerder aarzelend vertrokken kwam hij rond half-koers in de kopgroep plaats nemen en leverde er reuzewerk zodat hij een groot aandeel in het behaalde sukses voor zich mag opeisen. Dré verdiende zeker beter dan de 11de plaats in de einduitslag...

Met Nest Sterckx heeft het dit jaar maar niet willen vlotten. Aanvankelijk won hij een drie-tal grote wedstrijden, maar daarna ging de forme in dalende lijn en kwamen daarbij allerhande tegenslagen voorgoed de kadans breken. Zonder te willen beweren dat Nest "versleten" is - zoals hij dit zelf herhaalde malen beweert - menen we toch te moeten vaststellen dat Nest definitief de weg terug is opgegaan en dat de jaartjes stilaan hun stempel op zijn prestaties gaan drukken. De "grote" Sterckx heeft wellicht afgedaan, maar even zeker is het dat Nest, zo hij maar wil, nog wel enkele seizoentjes met het jonge geweld zal blijven wedijveren en dat hij nog bij machte is menige palm in de wacht te slepen. Na een goede rustkuur krijgen we volgend seizoen zeker opnieuw een zefzekere Nest die, hoewel weerom een jaartje ouder, toch nog talrijke gensters zal slaan... Want zeg eens Nest, 34 jaar is toch nog geen ouderdom hé man...

En sinds vorige zondag zwaait King Soccer weer zijn scepter. Aarschot-Sport, dat weliswaar met Louis Broos zijn beste troeven verspeelde, heeft zich met enkele nieuwe spelers versterkt en engageerde daarenboven een zeer degelijk en onderlegd trainer in de persoon van Jef Van de Velde. Het eerste treffen voor het kampioenschap, dat wit-zwart tegenover de pas gepromoveerden uit Scherpenheuvel plaatste, bracht niet wat men er van verwachtte. De A.S.-sen moeten werkelijk veel beter kunnen als het buskestamp dat ze verleden zondag ten beste gaven. We hopen maar dat dit ontgoochelend begin de moraal niet zal aantasten en dat de eerstkomende wedstrijden de supporters op wat beters zullen vergast worden. Hoewel we niet verwachten dat Aarschot-Sport zich tot een grote vedette-ploeg gaat ontpoppen, toch achten wij hen in staat een eervolle verrichting te leveren en moet de ploeg bij machte zijn zich in de voorste gelederen te handhaven. Eens dat de spelers wat meer op mekaar gezet zijn wordt het beslist beter.

Ook voor Ourodenberg-Sport werd de eerste ontmoeting een koud stortbad want met 3-0 scoor werd verloren tegen het nochtans niet sterk aangeschreven Orp. De mannen van 't Kerkhof kunnen heel wat beter en zijn hun aanhangers dan ook een flinke weerwraak schuldig. We menen trouwens dat de geel-zwarten bekwaam zijn dit jaar eens ernstig naar de titel te doen. De stage in tweede provinciaal duurt nu reeds meer dan lang genoeg en 't wordt zeker hoog tijd dat er eens aan gedacht wordt naar eerste te promoveren.

A.S. en O.S., we wensen U het beste toe voor het nieuwe seizoen...

IRENE

DE SUPER ANCIEN

Kent ge hem nog niet ? "Jan Soldaat, Milicien Klas '55, Super-ancien", zoals hij zelf zegt. En den troep, die steekt al in zijn zak. Den troep kan hem niets meer leren, maar hij... den troep !...

Op de kamer altijd discussie; Jan heeft juist een stukje van zijn meter gesneden : "Nog 64 en we zijn er van af !" En men begint weer dat eeuwig deuntje, de kameroverste zegt dat het al wel is.
"Zeg bleu, vertel dat maar aan de anderen. Gij moet nog te veel bouletten fretten achter ons...", en het ene woordt brengt het andere mee.

Wie wil het hoge woord voeren ? Jan Soldaat Milicien met nog 65 dagen.... plantrekker eerste soort... maarplantrekker op de kap van zijn kameraden !

Wie zwijgt er ? Sus, de koolmijner, een hart van koekebrood maar die het niet kan verdragen dat Jan de geest op de kamer kapot maakt door zijn eeuwigdurend egoïsme. Uitingen van dit egoïsme van Jan : Hij wil nooit kamerwacht spelen... hij moet uitgaan en zuipen... als het zijn toer is dan koopt hij een kameraad om met een pakje sigaretten.

Bij karweien enkorvees : voor 20 Fr. moogt ge niet te hard werken... Daarbij, andershebben de anderen niets meer te doen. Een ander helpen om te blankoteren of schoenen te kuisen ? Ge kunt dat wel denken ! Ja, als zij mij voor elke bottien 1 pint betalen en voor elke gordel die ik blankoteer. Een bed opmaken voor ene die uit congé terugkomt ? Die heeft genoeg gerust in zijn verlof, hij mag het zelf doen. Maar Jan kan babbelen, en hij heeft de lachers op zijn hand...

Sus is juist het tegenovergestelde : ik heb het al gezegd, een jongen met een hart van goud : Hij helpt waar hij kan, en als hij ziet dat er ene is die in de miserie zit omdat zijn lief hem afgeschreven heeft, of omdat hij koeken heeft, dan zal de Sus hem helpen en met een lach, een goed woord en hulp, de barometer weer op zonneschijn te zetten.

En zo ging het alle dagen verder. Tot op zekere dag de Jan met de grote mond ook in de miserie zat. Hij probeerde hulp tte krijgen van zijn kameraden. Tevergeefs... "Zeg Jan, een goed soldaat trekt zijn plan". Dat alles had hij zelf aan zijn kameraden geleerd... De Sus had het gezien. En dan begon de strijd voor de Sus. Zou hij...die zoveel gepest en geplaagd was Jan helpen ? Hij kan nu eens aanvoelen wat het is. Hij kon nu maar zelf eens voelen. Maar Sus is gegaan bij Jan, zonder veel opwerpingen en heeft hem

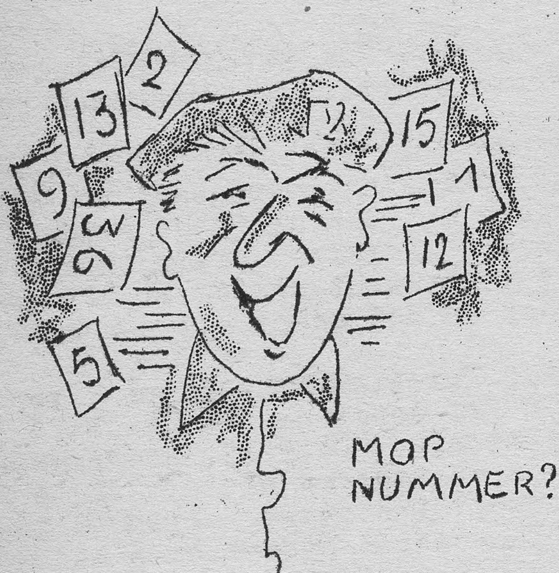
gehoopen waar het mogelijk was.

Kameraad : Het beeld van twee soorten soldaten zoals ge ze meest aantreft op een soldatenkamer. Wat denkt ge ervan ? Tot welke klas behoort ge ? Men wordt het niet op 1 dag zoals de Sus. Het is de strijd voor alle dagen.

Wie zal de strijd winnen op de kamer ? Niet de Jan met de grote mond, maar de Sus....

Ingezonden dank zij de goede zorgen van Adj.K.R.O. J.W.

=o=o=o=o=o=o=o=o=

dasgoe seg!

Franswa Van Vucht was die dag "afgezwaaid" Hij had het gedurende zijn term niet al te gemakkelijk gehad want onze Swa was er ene die zich niet liet "doen" en daardoor had hij veel "koeken" en "cachot" opgelopen wat volgens hem natuurlijk niet zijn schuld was maar oorzaak vond in dien "heurk" van een kommandant en die lafaards van sergeanten.
Wat er ook van zij, de Franswa was pas thuis of hij nam een blad papier en schreef aan zijn vroegere overste : "Mijn kommandant, nu ik weer burger ben geworden kan ik u eindelijk eens schrijven hoezeer ik u en héél den troep naar den duivel wens..."
Prompt kreeg onze Franswa een antwoord van "das Militär" dat als volgt luidde : "Geachte Heer, gelieve te bemerken dat alle suggesties of inlichtingen over troepenbewegingen moeten ingevuld worden op legerformulier Nr.P.X.O.No 10032, waarvan hierbijgevoegd blanko exemplaar...."

==========

- Waar vindt men gorilla's ?, vraagt de meester aan Jefke.
- Ik weet het niet, meneer, ik woon hier nog maar pas.

- Mijnheer de kommissaris, ik verdenk deze kerel van autodiefstal.
- In orde, tast hem af.

==========

- Ik was gisteren bij meneer van Buren. Tjonge, tjonge, wat was die kwaad....
- Waarom ?
- Hij had zijn hersenen - in geval van overlijden - vermaakt aan de universiteitskliniek en kreeg een dankbriefje terug waarom o.a. de uitdrukking stond vermeld : "alle klein beetjes helpen."

==========

oOo

„were di"